Machine Translated by Google

Ideologija

Svezak 1 -

4 transkribovao þ
Sredina zime

2023. godine

Machine Translated by Google

Predgovor urednika

Sljedeći tekstovi su transkribovani sa skeniranih dokumenata knjige SS Ideology, svezak 1 do 4, autora Karla Hammera, datiranih od 1988. do 1994. godine. Skenirani dokumenti su označeni vodenim žigom WWW.THULE-ITALIA.ORG; vjerovatno od samih autora skeniranih dokumenata. Nisu pronađene fizičke kopije, niti su pronađeni skenovi višeg kvaliteta.

Tekstovi su predstavljeni hronološkim redoslijedom objavljivanja, a ne redoslijedom kojim ih je objavio Karl Hammer. U sadržaju, svaki tekst je označen referencom na svezak Karla Hammera u kojem je napisan.

prepisano iz, kao i referenca na njemački tekst iz kojeg ga je Karl Hammer preuzeo (gdje je dostupno).

Naslovi su dodani nekim odjeljcima koji su bili

Nedostaje, radi lakšeg snalaženja. Umlauti se ispisuju sa e nakon datog samoglasnika. Očigledne pravopisne greške su ispravljene tamo gdje su pronađene, a morala su se izvršiti i neka nagađanja kako bi se dešifrovale neke od pikseliziranih riječi skeniranja. Veliko hvala anonimnim prijateljima čije su oči pomogle da se probiju pikseli kada moje nisu uspjele. Nekoliko nespretnih fraza je neznatno izmijenjeno bez promjene njihovog značenja. Riječ "Weihnacht" (doslovno sveta noć) je ponovo prevedena iz Karl Hammerovog "Božić" u riječ "Yule".

Ilustracije i ilustracije su potpuno izostavljene, kako zbog lošeg kvaliteta skeniranja, tako i radi lakšeg štampanja dokumenta.

Machine Translated by Google

Sadržaj

1941.
Uvod...1 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, sveska 1, broj 1, 1941. Zadatak
"Germanische Leithefte"... 3 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 1, 1941 Naš
Reichsfuehrer ....4 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, sveska 1, broj 1, 1941. Evropa će ponovo
postati zdrava .... 6 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 1, 1941. Tok
nasljeđa..14 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 1, 1941. Aud i
Delila .... 15 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 1, 1941. Rieke
Gehrmann..18 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 1, 1941. Heroj bitke kod
Jutlanda..21 Hammer vol. 3; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 1, 1941 Pod vodstvom Adolfa
Hitlera..24 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 2, 1941 Preokret sezone, preokret
sudbine..33 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 2, 1941 Ljetni solsticij
1941!..37 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 2, 1941. Germanska
gospodarica..45 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, sveska 1, broj 2, 1941. Dijete i
brak .... 49 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, tom 1, izdanje 2, 1941 Njemačka
misao..50 Iz: Germanische Leithefet, tom 1, izdanje 2, 1941 Očev
zahtjev...51 Hammer vol. 4; Iz Germanische Leithefte, tom 1, broj 3, 1941
Iz dnevne naredbe korpusa..52 Hammer, svezak 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941.
Neutralnost i germanski napor..54 Hammer, svezak 3; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941. Do
Prvog... 60 Hammer, svezak 3; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941.
Germanska čežnja.. 62 Hammer, svezak 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941. Lakši
put..67 Hammer, svezak 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 1, broj 3, 1941.

Machine Translated by Google

Mnogo toga...71 Hammer, svezak 4; Iz: SS Leitheft, 15. januar 1941. Trostruki
pečat...72 Hammer, svezak 2; Iz: SS Leitheft, 15. januar 1941. Njen
dječak...77 Hammer, svezak 2; Iz: SS Leitheft, 15. mart 1941.

1942

Houston Steward Chamberlain...82 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, sveska 2, broj 1, 1942. Zemlja
slobode .... 84 Hammer vol. 4; Od: Germanische Leithefte, tom 2, izdanje 1, 1942 Finska
lojalnost...91 Hammer vol. 4; Iz: Germanische Leithefte, tom 2, izdanje 2, 1942 Finska
1918/1919...97 Hammer vol. 4; Iz Germanische Leithefte, tom 2, broj 3/4, 1942. Vitezovi njemačkog doma..99
Hammer vol. 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 2, broj 3/4, 1942. Gornja
Šlezija ....102 Hammer vol. 4; Iz Germanische Leithefte, svezak 2, broj 3/4, 1942. Germanski životni
testament...106 Hammer svezak 2; Iz: Germanische Leithefte, broj 5, 1942.
Yamato...107
Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, mart 1942. Radije đavolu u
paklu...116
Hammer svezak 2; Iz: SS Leitheft, april 1942.

1944

Evropski front...124 Hammer tom 2; Iz: SS Leitheft, februar 1944 Ko se smije oženiti
mlad?...131 Hammer tom 2; Iz: SS Leitheft, februar 1944 Tvoj život pripada tvom
narodu!..140 Hammer tom 2; Iz: SS Leitheft, mart 1944 Čovjek mora savladati „mrtvu
tačku“..144 Hammer tom 2; Iz: SS Leitheft, maj 1944 Vječno
srce...
150 Hammer tom 4; Iz: SS Leitheft, maj 1944 Slomljene
ruke...153
Hammer tom 3; Iz: SS Leitheft, maj 1944 Duša i
tijelo...162 Hammer tom 2; Iz: SS Leitheft, juni 1944. Majka Zemlja -
Otadžbina...164 Hammer, tom 2; Iz: SS Leitheft, august 1944. Iste
vrste...166 Hammer, tom 3; Iz: SS Leitheft, august 1944.

Machine Translated by Google

Zlatna medalja za hrabrost..175 Hammer tom 3; Iz: SS Leitheft, septembar 1944. Ostati čist i postati zreo..181 Hammer tom 3; Iz: SS Leitheft, septembar 1944. To je bio pravi momak..186 Hammer tom 3; Iz: SS Leitheft, oktobar 1944.

NEPOZNATI

Citati...191 Hammer, tom 3, Pogrešno shvaćeno drugarstvo..193 Hammer, tom 2; Iz sudskih spisa SS-a, Posljednja volja SS-ovca..195

Čekić, svezak 1

Ponašanje vojnika 199

Hammer, tom 1, O djetetu.. 204 Hammer, tom 1

Bog živi samo u ponosnim srcima.. 207 Hammer, tom 1. Životno drvo i Svjetsko drvo... 213 Hammer, tom 1.

Hrabrost za radost života..219

Čekić, svezak 1

Neobičan susret kralja Olafa 224

Hammer, tom 1,

Dvorac na planini..235 Hammer, tom 1

Kahlenberg 1683.. 236 Hammer tom 1 Krv braće ....236 Hammer tom 1 Princ Eugen... 242

Čekić, svezak 1

Kraljev sud..250

Čekić, svezak 1

Vječne stvari...259

Čekić tom 1

Pomeranija...268 Čekić tom 1

Machine Translated by Google

Godina objavljivanja

1941. godine

Machine Translated by Google

Uvod

„Baš kao što je i znanje o Zemljinoj orbiti oko Sunca dovelo je do fundamentalne transformacije opći pogled na svijet, tako će i Nacionalni Socijalistički pokret, zasnovan na učenjima o krvi i rasa, rezultiraju transformacijom znanja i otuda i pogled na historiju ljudske prošlosti i budućnost.”

- Adolf Hitler

Ovo saznanje o sudbonosnom značaju Prirodni zakoni krvi i rase čine osnovnu ideju o SS. To je red odabranih nordijskih muškaraca zajedno sa njihovim klanovi.

Uz pomoć zakona koje sama bira, SS želi dati živi doprinos trijumfu ideje krvi u Evropi. Želi sačuvati i postaviti kao na primjer najviše vrline poput odanosti, hrabrosti, drugarstva i plemenitog uma. To je tim koji je, u germanskoj odanosti sljedećih, bezuvjetno odan Fireru.

SS je čuvar unutrašnje sigurnosti Rajh i najteža borbena trupa protiv vanjskog

Machine Translated by Google

neprijatelja. Sadašnja borba usmjerena je protiv životno ugrožavajućih snaga međunarodnog židovstva, njegovog saveznika Svjetskog Boljševizam, a također i od Židova ovisni, pohlepni, Englezi vladavina novca i slobodnog zidarstva.

Cilj sadašnjeg, burnog sukoba je formiranje prirodnog i stoga trajnog Novog poretka Evropa. Ovaj Novi Poredak je prihvatio Rajh, koji se zasniva na širem germanskom razvoju, u bliska saradnja sa hrabrim saveznicima.

Međutim, Evropa bi trebala pronaći trajne temelje za sjajnu budućnost u aktivnoj zajednici sudbine germanski narod. SS se bori za ovaj plemeniti cilj. I tako, u SS-u su Firerovi okupljeni za bitku - pored SS-ovaca iz Rajha-Njemačke - etničkih Nijemaca iz svih dijelova svijeta, posebno iz Rumunije i ostatka jugoistočne Evrope.

Po prvi put volonteri iz Flandrije, Holandije, Švicarska, Danska, Norveška, Finska i Švedska također se bore zajedno s SS-ovcima iz Rajha, Njemačke.

Machine Translated by Google

Zadatak „Germanske Leithefte“

...trebalo bi biti stalno promoviranje velikih i zajednička linija SS-a prema ovim drugovima iz susjednih germanskih zemalja, a osim toga i do objaviti velike ciljeve i principe SS-a u domovina ovih ljudi. Ova publikacija treba da predstavi jasan izraz SS duha zajedničkog svim germanskim narodima. Stoga će biti stalni poziv za sve

koji su dovoljno sigurni u sebe da postanu sljedbenici najtvrđeg i najjačeg reda u germanskoj historiji.

Machine Translated by Google

Naš Reichsfuehrer

Iz govora Reichsführera-SS-a Heinricha Himmlera

1935. godine

SS je formiran po Firerovom naređenju u novooživljeni njemački narod.

Svaki opis organizacije, zadatka i širenja SS-a se ne može razumjeti osim ako se ne pokuša shvatiti ih iznutra svojom krvlju i srcem. To Ne može se objasniti zašto mi, tako malobrojni, ovo imamo snaga u nama.

Ne može se logički analizirati zašto danas svako od nas ko nosi crnu uniformu, bez obzira gdje se nalazi, nošen snagom ove naše zajednice - bilo da je da sjedi na konju trkaćeg konja ili se dvoboji u stadion, bilo da služi kao službeno lice, ili da vlada na visokoj vladinoj funkciji ili obavlja svoju dužnost kao vojnik, ili možda proučava djela njemačkog duh naše vrste - svako, možda nevidljiv, mora odoljeti svom tlo kao čovjek.

Svako zna da ne stoji sam, već da Ova neviđena snaga nekoliko stotina hiljada ljudi koji su se zajedno zakleli daje mu neizmjernu snagu, baš kao što on zna da, kao

Machine Translated by Google

Kao predstavnik ovog crnog korpusa svoje zajednice, mora mu odati čast svojim najboljim dostignućima.

Dakle, okupljeni smo i marširamo po nefleksibilnim zakonima kao nacionalsocijalistički, vojni red odabranih ljudi i kao zakleta zajednica svojih klanova duž puta u daleku budućnost; želimo i vjerujemo da ne Želim biti samo unuci koji su se bolje borili, a ne preci dalekih krajeva.

generacije potrebne za vječni život Nijemaca-Germanski narod.

Machine Translated by Google

Evropa će ponovo postati zdrava

Mi ljudi živimo u svijetu u kojem sve postaje, život, sazrijevanje i prolaženje se odvijaju prema nepopustljivi, božanski zakoni prirode. Podređeni su im zvijezde, nebo i zemlja, more i kamenje, kao i život biljaka i životinja.

Niko ko posjeduje njegovih pet fakulteta ne sumnja u to Ljudski život također teče po istim zakonima. Tako su i razlike među ljudima određene zakoni nasljeđivanja.

U zdravoj, prirodno raspoloženoj zajednici, na primjer U seljačkom životu, bolesni se ne mogu razmnožavati, a zdravo se ponovo veže sa zdravim. Samo život u velikom gradu, otuđen od prirode ili ekonomski razmatranja, nažalost uzrokuju mnoge zdrave osoba koja stupa u brak sa bolesnom osobom.

Međutim, tada se priroda osvećuje za nepoštivanje njegovih zakona: potomstvo može postati boležljivi ili nose u sebi sklonost ka bolest.

Seljak koji još uvijek živi vezan za prirodu oduvijek je Poznato je da, kod svake vrste životinja i biljaka, linije i rase se moraju razlikovati, što se ne može

Machine Translated by Google

neselektivno križati. To bi uništilo rasu.
Među ljudima također postoje različite rase.
Izvorno su naši preci poštovali ove barijere, stvorili od strane tvorca. Kasnije određeni duhovni i politički tendencije su postepeno potiskivale osjećaj za prirodno razlike među ljudima. „Sve je isto "koje ima ljudsko lice", to su rekli na vrijeme Francuske revolucije. Liberalizam, marksizam-Socijalizam i komunizam - to su prekretnice u propadanje Evrope zavedene Jevrejstvom. Za boljševike, rasne razlike su samo predrasude koje moraju biti savladati. Sve to je, međutim, ljudsko odstupanje od božanskih zakona prirode: nelojalnost prema vlastitim vlastita krv, koja mora imati najozbiljnije posljedice po zdravlje i kulturu naroda. Fizičko oštećenje, psihološki poremećaj i inferiornost karaktera su često naučno dokazane posljedice nepoželjno miješanje rasa.

Ove duhovne, ili bolje rečeno antiduhovne, tendencije dolaze iz rasno otuđenih i perverznih umova. Ovi učenja uopće ne proizlaze iz zakona prirode.
Za razliku od njih, nacionalsocijalizam ne traži konstruirati još jedno humanističko vjerovanje, već nastoji prije svega jasno prepoznajte prirodni poredak koji je stvorio Bog. Samo ovo znanje omogućava da se ponovo vodi

Machine Translated by Google

zavedeni čovjek nazad ka prirodnom i stoga zdravom način života. Stoga nacionalsocijalizam poštuje prirodno dane razlike između rasa. I to prepoznaje prirodne barijere.

Dakle, nacionalsocijalista također vidi buduću Evropu potpuno drugačije nego što bi to učinio liberal. Svaki Nacionalsocijalisti bi instinktivno odbacili pan-Evropu američke vrste. SAD su mješavina ljudi i rase. U Evropi razni ljudi imaju na kursu njihov razvoj poprimio je raznolike narodne likove, jer su se i druge evropske rase izmiješale - u različitim proporcijama u različitim dijelovima Njemačke i njeni susjedi. Međutim, svi oni imaju zajedničko, manje-više veliki dio nordijske krvi.

Ova nordijska krvna komponenta je stoga ona koja se veže evropski narodi. Čvršće jedinstvo germanskih naroda stoga nije samo moguće, već i prirodno dano. manje ili više nordijske krvi prisutne u ostalim europskim ljudi je prvenstveno germanskog porijekla.

Ako Evropa na taj način ne želi izgubiti svoju jedinstvenost, onda, prije svega, vladavina nordijske rase mora biti osigurano. Nordijska rasa je, međutim, najviše pretrpjela razvojem civilizacije u posljednjih nekoliko stoljeća. Tako je nordijska rasa dijelom gotovo prestala održavaju se u velikim gradovima. Ova vrijedna rasa

Machine Translated by Google

zastupljen i predstavlja ne samo kod njemačkog, već i kod svih ostalih evropskih naroda, vodeći segment.

Ova činjenica je posebno značajna, jer se udio njegove krvi stalno smanjuje.

Bivša, takozvana evropska civilizacija, ima takođe je imao štetan uticaj na zdravlje ljudi.

Bolesni, slabi i netalentovani se unapređuju svim sredstvima, dok zdravi stoga često moraju pate od najgore društvene nepravde. U prirodi, Bolesni i slabi se automatski čiste i samo jaki i zdravi dolaze da se razmnože. Među takozvanim kulturnim ljudima, koji su stvorili neprirodno

okruženje u njihovoj civilizaciji, ova „prirodna selekcija“ nedostaje.

Tu dolaze mjere nacionalsocijalizma u igru. U posljednjem satu, oni sprečavaju da bijeli rasa nestaje u doglednoj budućnosti. Odredimo rasno dobar i fizički i duhovno zdrav dio naroda sa sveobuhvatnim konceptom „zdrave germanske krvi“; dakle, sve mjere nacionalnog

Socijalizam koji promovira ovaj dio naziva se "mjere za promociju zdravog germanskog krvi“. Ove mjere u nacionalsocijalističkoj Njemačkoj idu u dva smjera: prvo, one sprječavaju štetno i drugo, oni promovišu ono što je korisno.

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalistički zakon o braku predviđa podnošenje bračnih dokumenata prije braka. Na ovaj način, za dobrobit ljudi, brak može...
zdrave sa urođeno bolesnima ili zdrave sa
spriječiti osobe sa zaraznim bolestima. S druge strane, ponuda vrlo povoljnih, beskamatnih bračnih kredita olakšava brak zdravih osoba.

Ove upravo spomenute mjere Nacionalnog Socijalističkim državama, međutim, uvijek su prethodile, često mnogo godina, sličnim mjerama SS-a.

SS-ovac je odabran i obrazovan na takav način
da se neće miješati s rasno strancima ili urođeno bolesnima krv čak i bez ovih zakona.

Ali i u drugim oblastima, SS daje dobar primjer time što unaprijed ide novim putevima. SS promoviše povratak čovjeka prirodnim životnim uslovima kroz
bezbroj manjih mjera, na primjer: promocija
izgradnja porodičnih kuća, fizičko vaspitanje i vježbanje, povratak vrijednih porodica na zemlju od strane promoviranje novog seljaštva itd... SS pokazuje, kroz zakoni njegovog reda i njegov primjer, put kojim se kreće što može biti jačanje nordijskog dijela krvi
postignuto. Slični redovi su već postojali, raštrkani kroz historiju, na primjer Joms Vikinzi iz
Baltičko more, njemački Teutonski vitezovi u istočnoj i

Machine Translated by Google

Zapadna Pruska itd... I ovi redovi su prihvatali samo vrijedne, borbene ljude, a njihova dostignuća su bila shodno tome spektakularna. Ali im je jedno nedostajalo:

Ograničili su svoje zakone na muškarce. Tako je njihova dragocjena krv nije se svjesno brinulo o tome. Ali na to se u konačnici svodi, naime da narod, radi svoje budućnosti, ne samo da čuva zalihe vrijednih

krvi, ali je i povećava.

Reichsfuehrer SS je, dakle, već tokom teškog perioda borbe 1931. godine, dao je SS-u njihov memorijalni "Nalog o zarukama i braku". U njemu je SS-ovcu data dužnost da odabere svoju suprugu prema iste smjernice s kojima je primljen u SS.

Žena je zatim primljena u SS klan. Tamo je... obavezna na iste principe kao i njen muž.

Stoga uživa istu čast i isti visoki ugled. poštovanje.

Stoga SS stoji u prvim redovima borbe za očuvanje i jačanje germanske krvi i pokazuje put u budućnost zdravog naroda.

snaga i kulturni procvat. Prvi, kreativni Rad SS-a na ovim idejama o krvi je bio priznat od strane Führera po tome što je povjerio Reichsfuehrer SS-a učvršćivanje njemačkog naroda.

Machine Translated by Google

Iz ovog poštivanja nacionalsocijalističkih zakona

Krv i rasa stvaraju poredak koji će za sva vremena osigurati ne samo zaštitu Rajha, već će i utrti put naprijed u svim važnim pitanjima čovječanstva.

život. Postaje čuvar sudbine evropske zajednice. Ali posebno su germanski narodi vezani ovim SS redom kroz svoju zajedničku krv. S ponosom bi naša djeca jednog dana trebala reći o nama:

"Postavili ste temelje za Rajh naše rase!"

Machine Translated by Google

Kada danas putujem kroz Njemačku i svuda
Vidim djecu, našu malu plavu omladinu, tada prepoznajem
svrha našeg pokreta: dosezanje od
sadašnjost unaprijed u njemačku budućnost.

- Adolf Hitler

Tok nasljedstva

Johann Sebastian Back, veliki kompozitor iz Leipziga, svirao je orgulje s velikim majstorstvom u Garnisonkirche u Potsdamu za Fridrika Velikog i njegovi pozvani gosti. Bach je izlio svoju dušu kao nedokučivo more.

„Šta je vječna, božanska muzika, gospodaru! Kako si zadobiti milost?"

„Moj prapradjed je bio majstor pekar i muzičar, moj pradjed je bio izrađivač tapiserija i muzičar, moj djed je bio gradski svirač u..."

Weimar, moj otac je bio dvorski muzičar i grad Eisenach, a moj ujak gradski orguljaš u istom gradu. Gotovo 300 godina muzičari s tim imenom

Bach je živio u Tiringiji i Saksoniji. Dakle, ova osobina uvijek se prenosilo dalje."

Machine Translated by Google

Aud i Delila

Bilo je to u vrijeme kada su Norvežani naselili Island i doživjeli svoje herojsko doba. To je bilo otprilike jedno Prije hiljadu godina. Živio je čovjek na sjeverozapadnom dijelu ostrva po imenu Gisli, koji je bio divljenja vrijedan čovjek. Ali su ga prezirali moćnici ljudi koji su mu zavidjeli, pa je lutao okolo bez mira. Njegova supruga, Aud, ostala je s njim u njegovoj velikoj potrebi i brinula se o njemu s beskrajnom odanošću. Međutim, Gislijevi neprijatelji su ga htjeli uhvatiti, pa su pokušali putem prevare.

Njihov vođa je otišao do Auda i rekao: „Želim napraviti dogovoriti se s tobom. Aud, reci mi gdje je Gisli i dat ću ti 300 maraka srebra. Osim toga, dogovorit ću i brak za tebe koji je bolji od tvog sadašnjeg."

Odgovorila je ovako: „Najnevjerovatnija stvar je to što Čini mi se, da mi središ brak jednako dobar kao što je moj sadašnji. Ali istina je: zlato je udovičko najbolja udobnost, kako kažu. Da vidim je li tvoj novac obilno i baš kao što kažete."

Tako joj je sipao novac u krilo. Igrala se s to je njenom rukom, ali on je to prebrojao i pokazao joj. Gudrid, njena usvojena kćerka, počela je plakati.

Machine Translated by Google

Gudrid je izašla napolje, otrčala do Gislija i rekla mu:

„Moja hraniteljica je sada izgubila razum i želi "Izdati te!" Gisli je rekao: "Utješi se, sve dok Smrt mi prijeti samo od Auda, ne moram se bojati za svoje život.”

Zatim je djevojka otišla kući i nije rekla gdje je bio/bila/bilo je

Eyjolf je izbrojao novac. Aud je rekao: „Tvoj Novac ni na koji način nije manji ili gori od onoga što ste rekli; "Hoćeš li mi sada dozvoliti da s tim uradim šta god želim?" Eyjolf je to rado prihvatila i rekla da joj to odgovara. kako je ona željela.

Aud je uzeo novac i stavio ga u veliku torbu. Zatim Ustala je i udarila Eyjolfa vrećom po nosu. od toliko tvrdog srebra da je odmah bio prekriven krvlju. Dodala je: „Smatrajte to svojom lakovjernošću! I svaki nesreća također! Jesi li vjerovao/vjerovala da ću prodati svoj muž nitkovu poput tebe? Uzmi to i uvrijedi i sramota, također! Cijeli život bi trebao Sjeti se, nitkove, da te je žena udarila - i da nisi ni ostvario ono što si želio!

...I ljudi su se morali posramljeno povući... (Tule, tom VIII)

Machine Translated by Google

I bio je čovjek u Izraelu, Samson, koji je imao nevjerovatna snaga. Filistejci su ga mrzili i pokušali da ga ubiju. Pošto na taj način nisu uspjeli, oni Pokušali su to na prevaru. Otišli su kod njegove ljubavnice, po imenu Dalila i reče joj: "Uvjeri ga da izda ti tajnu njegove velike snage. Tada ćemo ti dati hiljadu i sto srebrnjaka, svaki od nas!"

I Dalila je otišla svom čovjeku i pokušala otključati tajna njegove snage, jer ju je novac veoma privlačio mnogo. Tri puta joj je izbjegao put, ali je na kraju otkrio sve za nju, jer ju je mnogo volio. On rekao je: „Kosa na mojoj glavi nikada nije ošišana. Kad bi bila posječen, postao bih slab kao i svaki drugi čovjek."

Kad je saznala tajnu, odala mu ju je neprijatelji. Došli su noću dok je on s povjerenjem spavao. Odrezali su mu kosu i uhvatili ga, izboli mu oči, i odveli ga u zatvor.

Aud i Delilah - dva svijeta!

Machine Translated by Google

Farmerka: Prenosilac baštine nacije

Rieke Gehrmann

Zasnovano na pjesmi Ruth Geede

Kad se Rieke Gehrmann udala, nosila je samo košulju.

jedne jesenje noći, ona i njen muž

Štala zahvaćena plamenom. Požar se mogao vidjeti s udaljenosti od tri

milje, ali dok su životinje na farmi urlale, mogao se čuti Rieke

Gehrmannin uvijek optimističan glas.

porodica: „Na šta se žališ? Naša kuća je

još uvijek stoji, zar ne?"

Kada je, godinu dana kasnije, bolest stoke i s njom velika nesreća

pogodile cijelu regiju, Rieke Gehrmann je rodila

njen prvi sin. Mnoge od njenih plemenitih životinja su izgubile živote,

ali je ipak uspjela utješiti svog muža: „To je

zaista težak udarac, ali na kraju krajeva, još uvijek imamo sina.

Kada je Rieke Gehrmann bila u braku dvanaest godina

godine, sve vrijeme napadajući njen rad na farmi te godine

iz godine u godinu s istim nepokolebljivim duhom,

Pošto je štala odavno obnovljena, rekla je svojim gradskim rođacima:

„Opustiti se? Penzionisati se? Odustati? Nikad! Imam sedam

sinovi koji bučno traže da budu odgajani!

Rat je počeo kada je Rieke Gehrmann imala četrdeset godina. Tri od

Njeni sinovi su postali žrtve na stranim bojnim poljima, ali, uvijek

ponosna i hrabra, rekla je svima: „Moji

Machine Translated by Google

Sinovi su umrli najboljom smrću kojom čovjek može umrijeti - boreći se za svog Firera i svoj narod.”

Kada je Rieke Gehrmann napunila pedeset godina, njen muž je umro, s kojom je podijelila toliko radosti i tuge kroz godine. Međutim, postao je previše star i bolestan da bi radio, a njegov odlazak joj se činio podjednako dijelom kosmičkog ciklusa kao i svi ostali događaji u životu, i Podnijela je svoju samoću sa snagom i vjerom u budućnost.

Neizbježno je došlo vrijeme u kojem su grad i industrija koristili su svoje primamljive lukavštine, uzrokujući da mnogi mladići sa zemlje napuste imanje i oranje kao način života. Ali Rieke Gehrmann je uspjela zadržati i ponovno stvarajući za svoje dječake dom u kojem su se voljele i njegovale prave vrijednosti. Kao rezultat toga, svi njeni preživjeli sinovi postali su farmeri poput svog oca.

Čak i kada su crte lica Rieke Gehrmann počele da se mijenjaju naborati se i izblijedjeti od teškog, ali bogatog života rada na farmi, ona je i dalje pokazivala vedrinu srca koja je svaka baka želi imati imanje dobro odgojenih i obećavajuća djeca. I kako su postajali dovoljno odrasli da pomoći s kućanskim poslovima, Rieke Gehrmann je mogla pronalazi sve više i više vremena da podijeli svoju mudrost sa mlade generacije u njenom domu.

Machine Translated by Google

Međutim, jednog dana, čak je i život Rieke Gehrmann došao kraju, i umirući, rekla je svojim sinovima: „Zlato i srebro, momci, nećete naslijediti, jer sam sav svoj životni trud i sav svoj trud uložio u vas i u...“

farma. Jako mi je žao...“ I dok joj je glas počeo slabiti, njen najstariji sin je prišao i, polivajući joj ruku suzama, izjavio: „Majko, cijeli tvoj život je bio za nas i ponosni smo na ono što si postigla.“

Tvoja krv - to je naše pravo nasljedstvo. Dakle, mi, tvoji vjerni sinovi, također ćemo ispuniti svoju dužnost da nastavimo s tvojim besmrtno delo.” Ove riječi su bile Rieke Gehrmann

posljednja radost.

Machine Translated by Google

Junak Bitke kod Jutlanda

Bitka je završena. Fontane vode se ruše, gusti oblaci dima klize po površini vode.

Posljednji valovi oklopnog kolosa od 25.000 tona kotrljaju se kroz more, koje je uzburkano školjke.

Vidi se uništenje bitke: "Luetzow" leži pramcem duboko u vodi; "Seydlitz" je na popisu, boja gori na vanbrodskom motoru, i od Ogromni dimnjak, siloviti plamenovi neprestano sukljaju prema gore visoko kao jarbol. Na "Seydlitzu" je eksplodirala granata iz zadnje kupole izvadio veliki oklop. Ovaj crveni- udario, užareni metal, a zatim pao u kupolu na patrone, koje su se zapalile i plamtjele. Toplota je Nevjerovatno. Sav kisik u dubokoj kupoli je nestao. progutano i svi tamo su mrtvi.

Plamenovi gore sa sedme palube u šesti. Patrone u skladištima na šesti sprat je također zahvaćen požarom.

Gusti stubovi dima! Sve je usijano! Naredba dolazi putem glasovne cijevi i telefona od Komandna paluba: poplavite skladišta municije! Ako požar

Machine Translated by Google

Ako stignete do skladišta municije, cijeli brod će eksplodirati! Nema odgovora. Svi su mrtvi! Vatra stiže do
peta paluba. Isti plamenovi stvaraju takvu toplinu da
Čelični zidovi počinju svijetliti. Naredbe se ponovo šalju: „Poplava! Poplava!“ Svi na brodu znaju: ako vatra dođe do skladišta municije, „Seydlitz“ će se rasprsnuti. Svi pitaju: Jesu li skladišta municije bila
poplavljeno?

"Ne, nema odgovora!" Sada stoji 1400 ljudi.
zapečaćene prostorije, svaka čekajući trenutak kada će prostorije sa municijom eksplodirati i biti raznesene u atome. Niko se ne usuđuje napustiti svoju stanicu; ovo su
Sekunde i minute najstrašnije anksioznosti! Onda
Dolazi pumpadžija Mueller. Zna da postoji
rezervni ventil za poplavu na krmenoj oklopnoj palubi.

Dok stoji ispred oklopne palube, vidi da
Užareno je. Pored njega su pet mornara i
kotlara, koji žele riskirati isti korak: „Ne možemo prijeći, oklopna paluba užareno žari!“ I
Čovjek koji radi na pumpi vidi da je paluba zaista usijana. On
zna da će njihova sudbina biti odlučena za nekoliko sekundi.

Pored njega je ložioničar u drvenim papučama: „Daj mi svoje drvene papuče!“ Pumpar Mueller ih navlači preko cipela i žuri preko oklopnog vozila.
paluba.

Machine Translated by Google

Cipele se zapale. On stoji ispred poplave.

ventil. Želi otvoriti posljednji ventil koji će poplaviti skladišta municije - konačno spasenje broda - jednim hvatanjem! 1400 ljudi čeka ovo hvatanje, koje će odlučuje o životu i smrti. Pumpar Mueller zuri u ventil za poplavu i vidi: užareno je!

I kaže sebi: Još uvijek stojiš na "Seydlitz", 1400 drugova je još uvijek živo pod tobom, tobom Moraš ih spasiti, moraš riskirati da uhvatiš usijano ventil! Pumpar Mueller - prvo je vrisnuo, zatim ga je čvrsto zgrabio i okrenuo - zatim ga je ponovo zgrabio i okrenuo još malo dok mu goli prsti doslovno nisu kuhano.

Pumpar Mueller je spasio "Seydlitz" i 1400 njemačkih drugova!

Machine Translated by Google

Vođa Danske Nacionalsocijalističke radničke partije:

Pod vođstvom Adolfa Hitlera

od Fritsa Clausena

Kada su zvona mira zazvonila nakon prvog velikog rata, snažan nagon za životom, koji je bio toliko sputavan mnogo godina nakon rata, ponovo se probudio u ljudima.

Sada sve što je bilo propušteno zbog Rat je trebao biti nadoknađen, a sada sve ono što je uništilo trebalo je biti obnovljeno. Sretna budućnost trebala bi omogućiti da se zaboravi sjećanje na njegove užase, a radosna potvrda života trebala bi osušiti suze patnje. Ali činilo se kao da - zajedno sa mnogo hrabrih i sposobnih ljudi, koje je rat odnio daleko, a s mnogim snažnim ženama, koje je slomilo - sva snaga koja je trebala oblikovati ovu budućnost također je nestala.

Mladić, koji je sanjao da mu bude dozvoljeno da se pokaže svoju snagu, sada su umjesto toga morali iskusiti bijedu nezaposlenosti. Muškarci koji su se trudili proširiti dom i radno mjesto morali su prepoznati da zapošljavanje i plata je već bila hipotekarna i da su oni sami su morali platiti tu hipoteku. Stari i bolesni, koji su se nadali podršci i pomoći mladih i od snažnih muškaraca, morao je prositi kako bi umro od gladi i potrebe.

Machine Translated by Google

Krvoproliće rata nastavljeno je krvavo pobune i borbe, u kojima su se seljaci usprotivili zemljak. Nova mržnja i novo neprijateljstvo rasli su među ljudi. Poričuće i uništavajuće sile, koje su se tokom rata ovladali, nisu gube svoju vlast čak i nakon njegovog završetka.

San o sreći pretvorio se u nemiran lov radi profita. Čežnja za moćnom budućnošću morala je način za zahtjeve dana. Neosjećajna, život uskraćujuća moć novca stavila je u zagrljaj ljudi i stvoreni iz afirmacije života, umora od života, tako da stalno rastući broj ljudi dobrovoljno okončali su svoj život. Neosjećajna moć novca stvorila je isto tako bezosjećajna i život poričuća generacija, koja - umjesto da upere pogled preko dubokog mora vječnosti i beskonačnost - fiksirali su je na svjetovno konačno i zemaljsko i time prekinuli most koji ih je, kroz vječni lanac generacija, povezivao s vječnošću.

Sa slijepom neozbiljnošću i neodgovornom ravnodušnošću, narodi Evrope su se približavali svom propadanju i uništenje. To se nije dogodilo samo u tim zemljama koji je učestvovao u krvavom sukobu, ne samo dogodilo se među ljudima koji su bili poraženi, radije također i među onima koji nisu učestvovali u uopšte se boriti.

Machine Translated by Google

Odgovorni šefovi država i vodeći političari nije želio vidjeti i prekinuti razvoj događaja u koje poričuće i uništavajuće sile svuda posjedovali su dominantan utjecaj. Suočili su se sa svim anti-životni i subverzivni napori bez osjećaja ili akcije.

Vladari su se samo trudili da ostave utisak svojih vlastitu nezamjenjivost sudjelovanjem u mnogim međunarodni kongresi i konferencije koji su obilježili poslijeratnom periodu ili posjetom mnogim beskorisnim parlamentarni pregovori. I dok ovi parlamentarni pregovori su još uvijek bili u toku, poričuće sile su sebe učinile neograničenim gospodarima u jedna od najvećih i najbogatijih zemalja na svijetu. Preko planina leševa i neopisive bijede, oni pretvorio u stvarnost riječi Fridriha Engelsa, da "Opšte uništenje je prvi preduslov za svijet" revolucija".

Iz carstva čiji je osnovni oblik nekada bio stvoreni nordijskim vikinškim duhom, oni iznova i iznova proglasili su svojim ciljem želju da ugase i uništiti sve što ovaj duh i druge formativne sile svijeta koji je stvorio. Odavde su usmjeravali rast komunističkih partija svih zemalja, koje su, kako su same obavijestile svijet tokom svog svjetskog kongresa 1928. godine, bili su samo dijelovi velike, svjetski obuhvatajuće komunističke partije.

Machine Translated by Google

Ovdje su organizirali Crvenu armiju, čiji je zadatak bio nasilno uništiti jedinstvenost naroda i sve što je u smislu vrijednosti stvoreno tom jedinstvenošću u raznim zemljama.

I jedan je čak primao njihove glasnike u tim zemljama, a drugi je omogućio šefovima država da protresu
ruke ovih glasnika, koje su još uvijek bile crvene od
krv najbližih srodnika ovih šefova država.

Ali baš kao što se vodeći čovjek Evrope suočio s ovim razvojem događaja, zaslijepljen i neodgovoran, tako su se u svim zemljama pojavile snage koje su se pobunile protiv njih. Mnoga imena onih koji su pokušali promijeniti ovaj razvoj događaja su zaboravljena, a mnogi nikada nisu ni...
znaju; zbog njihovih pokušaja da se bore protiv uništenja
prerano su se nasukavali ili su krenuli pogrešnim putem.

Tako je pobjedničkom njemačkom slobodnom korpusu uskraćena konačna pobjeda, jer ih je tadašnja demokratsko-marksistička vlada Reicha - popustivši pritisku svjetskih demokratija - prisilila da napuste svoju borbu.

U Italiji se pojavio snažan otpor, gdje je kaplar
Benito Mussolini, koji je bio teško ranjen u
svjetskog rata, izgradio fašistički pokret za borbu
protiv kolapsa.

U vrijeme kada je komunistička Crvena Republika imala
već je proglašena u južnoj Njemačkoj i Mađarskoj, a sovjetska vlast je izgledala potpuno osigurana u

Machine Translated by Google

Rusiju, okupio je svoje fašističke borbene formacije i predvodio ih u Rim, gdje je imenovan za ministra-predsjednika Italije od strane kralja. Tokom rekonstrukcije snažne i energične državne vlasti, Mussolini je uspio okupiti svoj narod iz mnogih stranaka i ponora koji su rastrgao ga je. Njegov cilj je bio da ponovo probudi snažnog državotvorne snage velikog drevnog Rima. Vidio je saradnja između svjetskog kapitala i marksizma i njeni efekti u velikim tajnim ložama slobodnog zidarstva.

U Njemačkoj se Adolf Hitler borio protiv istih neprijatelja i njihovog zajedničkog židovskog porijekla. Nastavio je od ideje da životni sadržaj ljudi mora biti regeneriran.

Dao je njemačkom narodu zadatak da razmisli o svom prvobitna snaga.

Probudio je ovu snagu u društvu čiji je glavni snage su već bile duboko zakopane silama subverzije... u narodu u kojem su se svi već suprotstavljali svima... u državi čiji su temelji već bili uzdrmani neizbježnim komunistom

revolucija. Narodna snaga koju je on iznova probudio bio je toliko snažan da je ne samo porazio subverzivne snage u njegovom vlastitom narodu, nego bi moglo i uništiti svugdje gdje su prijetili Njemačkoj i Evropi iz drugih zemalja.

Machine Translated by Google

Kada je general Franco pozvao ove snage u Španski narod 1936. godine, kako bi zaustavio komunističko uništenje i crveno ubistvo koje je haralo zemljom, upravo je Adolf Hitlerova Legija Kondor, zajedno sa španskim i italijanskim saveznicima, mogla osigurati pobjedu. Adolf Hitler nije samo probudio svoj narod da

postati svjestan potrebe za rješenjem za mnoge zahtjeve vremena; doveo ga je do prepoznavanja vječnih zahtjeva života. Ponovo je u svom narodu probudio san i čežnju da se teži kroz vrijeme i prostor; probudio je volju da se ovom pogledu na život da oblik unutar vremena i prostora. Znao je koliko je čovjek blizu

vezan za svoj klan, i kako tačno leži sigurnost ovdje da bi mogao izgraditi most u budućnost. Znao je da ovo priznanje velikog čuda krvi-
Srodstvo i nasljedstvo vode do uvida u taj božanski zakon koji određuje život i koji je najviši izraz svake ljudske zajednice.

Kroz ovo priznanje, poziv Adolfa Hitlera je daleko prevazišao puku njemačku misiju; on je daleko više nego samo zaštitnik evropskih zemalja u općem smislu. On je veliki otkrivač i arhitekt evropski narodi, a ne najmanje oni narodi čiji je on sam bio u bliskom krvnom srodstvu sa svojim narodom tako često snažno naglašen.

Machine Translated by Google

Dakle, njegova misija važi i za Dansku.
razvoj u Danskoj se nimalo ne razlikuje od onaj u drugim evropskim zemljama, i ako Danska pripada onim zemljama koje su tokom Prvog svjetskog rata Rat je donosio novac, kao i poslijeratni period ovdje, dali su mu pečat nezaposlenost, ekonomske krize, sa njihovi bankroti i prisilne aukcije, društvena potreba, rastući kriminal i samoubistva, te opadajući natalitet.

Da li je i u ovoj zemlji neko pokušao da ovo pregradi razvoj. Pokušalo se promijeniti zakone u tom jednom osnivale nove političke stranke, čiji su ciljevi i putevi, međutim, zaboravljeni; pokušalo se razbiti staro zabave; ali ljudi koji su to poduzeli umrli su u siromaštvu i zaboravljen.

Neko je stvorio pokrete i pripremio ogromne transformacije države, a da pritom nisu u mogućnosti da eliminirati poričuće i uništavajuće sile, i bez biti u stanju spriječiti da se dogodi isto uništenje Danska koja je bila planirana za evropski narod, da Adolf Hitler nije porazio te snage.

Ako bi Danska, međutim, ponovo doživjela nacionalni buđenje, onda se to ne smije pripisati isključivo vanjska odbrana - koju je Adolf Hitler stvorio za nas, također, protiv sila uništenja - radije ovom velikom misija da i našem narodu pokažemo put do kolekcije njegovih prvobitnih vrijednosti.

Machine Translated by Google

On je i za naše vrijeme jedina zamisliva sila koja može oblikovati Odinov lik u Danskoj iz Ymirovog mrtvog tijela, tako da oboje, duh i volja, mogu pronaći zajednički izraz u dostupnoj figuri. On nam, Dancima, nije samo pokazao put nazad do suptilnog pogleda na život herojske ere, već je i našu omladinu doveo do...

nova borba protiv svjetskog neprijatelja u tom ratu pozorište gdje su nam moćne nebeske sile nekada dale naš nacionalni simbol, Dannebrog. On je također probudio vjeru u nama da se još jednom mogu pojaviti prekrasna umjetnička i arhitektonska djela slična onima koja i danas svjedoče o težnji našeg naroda kroz svemir.

i svom snu kroz vrijeme - za razliku od onih života-

poricanje i mrtve nakaze proizvedene u našoj praznoj vrijeme.

Samo kroz ovaj veliki životni napor možemo li mi Danci ponovo dostići taj direktan, radostan i aktivan život ovdje na zemlji koje Grundtvig pjeva, i ponovo hodati uspravnim korakom naših plemenitih otaca, ponovo živjeti s istom vrijednošću u dvorcu i kolibi, i ponovo vidjeti očima koje su bile stvoren da gleda u nebo, budan za sve lijepo i odlično ovdje dolje, a ipak intimno s duboka čežnja i ispunjena sjajem vječnosti.

Machine Translated by Google

Veliki norveški pjesnik Henrik Ibsen pisao je svojim prijatelj, pisac Strodtmann iz Schleswig-Holsteina, o unutrašnjoj granici Skandinavije s novonastalom Njemački Rajh:

"Skandinavsko čovječanstvo posmatram samo kao međufaza prema ujedinjenju cijelog, velikog Germansko pleme."

„Da sam mislio da ćemo, na kraju krajeva, stajati mirno sa izolovano skandinavsko društvo, onda više nikada ne bih stavio sam pero na pero kako bih promovirao ovu stvar."

Machine Translated by Google

Preokret sezone, preokret sudbine

Plamen gori do plamena, dok ne izgori,
Vatra prima život kao sjeme vatre -
Čovjek, također, prenosi iskru.
Narodni žar se nikad ne gasi.
- Iz Edde

Milionima i milionima godina naša planeta je bila kruži oko Sunca, oko majke svega života na svijetu naša zemlja.

Ali samo kroz viđenje, traženje i Razumni duh nordijskog čovjeka učinio je plemenito, vječno red Sunčevog sistema ulazi u svijest čovječanstvo.

Tokom ljetnih i zimskih solsticija, prepoznavali su nemilosrdni zakon "umri i postani" i potvrdio ga s prkosnim prihvatanjem.

Nedjelje su bile njihovi praznici, ali solsticij je bio svet za njih. njih. U noćima ljetnog solsticija palili su se vatre na visinama kao znak životne volje i stvaralaštva- volja suprotstavljena silama noći i poricanja.

Za njih zimski solsticij - sa stalnim povratkom svjetlost - bila je simbol vječnosti života koji se bori.

Machine Translated by Google

Tako su uredili svoj život u okviru božanski red. U toj vjeri nosili su sunčev znak, svastiku, kao njihov sveti simbol.

S ovom vjerom i pod ovim znakom, indogermanski Ljudi su ušli u svjetlo historije prije 5.000 godina.

Gdje god su išli na svojim dalekim putovanjima, vladao je haos povukla se prije naređenja, zemlja je procvjetala i Plodnost i žetva blagoslovili su njihov put.

Da li su prodrli u daleke stepe sjeverne Rusije kao nosioci baklji ljudskog reda ili formirane države u Aziji, da li su najviše pjevale prekrasne pjesme za svjetlo kao arijski Perzijanci ili kao Heleni su zapalili olimpijsku vatru, bez obzira da li su slavili festival nepobjedivog čovjeka u rimskom senatu i odavde stvoriti svjetsko carstvo; gdje je njihovo požari su gorjeli, dogodio se preokret sudbine iz tamne noći u vedar dan.

"Čovjek također predaje iskru. Narodni plamen nikad..." izlazi.”

Mladi ljudi su nastavili drevni običaj vatra solsticija duž njihovog puta, generacija za generacijom, kao nosioci svetog reda i svjetla kulture.

Germanski narod ulazi u historiju.

Machine Translated by Google

Kimbri i Teutonci, Vandali i Švabe, i
Mnoga druga germanska plemena uvode novo, blistavo doba tokom vremena sticanja nove zemlje.

U borbi koja je trajala preko hiljadu godina,
Izgradnja germanskog čovjeka bori se protiv nereda i protiv sila uništenja u Evropi.

Njegova izvorna seljačka snaga stvara iz močvare i prašume bogatstvo evropskih polja. Od
duhovna snaga kreativnog germanskog čovjeka izvire
prije svega vrhunac evropske kulture. Ali samo herojska veličina germanskog ratništva brani evropsku životnu zajednicu u odlučujućim bitkama protiv
stalno napadajuće nomadske narodne mase Bliskog i
Centralna Azija.

Odana ovoj sudbonosnoj tradiciji, najjača i najujedinjenija snaga nordijsko-germanskog čovječanstva ,
Reich danas predvodi nemilosrdnu borbu za egzistenciju
Život Evrope.

Pod snažnim vodstvom Ducea, Italija pokriva
južnom krilu kontinenta u tvrdoglavoj borbi: za
Danas su se sile tame ponovo suprotstavile
nosioci kulturne volje čovječanstva.

Pogođena sljepoćom, anglosaksonska plutokratija od strane
Njegov ples oko zlatnog teleta izdaje njegovu čast
vlastitu germansku krv.

Machine Translated by Google

Iskvarene otrovom jevrejskog boljševizma, mase milioni Sovjeta vode ogorčenu bitku za svijet revoluciju, za pobunu inferiornih.

S obzirom na strogost zakona prirode, moć svjetlo je prizvano da donese odluku protiv strahota vječnog noć.

Dan ili noć -

Život ili smrt -

Plamtećim plamenom naši su preci potvrđivali moć svjetlosti i života.

I plamte, također, ako plamenovi nas, njihovih potomci.

Machine Translated by Google

Ljetni solsticij 1941.!

Nikada prije u historiji nije bilo tako masovne vojske snage okupljene za vrijeme solsticija za sudbonosnu bitku kao Vedre noći 21/22. juna 1941. godine.

Sveta ozbiljnost obuzela je sve koji su prepoznali šta je to Radilo se o: postojanju ili nepostojanju arijske krvi i dakle i same evropske kulture. Od Arktičkog mora do Crno more, kolone Njemačke i njenih saveznika vojske su se razbijale u neprijateljske mase. Strašno slika smrtne opasnosti koja je prijetila ljudima Evropa je postala vidljiva:

Ogromne neprijateljske mase u bezbrojnim sovjetskim armijama, sa ogromnim arsenalom oružja, bili su spremni za jurnu u srce Evrope, kada udarci Njemačke oružane snage su ih napale.

Nakon prvih pobjedničkih bitaka kod Bialystoka i Minska, kod Salle, Smolenska i u Ukrajini su se vodile borbe. Šokantno saznanje bilo je jasno da svijet nikada nije prije nego što je vidio tako nešto.

Šta se gomilalo protiv Rajha i Evrope bila je ogromna banda krvožednih i inferiornih - ali tvrdoglava - stvorenja.

Machine Translated by Google

Ako su Huni i konjanici Džingis-kana bili pošast čovječanstva koja je zahvatila Evropu, a zatim u ovu borbu je proučavala herojska omladina Evrope podmukli pogled sistematski brutalnog i animalizirana nakaza.

Rusijo, ti dobra i prekrasna zemljo, u takvim rukama!

Četiri puta u historiji je pokušano da se integrirati ovu veliku zemlju u sferu evropske kultura.

Prvi donosioci kulture bili su Indogermani. ljudi. Njihov kreativni rad je i danas potvrđen njihove nordijske građevine (kamene humke) i one opstaju u njihovim grobnim humcima kao vječni spomenik.

Ali njihova snaga nije bila dovoljna da smire divlje narodne mase na ogromnom prostoru.

Hiljadama godina kasnije, u drugom vijeku prije nove ere, novi, novi glasnici evropskog morala i kulture prodrli su u područje između Diepra i Dnjestra.

Bili su germanski narod iz narodne porodice Goti.

Opet germanski zemljoposjednici i ratnici osvojio je nekulturu široke zemlje. U nastojanju da Tokom mnogih vijekova širili su veliko carstvo Goti od Baltičkog mora do obala Crnog i

Machine Translated by Google

Kaspijsko more, sa svojim široko raspršenim, nezavisnim centri naselja.

Činilo se da je zemlja osvojena za Evropljane. životna zajednica.

Međutim, u ovom periodu, miješanje rasa u Rimu svjetsko carstvo je već poprimilo prijeteće oblike.

I opet, germanski narod nije bio brojčano dovoljno snažan - i nedovoljno svjestan mogućnosti njihove kombinovane snage - do istovremeno napredovati protiv Rima i pokriti svoje istočno krilo protiv azijskih narodnih masa.

Tako je ovo gotsko carstvo postalo žrtvom napada Huni u četvrtom vijeku.

Noć i duboka tišina ponovo su pale na ovu široku zemlju.

Prošli su vijekovi.

Međutim, tada je nordijski vatreni duh pokrenuo nova plemena do značajnog stvaranja.

Čak i prije kraja vremena velikih, germanskih sticanje nove zemlje, oko 860. godine, Vikinzi iz sjever je prodro u neotkupljenu zemlju i stvorio Vikinška država.

Novgorod i Kijev postali su glavni gradovi ovog carstva i ekonomski centri od najvećeg značaja.

Polja su ponovo rodila plodovima, poljoprivreda i trgovina su procvjetale.

Machine Translated by Google

Bogate zemlje istoka i Bliske Azije, i Evropske zemlje su se dopunjavale u intenzivnoj trgovini na ovom prirodnom životnom prostoru.

Međutim, nova oluja razaranja se spremala u udaljena siva boja širokih azijskih stepa:

Džingis-kan je proširio svoje moćno Mongolsko carstvo od Tihog okeana do Šleske. Kijev je bio 1224. godine osvojeni. I kada su njegove vojske marširale prema juga i zapada, svjetlost ovog obećavajućeg stvaranja Vikinzi su bili ugašeni.

Ostaci njegove krvi su apsorbovani u Slavensko stanovništvo. Stoljećima je zemlja ponovo spavala sumrak bezkulturnosti.

Oko 1700. godine, ruski plemić, a kasnije i car, Petar Veliki je pokušao vladati Rusijom na evropski način. Ali s previše brojčano mala kreativna snaga Nijemaca s Baltika i također iz Švedske, bilo je, naravno, dugoročno nemoguće dati ovoj ogromnoj zemlji čvrsto vodstvo država.

Pokušaj je trajao dva vijeka. Ali ova država ostala je mrtva fasada. Iza nje se krilo bezobličnost desetina etničkih grupa, koje su bile pomiješane u šarenu mješavinu tokom narodnog lutanja iz Azije prema Evropi.

Machine Translated by Google

Ova narodna mješavina, pogođena divljinom stepske rase, bila je kroz svoju historiju rastrzana između kulture i nekulturnosti, između discipline i nediscipline, i između ponizne pobožnosti i bezbožnosti. To je bilo odgovarajuće oružje ubistva za vječnog Jevrej protiv evropskog arijsko-nordijskog čovječanstva.

Kao rezultat krvave žrtve ruske vladavine slojevi u svjetskom ratu, put za podčovječanstvo i Jevreji su bili otvoreni, i tako je boljševizam mogao trijumfovati u 1917. godine.

Preostala nordijska krv je bila pobijena, i počeci evropske kulture eliminisani.

Mnogi milioni ljudi postali su žrtve ovog jevrejskog-boljševik [1] intoksikacija.

Šta se potom dogodilo u Rusiji može se samo ilustrovati sa primjerom životinje:

Pojavili su se naši kućni ljubimci - manje-više mnogi prije nekoliko generacija - od divljih životinja putem uzgojne mjere.

Ako ih neko ponovo pusti da podivljaju na nekoliko generacije ili ih stavlja u loše ruke, oni će u svojim divljina postaje još rastrganija i čudnija nego što jesu bili su u svojoj prirodnoj divljini.

[1] Kratka nečitljiva riječ nalazi se između riječi "boljševik" i "opijenost" u tekstu Karla Hammera.

Machine Translated by Google

Prema ovom principu, pod jevrejskim vođstvom, ruski narod je namjerno bičevan u divljina čopora.

Ovo je zamislio đavolski demon Jevrejstva, Moćna grupa od miliona podivljalih Azijata trebala bi rastrgati odvojeno od ljudi Evrope.

Samo u bezdušnom svijetu, lišenom nordijsko-germanskog ljudi, da li je Judeja vjerovala da je moguće postići ovo mračno ovladavanje svijetom.

Imamo primjere iz najnovijeg vremena iz silovale pogranične države Litvu, Latviju i Estoniju.

Počevši od juna 1940. godine, Sovjeti nisu samo zbrisali cijeli arijevski vladajući sloj, ubivši desetine hiljade u tom procesu, ali u Litvaniji i Bijeloj Rusija je također počela, direktno na granici Njemačke Rajha, da naseli Kirgize, Kalmuke, Tatare i članove drugih nomadskih plemena.

Evropa je trebala postati nomadska, i njena Bogati kulturni pejzaž bi, nakon pljačkaškog napada, postao divljina bez ljudi.

Sudbonosnije nego ikad prije, Evropa se protivila prije starog zadatka borbe protiv snaga uništenje.

Baš kao što su narodi Evrope tokom velikih historijskih perioda odluke iz prošlosti stajale su, pod vodstvom

Machine Translated by Google

Germanski muškarci, odlučni da se brane od zajedničkog neprijatelja, zato marširajte i ovih dana, najbolji dio evropske omladine na strani Rajha prema pobjeda i preokret sudbine.

Nikada prije u historiji germanski narod nije posjedovao je tako sjajnog vođu kao što mi danas imamo dobrog sreća imati.

Međutim, cilj ove borbe je konačni savladavanje vječne opasnosti s istoka.

Šta su indogermanski narodi, Goti i Vikinzi nije moglo postići na duge staze, to sada mora biti donesena je odluka i osigurana za sva vremena.

Prije više od hiljadu godina, Vikinzi su stvorili njihovo uređeno carstvo u području oko Novgoroda i Kijev, herojski i samostalno.

U istom području se bori i danas - sa istom hrabrošću i u okviru njemačkih oružanih snaga - a Germanska divizija koja nosi ime Viking sa ponos, zbog evropskog preokreta sudbine.

Machine Translated by Google

Nadbiskup Canterburyja, primas Crkva Engleske, izjavila je u decembru 1936. godine:

"Upozoravam na opasnost bezbožništva. To je samo Previše je poznato da je u Sovjetskom Savezu veliki ljudski zajednicu proždire agresivni bezbožnosti i antikršćanskim učenjima klasna borba. Čovjek mora biti oprezan kako bi spriječio da ovaj duh prodre i u engleski narod.”

Krajem jula 1941. godine:

„Oplakujući žrtvu, duboko sam dirnut sjajnom hrabrošću i snagom ruskog naroda, koji visoko drži zastavu civilizacije u borbi protiv fašizma. Uvjeren sam u vašu konačnu pobjedu.“

Machine Translated by Google

AUD

Germanska ljubavnica

iz Gislasage

Sada je Aud Vesteinstochter postala supruga u Buehlu.

i preuzeli farmu zajedno s Asgerdom. Šezdeset glava stoke stajalo je u štali. Nije trebalo dugo da ljudi primijete da je, od svih Islanđanki, ona sigurno bila prva kada je u pitanju briga i sposobnosti.

Od

U njenom ponašanju se mogla prepoznati njena pamet i njena marljivost i njeno iskustvo u mnogim stvarima.

Ali se također pokazalo da nikada nije postala arogantna. Iznad svih drugih žena, bila je pravedna i prijateljski nastrojena prema njeni podređeni, a bila je i velikodušna.

Gisli Thorbjoernson se često nesvjesno smiješila kada

Vidio je Aud na poslu; postao je topao i sretan.

s idejom da mu je postala supruga. Njegov brak

s njom je bio miran, topao zajednički život, uzajamna briga

i stvaranje za jačanje klana.

Spolja se nije mnogo primjećivala ta duboka veza: jer su Gisli i Aud bili štedljivi i suzdržani u izražavanju svojih osjećaja, baš kao što su naučili od svojih

preci prema autentičnom germanskom načinu.

„Stavljanje ruku u krilo znači stavljanje ruku na pogrešno mjesto!“, često je govorila Aud dok se smijala svojim mladim sluškinjama. A mlade sluškinje bi pocrvenjele ako bi Aud

Machine Translated by Google

uhvatili su ih u snu, a zatim su radili s njima dvostruki entuzijazam. U početku vjerovatno ovaj ili onaj gunđao je, ali gunđanje je ubrzo prestalo.

Kako neko ne bi i radio, kada i sama žena... postaviti kao dobar primjer.

Aud je ustao mnogo prije zore da pripremi sir i da peći hljeb.

U Buehlu je bilo mnogo podstanara; svi su željeli postati pun/puna.

I koliko je dobro Aud Vesteinstochter znao kako pripremite hranu!

Mala kuhinjska pomoćnica Hrefna joj je rado pomogla.

Nakon ranog rada uslijedili su i drugi poslovi.

Kada su se muškarci pojavili u dvorani, već je bilo vruća kaša na stolu i miris svježe pečeni kruh ispunjen širokim prostorom.

Aud ih je nagovarao da se uključe. Šale su se slijevale naprijed-nazad.

Da, vladao je dobar duh uzajamne sreće na Buehl!

Neko se rado prihvatio svakodnevnog posla, i svaki je radosno Započeti zadatak dobro napreduje.

Vanjski poslovi su bili podijeljeni među poljoprivrednim radnicima, ali kod kuće su Aud i Asgerd pazili na zadatke sluškinja, ribanje i čišćenje, pečenje hljeba i pripreme medovine i hrane.

Machine Translated by Google

Ljeti su se brale bobice i vrtne biljke
briga za - zimi su žene prele i tkale.

Prekrasna, šarena odjeća izronila je ispod Audinog... Vješte ruke. Zadivljeni, ostali su vidjeli kako je vukla zlatna nit za zlatnom niti kroz crvenu svilu svečana odjeća. Ponekad bi svoje riječi uputila sluškinje i neka joj one pričaju o svojoj domovini, o roditeljima i braći i sestrama.

Dobro su se slagale, sluškinje i njihova gospodarica. Često su Hrefna i Thorgard i Vigdis govorili o tome kako drugačije je to bio Bruehl od Aud Vesteinstochtera upravljala i administrirala tamo kao supruga.

Machine Translated by Google

"Očekujem snagu od ovog čovjeka; on održava

dostojanstvo zakona. Ali samo milošću žena vlada."

- Fridrih Šiler

Machine Translated by Google

Dijete i brak

od Friedricha Nietzschea

Mladi ste i želite dijete i brak.

Ali ja ti kažem: jesi li ti čovjek koji bi želio dijete?

Jesi li pobjednik i samopobjednik,

Gospodar čula, vladar tvojih vrlina?

Dakle, pitam vas.

Ili životinja i požuda govore iz želje?

Ili usamljenost? Ili nezadovoljstvo sobom?

Želim da tvoja pobjeda i tvoja sloboda žele dijete.

Trebao bi izgraditi živi spomenik svojoj pobjedi i tvoje oslobođenje.

Trebao bi graditi iznad sebe. Ali prvo, za mene ti Moraš i sam biti izgrađen, pravi u tijelu i duši.

Trebali biste se razmnožavati ne samo naprijed, već i prema gore!

Neka vam bračni vrt pomogne u tome.

Machine Translated by Google

[NASLOV DODAN OD STRANE UREDNIKA]

Njemačka misao

od Kurta Eggersa

Njemačka misao ne postavlja nerealne teorije i nada se čudima, već vrednuje čovjeka prema njegov značaj za zajednicu.

Mjeri život pojedinca u odnosu na život cjelokupnost naroda.

Mjeri sadašnjost mjerom budućnosti prisutan.

Da li tako vrijednost pojedinca postaje mala? pred veličinom zajednice.

Da li vrijednost ličnosti postaje velika u s obzirom na njegov uzoran učinak na zajednicu.

Machine Translated by Google

Očev zahtjev

Ured SS-a primio je sljedeće pismo od otac teško ranjenog holandskog SS-ovca:

“Middelburg, 24. septembar 1941.”

"Ovim potvrđujem prijem - i zahvaljujem Vam na - Vašem pismo od 15. ti ovog mjeseca. Mogu vas obavijestiti da sam primio pismo od svog sina u kojem me je obavijestio da mu je lijevo oko toliko oštećeno da ne može više ne vidim s tim.”

„On je, međutim, veseo i veseo. Iznova i iznova čitam u njegovim pismima da je cijena koju je platio za svoje Firer, nije previsok. Ali primjećujem u njegovim pismima jedan strah i jedan zahtjev: strah da će biti proglašen nesposobnim za dužnost. Njegova želja je da nastavi borbu za Evropu regeneracija.”

"Moj sin Hans ima samo jednu želju: da ne bude otpušten," već da nastavi obavljati svoju dužnost negdje kao vojnik.”

„Naša želja bi bila da Hans bude ovdje na odsustvu.“ kratko vrijeme. Način na koji je naš Hans izrezan, najgora stvar Ono što bi mu se moglo dogoditi bilo bi da bude otpušten kao nesposoban za dužnost. Stoga vas molim da učinite sve kako bi se to spriječilo.”

Machine Translated by Google

Iz dnevnog naređenja jednog korpusa od strane komandanta

Nakon jedne od žestokih bitaka na sjeveroistočnom frontu iz Jelnje, Foersterove grupe iz motociklističke divizije 1./SS bataljon - koji je imao zadatak da čuva četu lijevo krilo - utvrđeno je na sljedeći način:

Vođa grupe, SS-Unterscharfuehrer Foerster, sa njegovu ruku na detonacijskom prstenu posljednje ručne granate, upucan u glavu.

Prvi strijelac, SS-Rottenfuehrer Kialber, sa mitraljez mu je još uvijek bio na ramenu, a metak u cijev, pucanj u glavu.

Drugi strijelac, SS-Sturmmann Buschner, i treći strijelac, SS-Schuetze Schyma, mrtav u njihovim lisičjim rupama.

Solo glasnik, SS-Sturmmann Oldeboershuis, klečeći mrtav pred svojom mašinom s rukom na volan, padajući u trenutku kada je bio trebao preuzeti posljednju poruku.

Vozač, SS-Sturmmann Schwenk, poginuo je u svom rov.

Od neprijatelja, vidio se samo mrtav - kako leži napola Kružite oko položaja grupe - unutar ručne granate raspon.

Machine Translated by Google

Primjer koncepta "odbrane"! S poštovanjem Stojimo pred takvim herojstvom!

Predložio sam da se ova imena objave na počasna stranica njemačke vojske.

Machine Translated by Google

Neutralnost i germanski napori

„...i ovo jasno izjavljujem - želim znati i čuti
ništa o neutralnosti... ako dođem do granice, moraš
proglasite se hladnim ili toplim, jer se Bog bori protiv
đavo ovdje. Ako želiš da se držim Boga, onda dođi
meni. Ali ako više voliš da se držiš đavola, onda ti
sigurno se mora boriti protiv mene. Tertium non dabitur,
Nema treće opcije, to je sigurno. Kakva stvar
Je li to - neutralnost? Ne razumijem to.”

- Gustav II. Adolf, kralj Švedske, Georgu Wilhelmu
iz Brandenburga, 1630. godine.

U ovim sedmicama i mjesecima odlučuje se o sudbini Evrope za svu budućnost. Germanski dobrovoljci sa zdravim instinktom iz germanskih zemalja našeg kontinenta.
odlučili su se boriti na strani Reicha. Iza
da su se čitavi narodi hrabro okupili za borbu za Evropu, čak i oni koji nisu u direktnom krvnom srodstvu s njemačkim narodom, ali su blisko
povezani s njom kao susjedi ili kroz zajedničku historiju.

S druge strane, postojale su i postoje države čije
Pozicija u početku nije bila jasna. Zvali su i zvali
sami "neutralni".

Machine Translated by Google

Vremenom je postalo jasno da čak i bezbojni stavovi ovih drugih nisu bili sasvim takvi neutralno kao što se isprva činilo; jer kada je postalo ozbiljno, oni dijelom odlučio za Englesku i Jevreje, dakle protiv Evropa i njen Novi Poredak. Vladajući plutokratski slojevi od ovih "neutralnih" ljudi nikada nisu zaista razmišljali ostajući neutralni. Oni su već, mnogo prije nego što je izbijanje rata, odustaju od svog nacionalnog suvereniteta time što su prvo stavili svoje teritorije na raspolaganje duhovni napredak neprijatelja Rajha; tj. predali su svoje novinske službe, štampu i radio, te tolerirali savezničke špijunske organizacije na svojim "neutralno" tlo.

Čast, ponos i nezavisnost - šta su ove stvari učinile zločesto prema njima kad bi im samo puno posuđe ostalo netaknuto! S druge strane, koliko ponosni mogu biti ti ljudi i žene koje, uprkos svim progonima, već tada su afirmisali ideje novog milenijum u tim zemljama!

Ali ono što su njihovi ideološki protivnici tamo nazivali neutralnost, u najboljem slučaju je bila samoobmana. Međutim, obično To je bio pokušaj lukavog prevaravanja Rajha i njihov vlastiti narod. Niko od njihovih pomagača nije vjerovao u dugoročni uspjeh ove iluzorne politike. Mnogo prije skupili su hrabrost za „tešku odluku“ - „za

Machine Translated by Google

"za dobrobit svog naroda" - da napuste zemlju, njihovi avioni su stajali napunjeni i spremni. Ovaj jadni let bio je samo logičan zaključak cijelog njihovog rada, baš kao i okupacija zemalja koje su imali od strane njemačke vojske
zavedeni. Tako su njihovi napušteni ljudi u nevolji morali
napraviti prvi korak da razumiju svoju situaciju. To znači da su morali prepoznati da, uz pomoć svojih
plutokrati, oni su jednostavno bili uvučeni u rat
planovi Velike Britanije kao pijuni. Morali su dalje
priznati da je Engleska poštovala njihovu nezavisnost i ostavljala im hljeb u korpama samo dok su još uvijek bili korisni kao pijuni. Ovo priznanje mora
bio gorak. Gorak kao što je uvijek kada se mora
priznati fundamentalnu grešku na koju se pokušavalo
izgraditi cijelo svoje postojanje.

Široki krugovi u okupiranim "neutralnim" područjima su i dalje nije sklon ni djelimično shvatiti situaciju.
Zašto i čemu ovo jalovo stanje tvrdoglave mrzovolje? Zato što su naši neprijatelji bili u stanju - u jednom pogledu - da zaista "neutraliziraju" ove ljude. Naime, oni
oduzeli su im viziju njihovog historijskog, germanskog
porijeklo, za vlastito dostojanstvo, za političku stvarnost i
istinski evropski odnos moći. Po tome što oni
su im posljednjih godina pomogli jevrejski emigranti
iz Njemačke. U savezu s njima, mogli su

Machine Translated by Google

postići potpunu paralizu političke misli u malim demokratijama germanskog porijekla: svaki nepristrasan, nezavisan razvoj političke

mišljenje je tamo ugašeno do najmanjeg ostaci. Sama po sebi zdrava želja za posjedovanjem, zdravi instinkt za sticanjem i prosperitetom, više nisu bili namijenjeni samo za održavanje života, već su bili uzdignuti do sadržaja i svrhe samog života.

Tako su čast i ponos morali zakržati. Ko god u tim zemljama, koje su se ponosile posjedovanjem „slobode i ljudskih prava", uzele su slobodu da misle i djeluju drugačije od sistema,

nego "društvo" ili nego mase, bilo je bojkotovano i ekonomski uništen. Tako se trgovački duh uzdigao i ugušio svako sjećanje na herojsko porijeklo Germanski narodi, kao i volja za jasnom odlukom. Jedan Živio je samo za jedan dan i zabio glavu u pijesak. Posljedično, nije se ni izdaleka vjerovalo da će jednog dana, pa čak i u bliskoj budućnosti, odluke biti donesene zahtijevao od kojeg se nije moglo oduprijeti ili se podmiriti novac.

Da ovaj duh nemara i nečasnosti nije potpuno zaraziti ljude dokazuju hrabri muškarci i žene koji su već vrlo rano ponudili svoje imetak i njihovu krv za pobjedu a

Machine Translated by Google

Nacionalsocijalizam u njihovim zemljama. Ne najmanje važno je bilo ovo seljački krugovi, dakle ljudi koji ne žive kao jednodnevni insekti, već su navikli gledati preko nekoliko generacija, bilo s biljkama, bilo s uzgoj životinja, ili bilo to sa samim sobom od nasljednog imanja do nasljednog imanja. Ovi nacionalsocijalisti nisu samo govorili da je neutralnost nikada zapravo nije postojao na ovim prostorima i da ovi prostori bio je vezan za Veliku Britaniju. Ne, ovi nacionalni Socijalisti su otišli dalje: prostorne veze njihovih zemalja, dublji uvid u historijske veze i istinski evropski odnos moći doveli su ih do...

sljedeće prepoznavanje: Neutralnost je u tom trenutku moralno nemoguće kada se krvno srodni narod bori za život sebe i svoje braće. Prema ovom priznanju, hiljade dobrovoljaca iz ovih germanskih

zemlje koje su graničile s Rajhom su se tada slijevale na front. Njihova krv, koja teče za zajedničku borbu, jednog će dana neraskidivo povezati germanske države. ponovo.

Mi, Nijemci i „neutralni“, moramo, međutim, razmisliti i pokušajte zamisliti sljedeće: Kako bi to izgledalo sa čast i poštovanje ovih "neutralnih" ljudi ako su ovi Zar dobrovoljci nisu došli iz njihovih redova?! Ovi volonteri su svojim naporima i kao prvi

Machine Translated by Google

otvorili su kapije svojih zemalja kako bi omogućili ulaz novoj, velikoj sudbini. Svojim jasnim stavom o Reichu kao životvornom centru kontinenta, oslobodili su svoj narod od višestoljetnog stanja

izolacija i feminizacija. Ovi volonteri su preuzeli

brinu da historija njihovih zemalja u budućnosti bude više od historije materijalnog uživanja u životu. Cjelokupnost "neutralnih" ljudi će jednog dana - ako oni

prepoznaju ovaj rat kao odlučujuću prekretnicu u njihovom

životna historija, također - otvoreno priznaju da je herojstvo i osjećaj žrtve njihovih mladih sinova bio najveće djelo u njihovoj historiji u posljednjih nekoliko stoljeća.

Machine Translated by Google

Do Prvog

Iz prvog govora tadašnjeg komandanta I./SS Nordland prvim danskim dobrovoljcima bataljon 25. juna 1940. godine:

Vi danski nacionalsocijalisti vidite među sobom a u Njemačkoj ista krv. Krv, rasa je jača nego jezik i etnička pripadnost.

Jezik i etnička pripadnost trebaju živjeti dalje, slobodni i neograničeni, u novoj Evropi predvođenoj Germanima, ali oni nikada više ne bi smjeli dijeliti germanske muškarce ili čak stvarati ih u neprijatelje.

Ovo je početak nove, velike ere.

Razumjeli ste ovo.

Želiš se boriti protiv smrtnih neprijatelja svastika, protiv židovstva cijelog svijeta i mnoge sile koje je on zaveo.

Vi ste prvi od predstavnika Sjeverne Germanija, koja je - na čast svog naroda - pronašla put do Njemačke, prvaka u borbi.

Imaš ponos i čast da služiš i da se boriš u svojoj gardi pod najvećim čovjekom svih vremena, pod Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Jednog dana će djeca i unuci reći o tebi:
„Pripadali su onima koji su u početku shvatili za šta se vodi ova svjetska borba, i
koji nije izdao germansku braću po krvi sa
kukavička neutralnost."

Machine Translated by Google

Germanska čežnja

U svakom istinskom, germanskom čovjeku stari Viking Čežnja je i danas živa; potraga za velikim avantura života, borba radi same borbe. Ova želja za avanturom tjera germanskog čovjeka da upravljati brodom svog života u opasne visine postojanje kako bi se tamo izazvala takozvana sudbina dvoboj. U borbi sa sudbinom srce dokazuje kako snažno je, i duša ratnika koji je otišao da se bori protiv toga koliko je u tome nordijske krvi.

Vlastito srce, pronaći vlastitu dušu, je stoga konačna svrha ove germanske čežnje. Ono što mi vratiti se kući s putovanja u veliko avantura je ono što mi i danas u našem jeziku zovemo - iskustvo!

Onaj koji nikada nije krenuo u veliki rat Zemlja stoga nikada neće doći u posjed toga iskustvo koje čovjeka čini pametnijim, zrelijim, i jači. Zato nordijski čovjek prezire "Čovjek za šporetom" zašto se drži za žensku suknju i koji se nikada ne mogu "vratiti izdaleka".

Pravu želju za avanturom ne treba brkati sa željom za plijenom. Pravi ratnik ne

Machine Translated by Google

oskrnaviti njegovo srce radi plijena: pobjedniku naravno pripadaju stvari poraženih!

U herojskim pjesmama naše nordijske rase, nijedan čovjek nije slavljen kao primjer hrabrog života koji postiže poštovanje na osnovu svojih posjeda, a preciznije oni koji su, bezbrižno, riskirali skok u nepoznato, koji su se upustili u bitku i koji su bili u stanju da odvagnu im srce.

Držanje s kojim su zadali odlučujući mač udarac - ili ako bi sreli nadmoćnijeg neprijatelja - primili bi ga sami bilo je vrijedno interesa.

Veličina čovjekovog srca dokazana je prkosom, u buntovnom "Ipak" protiv okoline. I ko god je bio u stanju da stavi pečat svoje volje na okruženje, čak i ako je u smrti, bio je "heroj". Ovaj ideal omogućio Beethovena, u vrijeme kada je gluhoća (najgore sudbina za muzičara!) ga je sve više i više snalazila, da govori buntovne i ponosne riječi: Želim dosegnuti sudbinu u čeljusti!

Čovjek koji uzvraća udarac, koji se usuđuje pobuniti se protiv uslov koji ga pokušava saviti ili slomiti je gospodar, ne stvaranje, već njegove sudbine.

Germanska čežnja za iskušenjem rodila je kreativnu želju za avanturom, iz koje su Vikinzi

Machine Translated by Google

poduzimali su svoje - ne destruktivne, već sasvim suprotno, kulturotvorne i državotvorne - ratne ekspedicije.

U borbi za znanje germanskih istraživači i otkrivači, umjetnici i naučnici su stvorili su svoja veličanstvena djela, bez kojih danas ne bi bilo kulture, ni društvenog života, ni civilizacija.

Čovjek sa Sjevera je primoran na djelovanje kako bi dokazati svoje biće, kako bi razvio svoje snage. U ovome U tom smislu on osvaja svoju "vječnost". Jer, tako je napisano u Edda , „vječna su samo slavna djela "mrtav"! Bez suđenja nema mogućnosti za djelo koje dokazuje vrijednost. Bez opasnog napora, nema potvrde o iskrenosti primamljive čežnje!

Ko god postane primjer svojim drugovima kroz potvrđujuće djelo, živi u njihovom sjećanju. ostaje nezaboravljen, posjeduje slavu djela i je stoga „vječan“. Germanska čežnja kulminira u zahtjevu za „vječnošću“ na ovom svijetu, koja je vezana za sudbinu rase. Nordijski čovjek može se boriti samo za svoje rasa, i u toj rasi bori se, voli, umri i budi vječan. Svaka avantura, svaka spremnost za rat, svaki rizik samo ima smisla ako služi razvoju snage rase, i stoga u konačnoj analizi teži

Machine Translated by Google

svrha postanja plodnim. To je pozitivno značenje kreativnog, germanskog nemira.

Tu je i instinktivni, destruktivni nemir nomadi, želja za avanturom koja ne posjeduje kreativne snage: takve lovce na plijen nalazimo među Orijentali, prvenstveno među Jevrejima. Preziremo ih zbog ponosne samosvijesti naše rase, koji koristi mač kako bi izvršio zadatke.

Ovaj rat je nama, germanskim muškarcima, pružio veliko kreativni zadaci. Pred nama leži Evropa, koja mora biti oslobođeno svoje podjele, svog „magičnog sna“ - u koju su potopile okultne, međunarodne sile - ako će postati naša nova domovina.

Smijemo se s gađenjem zbog nerazumijevanja ljudi zaglavljeni jučer, koji nisu u stanju shvatiti značenje ove borbe i ko možda žele da nas smatraju „ludacima“.

Znamo da smo jaki u svojoj vjeri, da smo od dolazeće vrijeme, to sutra i prekosutra će pripadaju nama, da je budućnost naša. Ne želimo milost, Nego pravda! Zato smo i postali vojnici Firera, koji preduzima Novi poredak u Evropi od gledište o pravima mladih ljudi.

Među našim precima, već se smatralo da je to čast što nam je dozvoljeno da se borimo pod herojskim vođom. Mi

Machine Translated by Google

sretni su, ne samo što im je dozvoljeno da žive u vremenu koje karakterizira ga najveći herojski ustanak germanski muškarci, već da budu vojnici Firera koji dao je mač germanskoj čežnji.

Ono što je jučer bio san, danas je postalo stvarnost. Ako smo jučer još uvijek žudjeli za iskušenjem i strastveno djelo, onda nam je danas Führer dao historijski čas iskušenja. Znamo da nadolazeća Evropa bit će jaka sve dok traje germanska volja za moć, probudio ga je Führer, ostaje živ i budan.

I na nama je da iznova i iznova uzrokujemo naše čežnje, naša želja za avanturom, naša spremnost i naša potvrda da se uklopimo u borbu za život-pravo naše rase.

Machine Translated by Google

Lakši put

U jednom malom gradu nalazila se jedinica SS-ovaca. Schleswig-Holstein. Ovi ljudi su bili očvrsnuti od strane mnogo borbi. Njihove žene i djeca živjeli su svjesno u skladu sa zakonima reda, koje im je dao Reichsführer-SS. Jedan

jednog dana došao je mladić po imenu Kretzschmer i zamolili ih da se prijave u jedinicu. Ali ko god želi Da bi se prijavio u SS, prvo se mora provjeriti da li je njegov ličnost je pogodna za zahtjeve narudžbe. Kretzschmer je priznao da je pravni postupak u toku protiv njega. Ali on je bio čvrsto uvjeren u oslobađajuću presudu. Nakon toga, vođa SS jedinice Brodersen odgodio je zahtjev do odluke suda.

Nakon nekoliko sedmica, Kretzschmer se ponovo javio. predstavio je sudsku odluku - jasnu oslobađajuću presudu. Na Međutim, u isto vrijeme, SS-ovac Petersen, koji je živio u isti prostor kao i Kretzschmer, pojavio se ispred jedinice vođo i rekao: „Vođo jedinice, moramo odbaciti ovog čovjeka; u "U mojim očima, on je kukavica." Ova optužba je bila oštra i Vođa jedinice Brodersen se naglo okrenuo prema Petersen i oštro rekao: „Njegova čast je ponovo bila utvrđeno, sud je presudio i oslobodio ga optužbe.

Machine Translated by Google

Kako želiš opravdati svoju strogu presudu?”

Petersen je vidio da je vođa jedinice, koji je bio dobro poznat zbog svoje posebno pravedne prirode, bio je ljut zbog svog prigovor. Ali njegovo držanje je bilo čvrsto, a pogled slobodan dok je odgovarao: „Prema zakonima države, Kretzschmer je oslobođen; ali prema Nepisani zakon SS-a, moram ga proglasiti krivim.

Zatim je Petersen izvijestio o onome što je saznao o Kretzschmer samo nekoliko sati ranije:

„Znate da je prije nekoliko mjeseci ovo opasno kolega Josef Mamzak preselio se u Neumuenster - od kojih Nikada nije bilo jasno da li je pripadao crvenima ili reakcionarima. Čak i ako smo ovdje pola dana putovanje daleko od Neumuenstera, imamo sve ipak čuo za napad ovog Mamzaka na Gertrud Jensen. Prema dokazima suda, Kretzschmer nije bio udaljen ni 50 metara od mjesta događaja. zločin. Zato je tužilac pretpostavio da Kretzschmer je učestvovao u napadu. U međuvremenu, Kretzschmer je mogao dokazati svoju nevinost u tom pogledu, i zato ga je sud oslobodio. Za državu i šira javnost, to je bio kraj priče, ali Ne za nas SS-ovce! Jer, kao pristojan momak, Kretzschmer Morao je pomoći djevojci. Nije to učinio. Stoga, On je kukavica.

Machine Translated by Google

Vladavina vođe jedinice Brodersena bila je, mirno i pod svim okolnosti, prvo saslušati optuženog prije izricanja presude. Stoga je sada pozvao Kretzschmera. Morao je priznao je da je pio sa sirovim Mamzakom i pričajući podle priče o ženama. Nakon odlaska Odmah se odvojio od njega. Zaista je kasnije čuo djevojka je vrisnula, ali pošto je Mamzak bila poznata kao nasilni čovjek s nožem, nije se osjećao ravnim sebi. Stoga je krenuo svojim putem.

Vođa jedinice je ostao spolja miran. Njegov odgovor bio je hladan i odbacujući: „Kretzschmer, sudbina te je dovela u pred odlukom u tom času: ići teškim putem bez brige za opasnost po sebe i da stojite od strane djevojke ili da odabereš lakši put da zaštitiš svog vlastite kosti. Nedavno na konferenciji rukovodstva Reicha, Reichsfuehrer nam je ponovo rekao da SS-ovac mora Uvijek se odluči za teži put. Nisi mogao/mogla Učini to, zato te odbacujemo."

Machine Translated by Google

Čovek ne griješi samo protiv odanosti i časti kada neko, kroz nečinjenje, dozvoljava sebi čast ili čast SS-u će biti nanesena šteta, a prije svega ako se to ne učini poštuje čast drugih ili ismijava stvari koje su svet drugima, ili ne, muževno i pristojno, stoji za odsutne, slabe i bespomoćne.

- Naš Reichführer, 1935.

Machine Translated by Google

Mnoge stvari

od strane Reichsführera SS-a

Mnogo toga se može oprostiti na ovom svijetu, tako učimo SS-ovca, ali jedna stvar se nikada ne može oprostiti: nelojalnost. Onaj ko prekrši lojalnost, isključuje sebe iz našeg društva.

To je tako, jer je odanost funkcija srca, a ne glave. Glava može pogriješiti, i to je ponekad štetno, ali nikada nije nepopravljivo. Srce, s druge strane, mora uvijek kucati istim ritmom, i kada ono stane, čovjek umire na isti način na koji umire narod - kada prekine odanost.

Ovdje govorimo o lojalnosti svake vrste: lojalnosti prema Führeru, a time i prema Nijemcima i

Germanski narod, i njihova mudrost i njihovi običaji; odanost krvi, dakle našim precima, ujacima i našem klanu ili etničkoj pripadnosti; odanost našim drugovima; i konačno odanost nepromjenjivim zakonima dobrog odgoja - čistoće i viteštva.

Čovjek griješi protiv odanosti i časti ne samo kada pasivno dozvoli da se njegova ili čast Schutstaffela kompromituje, već prije svega kada ne poštuje čast drugih, kada ismijava stvari koje drugi smatraju svetim ili kada nehumano i nepristojno ne stane u odbranu slabih, bespomoćnih i onih koji nisu prisutni da se brane.

Machine Translated by Google

Trostruki pečat

od Dorothee Hollatz

Zbog velike količine posla, neko je imao nije pripremio mladu ženu za pojavu svog muža, koji je teško ranjen dopremljen u bolnicu tokom kampanje protiv Engleske, ili

da joj dovoljno objasni prirodu svojih rana.

Kada je medicinska sestra otvorila vrata sobe, koju je dijelila s još dvojicom ranjenih muškaraca, supruga je stajala bespomoćni među krevetima, jer su sva trojica muškaraca previla glave i nije mogla vidjeti njihova lica. Medicinska sestra je pomogla pokazujući joj prema prozoru i na pločice s imenima na uzglavlju svakog kreveta, gdje se moglo pročitati ko se krije iza mumifikacije. I tako

supruga je morala vjerovati, zbog imena mjesta, da Nepomična figura ispred nje bio je njen muž, kojeg je posjetila dvije noći. Sagnula se nad njim, tiho ga pozvala i stavila ruku na njegovu desnu stranu ruka. Čuo se pokret, roleta je prošla kroz tijelo, ali je ostao nijem. Uzeo je svoju drugu ruku ispod pokrivača. Oboje su bili neozlijeđeni. Medicinska sestra je gurnula stolicu do kreveta za ženu i zamolila je da ne ostati u prostoriji duže od deset minuta.

Machine Translated by Google

Dok je žena držala obje ruke svog muža i

Nije se usudila postavljati nikakva pitanja, jer se bojala da neće dobiti

odgovor, a možda i zato što je morala prepoznati svog životnog druga i

oca

djecu samo njegovim rukama, a ne njegovim očima, ustima ili govorom,

u njenom srcu se pojavio strašan strah da bi joj mogao biti zauvijek

oduzet i možda već nije sav

tamo. Željela je pitati drugog muškarca, s druge strane

iz sobe, šta se dogodilo njenom mužu, ali ovo

drugi čovjek, kao i treći, svi su nepomično ležali sa

zavijene glave, i ništa nije ukazivalo na to da li oni, ispod svojih debelih

zavoja, mogu čuti ili govoriti. Zato je

sjedio je neko vrijeme i nije znao šta da radi.

Ranjeni muž, koji je osjećao potrebu i

bespomoćnost svoje žene, podigao je ruku i tri puta kucnuo prstenom o

staklenu ploču svoje noći

stol, koji se odmah ispostavio, bio isti

kao zahtjev, nešto poput: „Pomozite mi, druže, znate da još ne mogu

govoriti.“

U svakom slučaju, nakon tri kucanja uslijedilo je

ljudski, čak i ako teško razumljiv, glas iz

suprotni zid, a iz bijelih omotača izronio je

glas, kratak i disciplinovan kao da izvršava naredbu:

"Trebalo je da vas obavijestim da smo svi upucani u

Machine Translated by Google

lice.” I jedva čujno je potom promrmljalo: „Sada
Više nismo lijepi/e."

Istovremeno, kao pratnja ovih sudbonosnih riječi, ruka njenog muža opipavajući se po njegovom ženinu ruku, preko njenog ramena prema njenoj glavi, i Privukla je lice na njegovu ruku. I tako, ušuškana u pouzdanom i zaštitničkom dlanu, njeno srce se smirilo. ponovo, i ona je počela govoriti.

Nasumično je pričala o malim, beznačajnim stvarima događaji svakodnevnog života; nije planirala govoriti ni o jednoj od ovih stvari, osim možda vijesti da je mališan dobro. Govorila je o stablu jabuke u o prednjem vrtu, o vremenu napolju, o njegovom zdravlju malog kanarinca kod kuće i o povezu najnovijeg Goetheovog izdanja. Da se prijatelju rodila kćerkica i da ruže cvjetaju u

park. Govorila je bez pauze, tiho, gotovo kao pjesma, i nije čak ni znala da li ga je čuo. U svakom slučaju, pritisak njegove ruke na njenoj kao da je odavao da je upijao njene riječi.

Kada je vidjela da je vrijeme isteklo, osjetila je primoran da mu sada konačno kažem bitno, da napravim shvatio važnu stvar, a ona mu je šapnula da ga sada zaista voli, da ne bi trebao brinite se zbog rana ili ožiljaka, da je pravi ožiljak

Machine Translated by Google

prikladno za kraljevskog čovjeka i slično. Morala se stvarno potruditi pokušaj da se ovo kaže što tihije i gotovo ravnodušno, ali Znala je koliko mu je to drago. I kada je njegova ruka ponovo je opipavao njeno prisustvo, kao zahvalu ili pozdrav, Stavila je usne na otvoreni dlan i poljubila ga tri puta puta, brzo i kao u igri, kako ne bi osjeti njen šok. Druga ruka je doživjela isto, a zatim je spojila obje ruke i ustala.

***

Kada je otišla, ostavila je za sobom drugog čovjeka, koji ponovo je s nadom i srećom gledao u budućnost. Ženino držanje dalo je žrtvi muškarca njen značaj. konačno i veliko značenje. Iz toga je rasla njegova snaga i iscjeljenje. Odanost njegove supruge mu je vratila hrabrost za život.

Machine Translated by Google

Čovjekov najbolji drug je (ženski) drug.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Ratna priča o velikoj ljubavi naših majki

Njen dječak

od EK-a

Bilo je proljeće kada je saznala da je njen dječak bio je među nestalima u akciji.

Kesten ispod kuhinjskog prozora nije znala išta o patnji i smrti. Procvjetalo je radosno uprkos majčinim suzama. Komšinica pokušavao je utješiti što češće i koliko god je to bilo moguće.

„Nestati nipošto nije tako loše kao pasti, gospođo.“ Schroeder. Samo gledaj: Jednog dana će tvoj Willi doći kući sa svojim srećnim zviždukom! To se često dešavalo. Samo prošle sedmice od strane gospođe Wendlowski: njenog Maxa, koji je također bio nestao, bio je samo ranjen u nogu i odveden zatvorenik dok ga naši hrabri momci nisu ponovo oslobodili..."

Starija žena klimnu glavom.

"Obećao mi je, moj Willi. Vratit će se, on..." rekao je. Ako ne na Uskrs, onda na Duhove, a ako stvari i dalje nisu tihi do tada, onda sigurno kada kesteni jesen, od koje je uvijek rezbario brodove za vašu djecu. Sjećate li se, gospođo Richter?...

„Da...“, šapnula je komšinica, a zatim je pobjegla. od krutog mira sijede žene.

Tri mjeseca kasnije, gospođa Schroeder je još uvijek čekala za svog dječaka. Nije vjerovala da bi mogao biti mrtav.

Machine Translated by Google

Ranije je na željezničku stanicu išla samo nedjeljom. i sjela je na klupu ispred platforme u popodnevnim satima, kako bi čekali nešto što ponovo bi unijelo radost u njen usamljeni život.

Vili će ipak jednog dana stići ovdje i bit će bio je veoma zadovoljan što je pokupljen. Možda bi bio dugo bolestan ili ranjen.

Zbunjena žena je danas nosila svoju nedjeljnu haljinu u sredina sedmice. Danas je bio rođendan njenog dječaka. U njegovoj sobi bila je vaza s cvijećem, njegov mali stolić i knjige su bile pospremljene i stavljena je čista posteljina krevet.

Šteta što je klupa na željezničkoj stanici već bila zauzeto danas. Majka Schroeder je koračala unazad i uzbuđeno naprijed ispred perona. Baš tada voz stigla je sa zapada. Gledala je u poplavu putnika koji je prošao kroz kapiju. Ako bi se vratio kući danas, na njegov 25. rođendan[ti] rođendan, njen Willi, pa onda sve bilo bi u redu. Sva usamljenost, sva čežnja, svo čekanje i brine se za svoje jedino dijete...

Neko je udario malu, iscrpljenu ženu. Teška prtljag je zazveckao i počeo kliziti, štap je udario u tlo je tvrdo udarilo, a glas je povikao: „Stalan mladiću, Ne pasti!

Ali majka Schroeder se već uhvatila i čvrsto držala. Pored nje je bio vojnik sivozelene boje, u kaputu

Machine Translated by Google

zgužvan, izblijedjela kapa, iznad iscrpljenih ramena visoko natovareni ruksak, plava krpa i dječje oči, plave, bistre, tražeće, ruka mu je bila zavijena i mukotrpno vukući jednu nogu.

„Vili!“, promuca majka Šreder nesigurno.

Iznenađen, podigao je glavu. Posramljeni osmijeh pojavilo se na njegovom mršavom licu. „Kako znaš moje ime?“

Još uvijek ga je držala za ruku. Glas je bio čudan. Ali glava, voljena glava sa sjajnim očima, dragi nebesa, oči su zaista bile oči njenog dječaka.

„Trebam li... trebam li ti pomoći da nešto poneseš?“

Sad se zaista nasmijao. „Ako želiš, mala majko,“ Vrućina slabi čovjeka kada je bio u bolnici dugo vremena. Ali me pogrešno shvataš, mali majko, čak i ako se zovem Willi.”

Nije uopšte odgovorila. Hodala je pored njega i nosio je svežanj napravljen od sive tkanine. Napravio je samo spor napredak i često ga je morala podržavati.

"U redu je biti ovako podignut. Hvala, mala majko." Kad biste samo bili tako ljubazni i rekli mi kojim vozom ja... Trebao bih otići u Karlshorst. Ne znam se snaći. ovdje. Rođak mojih linija u Karlshorstu. Gdje bi trebao jednom, ako neko više nema dom, ali ima odsustvo, možda zauvijek... za moju ruku... pogledaj je, mala majko!

Machine Translated by Google

„Mala majka“ je ono što je čula. Prsti su joj klizili preko ukočenog ručnog zgloba, milujući, pažljivo. „Dođi, dođi "Momče. Samo ovuda niz ulicu i onda smo tamo."

Sumnjičavo je podigao pogled. „Već smo stigli.“ Karlshorst?

"Ne, sine moj, tamo je dom!"

"Kući?"

Ponovio je nezamislivu riječ. Šta se dešavalo s tom neobičnom ženom? Možda nije bila potpuno u pravu? Ali način na koji je govorila i pogledao ga je, niko ga nikada nije tako gledao cijeli njegov, siromašni, sirotinjski život.

„Ali ja sam zaista neko drugi...“

„Hajde, čovječe!“, samo je insistirala, a suze su joj tekle. nakon duge utrnulosti, prvi put u mirnom stanju, iskupljujuća rijeka. „Moj Willi je nestao, a danas je njegov rođendan. Stavila sam mu čistu posteljinu na krevet i ispekla kolač od višanja. I, pa... pa mislio sam, htio sam... hajde, sine moj, ti nemaš majku, a ja nemam sina. To dobro prolazi. zajedno.”

Tako je mladi, čudni, beskućni vojnik otišao. Hodao je kao pobjednik uprkos hromoj nozi.

Majka Schroeder imala je nešto o čemu je brinula i čemu je trebala brinuti. ljubav, a to je najpotrebnija stvar za ženu.

Machine Translated by Google

Godina objavljivanja

1942. godine

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain rođen je u septembru. 9. 1855. u Southseaju kod Portsmoutha u Engleskoj. Njegova mladost je prvo proveo u Versaillesu. Nakon što je boravio u raznim zemljama, posebno u Švicarskoj, živio je u Njemačkoj od 1885. godine. Godine 1908. Chamberlain oženio se Evom Wagner, najmlađom kćerkom Richarda Wagner. Godine 1909. preselio se u Bayreuth, gdje je živio do svoje smrti 9. januara 1927.

Po obrazovanju i profesiji Chamberlain je bio prirodni naučnik. Kao takav, napisao je prvo fundamentalno djela o ulozi ljudskih rasa tokom historije. Ovim djelom je također stekao nepristrasnu procjenu njemačke suštine i njene političke misije u svijet. Činjenica da je ovo bio glas autsajdera, posebno kod razumnog Engleza iz jednog od istaknute porodice ostrva, povećale su težinu njegovih spisa. S njima je Chamberlain jurio ispred svog vremena, a također je ostao neshvaćen u Njemačka na prelazu stoljeća. Adolf Hitler je pisao u 1924. u "Mein Kampfu" da su zvanični uredi njemačke vlade ravnodušno prešli preko saznanja o izvjesnom Houstonu Stewardu Chamberlainu.

Machine Translated by Google

Ta činjenica nije mogla više potresti Chamberlaina nego Nesreća Njemačke u Drugom svjetskom ratu. Sve do svoje smrti ostao je uvjeren u veliku misiju Reich. Po njegovom mišljenju, samo u Reichu bi zaista moglo pojavit će se veliki, efikasni protivnik svjetskog židovstva, i tako će započeti spasenje preostalih naroda.

Machine Translated by Google

Zemlja slobode

od Houstona Stewarda Chamberlaina

Tokom Drugog svjetskog rata, jedan od rijetkih slobodnih Engleza, Houston Steward Chamberlain je napisao sljedeće pod naslovom Njemački pogled na svijet:

Najznačajnije je da razumno, potpuno Engleski Englez liberalnih uvjerenja, koji je, međutim, posjedovao ogromno, duboko utemeljeno znanje - John Stuart Mill - izrekao ga je oko sredine 19. stoljeća ti vijek:

"Samo u Njemačkoj se zna šta je sloboda..." „duh je!“ Molim vas da dobro zapamtite: „samo u Njemačkoj!“ To je bio iskreni mudrac! On potvrđuje ono što su svi najbolji Nijemci znali i rekli, ali ono što su mnogi od nas - zavedeni političkom strašću, zavedeni i mentalno izgubili boju kože - ne znam, ne razumijem i ne želim priznati: da je Njemačka jedina na svijetu utočište jednog istinska sloboda... Ovu slobodu na zemlju donosi određeni ljudi kao vlasništvo duše. Ne može se dati ili oduzeti.

Čovjek je slobodan, slobodan se ne postaje - osim ako se ne pogleda kao "postajanje" razvoja sjemena prema cvjetanju, što je možda usporeno ili potisnuto od strane

Machine Translated by Google

vanjske prepreke. Niko ne može dati slobodu drugome, ali mu može pokazati put do nje.

Naš uvaženi Klopstock daje ispravan njemački definiciju pojma kada kaže: „Ko god sam misli, a rijetko oponaša, slobodan je čovjek.” Nepogrešiv Znak ovog njemačkog koncepta unutrašnje, istinske slobode je bezuvjetno poštovanje slobode svakog drugog Čovječe... Goethe kaže: „Mogu se radovati samo onom čovjeku koji zna šta je korisno njemu i drugima, i ko radi na obuzdavanju njegovog hira.”

To je ključna poenta! Jer ako John Stuart Mill kaže da se samo u Njemačkoj shvata šta je sloboda duha jeste, onda možemo dodati: da je to zato što samo u Da li se u Njemačkoj hir smatra suprotnošću od slobodu i prepoznaje hir kao uništitelja sloboda.

Nadalje, veoma je značajno da Goethe kaže: „radi“ na obuzdavanju njegovog hira... Oni zaslužuju da budu nazvani slobodnima kojima je data sklonost da se bore protiv njihov vlastiti hir: za svu istinsku slobodu - pojedinca kao i totaliteta - počiva na kamenitoj padini samo- kontrola i samoupravljanje. ...njemačka sloboda ne može biti darovano, leži kao osobina u duši i mora se osvojiti unutrašnja borba i unutrašnje sazrijevanje; to je djelo, trajni nošenju... to je proživljeni pogled na svijet. diferencijacija ove njemačke slobode je uočljiva,

Machine Translated by Google

gdje god se može tražiti poređenje: Francuz, na primjer - budući da je protjerao svoje hugenote i ubio svoje franačko-germansko plemstvo - uopće ne zna šta znači pojam "slobode"; on je radije vidi jednostavno kao neograničenost hira pojedinca, dakle potpunu suprotnost istinskoj slobodi.

Ko god je putovao u Francusku, tamo je pronašao sve područja, šireći razuzdanost.

Osim toga: ko god želi jednakost - a to je dominantna strast Francuza - ne može željeti slobodu; jer je jednakost prisilna vladavina izjednačavajuće volje nijeme većine, u zabrani svakog razlikovanja, posebnog
biće.

Međutim, mnogo zanimljivije je poređenje s uglavnom krvno srodnim Englezima, koji i danas (1914), usred sveprisutne zbrke, većini se čine kao dobar primjer slobodnih ljudi - i koji sebe također smatraju takvima. Dobra analiza pripada dokazu da Englezi stoje daleko iza Nijemaca i da u stvarnosti imaju samo varljiv privid političke pripadnosti.
sloboda. Kao i svi ljudi koji plove morem - kao što su stanovnici njemačkih obalnih područja, također - istinski formiranih Englezi u velikoj mjeri posjeduju karakteristiku samopouzdanja; to je "stajanje na vlastitim nogama" i samodovoljnost. To se, u konačnici, vraća navici svakodnevne borbe protiv destruktivnog.

Machine Translated by Google

elementi. Tako se njeguju hrabrost, budnost i upornost. Samo budala može poreći da je ovaj narod imao, ima i da će nastaviti imati sjajne ljude - jer će ih date okolnosti stalno razvijati.

Škotski pjesnik iz 14. vijeka [ti] vijeku pjevao: „Sloboda je da "Hvaljen budi više od sveg zlata na zemlji." Dakle vidi se da bi najplemenitiji koncept slobode mogao nastali su iz takvih prirodnih tendencija. Ali historija je stvari usmjerila drugačije. Dok je Njemačka iskusila najtežu školu iskušenja s kojom se ikada suočio neki narod i imala više nego dovoljno prilika da nauči kako "ograničiti hir", Engleska, okružena

zaštitna mora, doživjela je upravo suprotno: čim Postalo je iznutra mirno, cijeli svijet je stajao otvoren za pljačku i suzbijanje. Vodeći princip je bio od tada nadalje: Englezi kao slobodan narod, svi ostali narodi bogomdan plijen - bilo to danas, bilo to sutra.
Od tog trenutka nadalje, engleska politika je u suštini bila pljačka.
Ali vidjeli smo da - prema njemačkom svjetonazoru - sloboda također preduvjetuje
poštovanje slobode drugih: već iz ovoga pokazuje se da takav razbojnički narod može
ne biti zaista slobodan.

Njegova hvaljena parlamentarna vlada oduvijek je služila vladavini manjine: parlamentu nikada nije bilo dozvoljeno da upravlja vanjskim poslovima, niti ima

Machine Translated by Google

odlučujući glas u pogledu objava rata ili mirovnih ugovora; vrlo mala klika manje-više mračnih gospode danas vlada despotski, ljudi koji su usko ovisni o novčanim moćima i potpuno truloj, kriminalnoj štampi.

Koliko god stvari bile nepotpune u njemačkoj državi (od 1914), uzdiže se kao planine visoko iznad Engleza u poštovanja ljudskog dostojanstva i ljudske slobode. Od početka je Englez pod slobodom podrazumijevao nedostatak dužnosti prema državi, ništa više. Već u zlatnom dobu velike engleske revolucije to glavno djelo „vrhovna vladavina
narodne skupštine" (Lilburne, 1643) proglasile su da Obavezna vojna služba nikada ne bi trebala biti uvedena, jer bi to suspendovalo slobodu. Svaki moral
Stoga nedostaje veza između pojedinca i totaliteta. Na toj osnovi ni pojedinac ni narod ne postižu istinsku slobodu. Zato Englezi rado dopuštaju da njihove bitke vode stranci - u Evropi obično Nijemci, u Aziji

Indijanci; Englez je bio ravnodušan prema svemu kao sve dok je mogao vratiti svoja neizmjerna blaga
iza zida valova oko svog ostrva u sigurnosti. Historija širenja engleskog carstva je vjerovatno najnemoralnija poznata u svjetskoj historiji. Najodvratnija stvar je obaveza licemjerja, koja je

Machine Translated by Google

uzdignuto na nivo zakona života. Jer kao što valovi štite njegove zlatne poluge, tako je i volja za pljačkom ove države zabarikadirala se iza okeana laži, sve dok čak ni Većina poštenih ljudi više ne zna šta je istina.

Ono što doživljavamo u ovom ratu (1914) sa čuđenjem i šokom - kampanja laži protiv Njemačka - je samo posljednji otrovani plod stoljeća praksa. Uprkos svemu što smo čuli i čujemo o Irskoj, Indiji, Africi, Kini i Egiptu - sve je laž. Kada čitavo postojanje države počiva na lažima, gdje treba li sloboda - bilo da je individualna, bilo da je narodna - Odakle potiče? Pojedinačni Englez je još uvijek na visokom nivou stepen istinoljubivosti, plemenitosti, ljubaznosti - ali ipak obavezan na laž. On je stoga sluga lišen svega istinska sloboda duha, koja uvijek mora ostati sa zapovijedenom linijom u svim javnim vjerskim pitanjima i država.

Kako je velika njemačka sloboda u poređenju s njom! Kao što je već često napominjano, može se sažeti kao sloboda, kao istinitost. Sloboda je istinitost. Ko god... zaista, to znači potpuno u skladu sa njegovom suštinom, jeste potpuno u skladu sa svojom prirodom, on je slobodan.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finska lojalnost

od Yrjoea von Groenhagena

Nije slučajno da se nordijskom čovjeku pripisuje odanost kao njegova posebna karakteristika. Baš kao što je jednostavna, ozbiljna priroda, takvi su i njegovi ljudi: jednostavni, jasni, postupaju orijentisan, kroz tešku sudbinu pomalo tvrd i namjeran, ali ipak istovremeno pun humora, i prije svega: odan. Čvrsta i nepogrešivo sudbonosna je odanost velikom čovjeku i domovini.

Lično iskustvo bi trebalo da pokaže koliko duboko tradicija i duh otaca ukorijenjeni su u Finski seljaci.

Naš klan je posjedovao imanje u plodnom, prekrasnom području u južna Finska. Godine 1888. moj djed, kao Posljednji od nas, sahranjen je pored srednjovjekovne crkve selo. Koliko se toga dogodilo od tada do danas. Teške borbe za domovinu, zima rat zimi 1939/1940. - a zatim i rekonstrukcija i procvat nove zemlje koja postaje nezavisna. Tako se dogodilo da se jedva sjećam vremena i svijeta svog djeda.

1942. godine, tokom vojne službe, moj puk je bio stacioniran nedaleko od imanja mojih predaka

Machine Translated by Google

predaka. Tako sam jednog slobodnog popodneva iznenada napravio odluka da odu tamo. Dva druga su htjela pratite me. Možda su još uvijek bili živi seljaci Ko je poznavao mog djeda? Posebno sam razmišljao o stari Saari, o kojem mi je otac pisao. Njegov Klan je služio generacijama na našim imanjima. U Na ulazu u selo ugledao sam starca kako sjedi na most, pušeći lulu i zamišljeno gledajući u daljinu udaljenost. Već je imao 80 godina, ako ne i više, ali bio je čvrst kao drvo koje je tako pustilo korijenje duboko u zemlju da ga nijedna oluja ne bi mogla srušiti. Otišao sam u ga i pitao da li je seljak po imenu Saari još uvijek tu živ, i ako jeste, gdje bi ga neko mogao sresti. Njegovo duboko uvučene oči ispod bijelih obrva mrmljale su pogledom prema meni. Lice mu je postalo tvrdo pred ovim strancima i s nepovjerenjem je pogledao kroz svu trojicu.

"Šta onda želiš od njega?"

"Samo ga želimo posjetiti i razgovarati s njim."

„O čemu?“ zarežao je oštar glas.

„Pa, ako baš morate znati! Moje ime je Groenhagen i ja želimo znati ima li još seljaka ovdje ko je poznavao mog djeda.”

Kao da mu je tamna zavjesa pala s lica, osmijehnuo se, da sijao od radosti.

„Dragi Bože“, riječi su mu brzo sišle s usta. „Ja, ja

Machine Translated by Google

Ja sam Saari - a ti - ti si iz Groenhagena! To ja ipak bi trebalo doživjeti tako nešto! Mislili smo da ti svi su umrli, jer niko od vas nije došao ovdje. Kako "Drago mi je što će moja žena biti sretna! Hajde, hajde!" Odveo nas je kući, gotovo skakao od radosti. Njegova supruga je također briznula u plač. radosti: što me duže gledala, to je bila obilnija tekle su.

Morali smo sjesti i razgovarati sa starcem dok supruga je postavila mjesta u "gospodskom toaletu". Mojem Iznenađenje, vidio sam samo tri mjesta postavljena za stolom - za moj drugovi i ja.

"A ti? Zar nećeš i ti jesti?"

"O, ne. Samo ćemo gledati i uživati dok sve dok ti je ukusno."

Nismo čekali da nas ponovo pitaju, već smo jeli sa dobar apetit. Starci su sjedili jedni pored drugih, ljuljao se naprijed-nazad i sretno nas posmatrao.

Vijest o našem dolasku proširila se poput požara selo, zahvaljujući starici. Nije trebalo dugo prije nego što je došlo dobrih desetak starih seljaka, koji su predali poznavao mog djeda. Tvrde ruke starih seljaka pružena prema meni s dobrodošlicom i čistim suzama radosnicama slijevale su se niz lica iskrenih, dobrodušnih staraca ljudi. Svako je sa sobom ponio neku uspomenu sjećanje na moje pretke - također pažljivo sačuvano

Machine Translated by Google

fotografije i slike iz novina i časopisima, u kojima su s ponosom vidjeli jednog od „svojih“ Groenhagens.

Starci su sjedili oko mene. Uprkos mojim molbama, ja nije ih mogao nagovoriti da zauzmu mjesto u isto vrijeme stol. Po starom običaju ponudili su mi hranu i piće, najbolje koje su imali. Obrok je bio kao gozba. Sve mi je bilo dostupno, jer ista krv teklo je u meni kao u čovjeku kojeg su voljeli i poštovani u mladosti.

„A sada, mladiću, poći ćemo na tvoj grob.“ djed.”

Preda mnom nije bio grob zaboravljenog čovjeka. Granitni kamen bio je gladak kao nov i sjajan Cvijeće je raslo oko njega. Nisam mogao sakriti koliko sam bio dirnut bio/bila/bilo je.

„Ali, Saari, ko se brinuo o grobu?“

Starac me pogledao i svako je vidio da jeste Ne razumijem pitanje. „Koga briga za to? Mi, moji supruga i ja, naravno. Moja supruga pere i polira kamen svakog proljeća, a svake nedjelje donosimo novi cvijeće.”

Moj djed je umro 1888. godine. Otkad je Početkom stoljeća niko iz porodice nije imao

Machine Translated by Google

mogao sam se brinuti za grob. Prošlo je trideset godina, ja bilo je stidljivo.

Trebam li mu se zahvaliti? Saari ne bi razumjela. to. Njegovo djelo mu se činilo toliko očiglednim da je bilo Besmisleno je o tome raspravljati. Jednostavno sam u tišini pružio ruku starcu, njemu i njegovoj ženi, i obećao da ću povratak.

Nekoliko godina kasnije, vjerni sluga se vratio kući u tu velika vojska. Pored groba mog djeda stoji jednostavan kamen s natpisom:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Stanje Evrope u sljedećem stoljeću će ponovo njegovati muške vrline: jer će se živjeti u stalna opasnost. 'Opća vojna dužnost' je već danas neobičan protuotrov protiv feminiziranosti demokratske ideje: koje proizlaze iz borbe nacije.

- Fridrih Niče

Machine Translated by Google

Finska 1918/1919

Visoko na krajnjem sjeveroistoku tada manjeg Evropa, mali narod Finaca, koji je do tada bio pod ruskim jarmom, pobunili su se 1917. nakon pojava boljševizma u Rusiji.

Time je jasno afirmisala Evropu i postala njen najznačajniji sjeveroistočni bastion protiv Azije.

Već osvojena sloboda je 1918. godine bila, posebno na jugozapadna obala Finske, ugrožena moćnim Boljševičke invazije.

Tokom ovog perioda, njemački narod, koji je patio od međunarodna jevrejska blokada gladi, borila se vrlo teške bitke na zapadu, istoku i jugu Evrope kao kao i na Bliskom istoku i u Africi.

Njemačka nije mogla hrabro gledati finski narod afirmišući Evropu, ponovo bivajući predana obnovljenom ropstvo.

Njemačka nije mogla dozvoliti boljševicima, već odbijeni od jugoistočnog Baltičkog mora, da bi sada dobili drže sjeverni dio Baltičkog mora.

Nadalje, napredovanje Sovjeta na sjever Finska bi uspostavila vezu s Engleskom preko sjeverne Švedska i sjeverna Norveška - za buduća vremena i

Machine Translated by Google

druge političke okolnosti - u sferu

moguće.

Šta to znači, detaljno je naučeno od strane

Pripadnici Waffen-SS-a stacionirani na krajnjem sjeveru.

Uprkos svim trikovima savremenog Nijemca

Marksističke partijske i vladine funkcije, Vrhovni

Njemačka armijska komanda odlučila je pomoći Finskoj.

General Ludendorff je sažeo razloge za to - za

Budućnost Evrope je tako odlučujuća - odluka sa sljedećim

riječi: „Sve svoje odluke donosio sam glavom;

Odluku da pomognem Finskoj donio sam glavom

i svim srcem!

Machine Translated by Google

Vitezovi Njemačke kuće

Teutonski vitezovi nisu samo osvojili zemlju duž donji tok rijeke Visle, uključujući Istočnu Prusku; dodali su i baltičke provincije na sjeveroistoku, Pomeranija i nova pokrajina na zapadu do njihovih posjedi.

Ovi vitezovi su u početku vojno osiguravali svoju teritoriju. Ali ljudi koji su znali baratati mačem bili su također sposobni administratori i prije svega stručnjaci za poljoprivrede. Znali su da plug mora pratiti mač ako bi njihova državna teritorija bila osvojena i sačuvana za Njemačku vladu.

Da Istočna Pruska može ostati njemačka kroz vijekovima, čak i pod najtežim uslovima, da je to prije svega tokom diktatorskog Versajskog ugovora nije se odrekla ničega od svoje etničke pripadnosti, može se zahvaliti kolonizatorske aktivnosti onih seljaka koji su osnovali su svoja imanja pod zaštitom Teutonski vitezovi.

170 godina nakon prvog otvaranja njemačkog istočnog provincije, zemlja reda već je smjestila 750.000 ljudi. To je bilo, u poređenju s transportom

Machine Translated by Google

i ekonomske preduvjete tog vremena,
neviđeno dostignuće.

Tokom osnivanja i razvoja novog sela, red je koristio poduzetne ljude koji su vodili seljaci, zajedno sa svojim porodicama, iz Rajha teritorija.

Za svoj trud, ovi ljudi su dobili velike zemljišne grantove kao i poziciju načelnika sela, koja je bila naslijedili su njihovi potomci.

Često su dobijali i takozvane korisne privilegije, kao što su dozvola za prodaju opojnih sredstava ili seoski mlin.

Seljaci su dobili farme dva flamanska "hufena", što znači 30 do 35 hektara. Selo obično sastojala se od deset naselja. Svako od njih posjedovalo je vlasnik; bili su nasljedni prema njemačkom zakonu.

U početku, farme su bile oslobođene poreza. Njihovi vlasnici nisu bili obavezni plaćati novac ili prirodne proizvode naredba. Seljaci su bili obavezni na vojnu službu u miliciji i morao je doprinijeti izgradnji i održavanje utvrđenja. Odgovornost za pravovremeno izvršenje isporuke nakon isteka roka slobodnih godina, za obavljanje javnih usluga, i za profesionalne pripreme i brigu o polja, odmarao se kod seoskog načelnika.

Machine Translated by Google

Koliko god su propisi o administrativnim odnosima u osnovi bili jednostavni, toliko su neviđene bile prepreke s kojima se njemački seljak tamo gore - bez korisnih sredstava sadašnjice, daleko od...

domovinu i sam - morao je savladati. Ne samo da je morao krčiti šume, isušivati močvare i smanjivati kiselost livada, već i više od toga postati gospodar nesigurnosti strane zemlje, nepovjerenja i

neprijateljstvo njenih stanovnika.

Ako ipak ekonomska i narodna konsolidacija

ovog područja napredovalo je tako brzo, i ako je na vrhuncu osnovano pet sela i nastanjeno od strane seljaka u deset dana, onda je to svjedočanstvo poduzetničkog duha seljaka svih njemačkih plemena, kao i organizacijskih i vojnih dostignuća Reda Teutonskih vitezova.

Machine Translated by Google

Bitka za Annaberg

21. maj 1921.

Gornja Šleska

Ugrožena s dvije strane od strane Pilesa i Čeha, Šleska proširila se daleko na istok nakon svjetskog rata.

To je čisto njemačka zemlja; njena polja daju obilne plodove. proizvode, njeni rudnici cinka i uglja pripadaju Evropi najveći.

Šleska u njemačkim rukama bi otežala Poljsku napadi na Istočnu i Zapadnu Prusku, kao i napadi protiv Saksonije od strane tadašnjih Čeha pod kontrolom Saveznika.

Ovaj njemački klin je već bio, po samom svom položaju odlučujući značaj za odbranu linije koja ide od Štetina do Berlina, Lajpciga i Minhena.

Naravno, Poljaci i Česi su bili svjesni toga strateški značaj Šleske.

I tako, u vrijeme najveće iscrpljenosti Njemačke nakon svjetskog rata - i pod zaštitom Savezničke trupe stacionirane tamo - dijelovi Šleske su bili razoreni od strane Čeha i Poljaka čak i prije narodnog- plebiscit. Čak je i pruska provincija Posen - po načelu zbog svog položaja i velikog proširenja utvrđenja Njemački klin u slavenskoj poplavi - ukraden je iz Rajh i dat Poljskoj bez plebiscita.

Machine Translated by Google

Neprijatelji su bili razočarani rezultatom plebiscit u pograničnim područjima istočne Gornje Šleske. Uprkos najgorem teroru prije plebiscita, daleko Najveći dio stanovništva se odlučio za Njemačku.

Mladi i stari vojnici, koji su se vratili iz svjetskog rata, tek su počeli uspostavljati novi život fondacije kao seljaci, u fabrikama ili u univerziteti.

Pravo usred ovog mirnog posla došao je vijest da je poljski vođa Korfanty - po treći put, ali ovaj put uz podršku svoje vlade i Poljska vojska - je preduzela napad protiv - još uvijek Njemačka - Šleska. Njegova namjera je bila osvojiti cijelu Šleska za Poljsku, koja tada - bez ikakve vojske zaštita - izgledala je bespomoćno protiv Poljaka žudnja za pljačkom.

To bi bio trenutak za tzv. Vlada Njemačkog Rajha poziva na oružje. Ali crveni i reakcionarni vladari u Berlinu kucnuli su petama u pred namrštenim pogledom francuskog ambasadora. Bez akciju, oni su u početku pustili da stvari idu svojim tokom.

„Gornja Šleska, da, cijela Šleska je u opasnosti!“, odjekivalo je. kao krik kroz njemačke zemlje, uprkos tišini crveno-reakcionarna štampa.

Mnogi od nas još nisu vidjeli ovu prekrasnu zemlju.

Machine Translated by Google

Ekonomski i strateški značaj ovog njemačkog ruka koja se pružala prema istoku, međutim, već je bila instinktivno nam je jasno. Velika bogatstva zemlje i S druge strane, njegova ekonomska uloga bila je manje odlučujuća za nas mlade vojnike.

To je bilo pitanje časti.

Tako su pristizali volonteri iz svih dijelova Njemačke, posebno iz Bavarske, Hamburga i same Šleske.

U međuvremenu, međutim, pritisak Saveznika na vlada u Berlinu se toliko povećala da je pokušao je spriječiti formiranje dobrovoljačkih jedinica.

Samo uz najveće teškoće i korištenje svakog Trik su bile jedinice i pojedinci koji su uspjeli doći do sporno područje.

Njihova oprema je bila izuzetno oskudna. Iznad svega, Teško pješadijsko naoružanje i artiljerija bili su gotovo potpuno nedostaju. Stari, iskusni vojnici iz Drugog svjetskog rata imali su mlade, slabo obučene volontere pored sebe,

Ali svi su bili opsjednuti jednom voljom - daleko više nego samo odbrana, uništiti neprijatelja koji već je duboko prodro u njemačku zemlju.

Protiv strogih uputa preplašenih Vlada Berlinskog sistema, dobrovoljački bataljoni marširali su na svoje rampe tokom noći Od 20. do 21. maja.

Machine Translated by Google

Annaberg je osvojen u teškim borbama. Iz njega je Ljudi su vidjeli daleko u zemlju, na jugu prema Coselu rijeke Odre i na istoku prema prostranom gornjem toku Šleske industrijske zone.

Dominantna visina bila je u njemačkim rukama, stara znamenitost cijele Šleske!

Učinak na Poljake bio je porazan. Period Poljski napadi na teritoriju Rajha su prestali.

Širom cijele Njemačke - koju su prethodnih godina imali doživljavao je degradaciju za degradacijom - međutim, prvi slatki zrak sunčeve svjetlosti probio se kroz tamu pokrov od oblaka.

Machine Translated by Google

Germanska životna volja

Svaki rat je krvoproliće najbolje krvi. Mnogi pobjeda oružjem bila je istovremeno i razoran poraz životne snage i krvi jednog naroda.

U tom smislu, nažalost, neizbježna smrt Najbolji ljudi, koliko god to bilo žalosno, nisu najgori. dio.

Mnogo je gore odsustvo djece koja nisu odgajana tokom rata od strane preživjelih i nakon rata od strane mrtav.

Najveći poklon za udovicu palih je uvijek dijete čovjeka kojeg je voljela.

Nikada ne želimo zaboraviti pobjedu mača i krv koju su prolili naši vojnici ne bi imala svrha, ako pobjeda djeteta i kolonizacija nova zemlja nije uslijedila.

Po naređenju Reichsführera SS-a

od 28. oktobra 1939. za cijeli SS i policiju

Machine Translated by Google

Yamato

od Kazuichija Miure

Yamato je naziv japanske provincije. Jer Izuzetni japanski vojnici su potekli odavde. područje, ime Yamato postalo je simbol hrabrost i ispunjenje dužnosti. Ništa se ne može jednostavno preuzeto od stranog naroda u vlastiti narod. Ali mi može naučiti iz japanskog primjera kako hrabrost i hrabrost ukorijenjena u religijskom osjećaju.

Desilo se to 1932. godine po zapadnom vremenu da je Japanski major, ranjen tokom borbi za Šangaj, izgubio svijest i tako doživio nesreću da padne u ruke neprijatelja. Nakon toga je bio oslobođena od strane napredujućih japanskih trupa i zauzeta nazad. Jednog dana, štampa je izvijestila da je major izjavio da je izvršio samoubistvo na tačnom mjestu gdje je bio zarobljen.

Šta nam ovaj događaj govori? Jednostavno zato što je imao bio ranjen i bez svijesti, oficir je bio zarobljen; je li to bila sramota za ratnika? Zašto je okončao svoj život umjesto da se nastavi boriti za svoju domovinu, i služeći mu svojim znanjem, iskustvom i hrabrošću

Machine Translated by Google

i duh? Samo iz duha Yamatoa, tog duha japanskog čovjeka, može se objasniti njegovo ponašanje.

U sagama zapadnog Japana, tradicija snažnog viteškog duha je posebno živa; temelj
Informacije o duhovnom obrazovanju viteza-sage mogu se pronaći u knjizi „Hagakure“, djelu o viteškom kodeksu, gdje piše: „Ako morate birati između dva puta - života ili smrti - odaberite ovaj drugi.“ Major,
koji je ovo učenje nosio duboko u sebi, otišao je
put smrti. Ali zašto bi neko tražio smrt?

U viteškom kodeksu današnjih japanskih ratnika, "Senjinkum" ili učenja ratnog logora, to je
napisano: „Živite, nikada ne biste trebali nositi sramotu zbog zatvorenik; nakon smrti ne bi trebao ostaviti za sobom lošu reputaciju krivnje i nesreće.“ Od davnina se u Japanu smatra velikom sramotom živjeti u zatočeništvu;
prvo neko treba da umre.

U modernom ratu - osim u starim vremenima - određeni
Okolnosti u kojima neko bude zarobljen mogu biti neizbježne. Svakako se može smatrati da je neko
ne mora nužno umrijeti nakon što je neko obavio svoj posao dužnost s visoko naprednim modernim oružjem - da, obavljeno najbolje što može - i da mnogo bolje služi svojoj zemlji ostajući živ i ispunjavajući svoj poziv - bilo da je to u
ratu ili miru. Takav stav ima određeno opravdanje;

Machine Translated by Google

ali japanski vojnik misli drugačije: Ako nastavi živjeti u sramoti zarobljeništva, to znači da se nije borio da smrt, da je još uvijek imao mogućnost da se bori, i ispunjen je najdubljim žaljenjem što to nije učinio boriti se do smrti za Tennoa, domovinu i narod.

"Bilo da je na moru, gdje morska voda krsti moje tijelo,"
bilo na kopnu, gdje mahovina prekriva moje kosti u planinama,
Samo s velikim vladarom želim se boriti
bez ikakve misli o sebi."

Baš kao ova drevna pjesma, koju ponovo pjevamo i ponovo, dovodi do izražaja, potpuno je nezamislivo da se vojnik vraća u život. Lord Nelson je rekao na svom smrt: „Hvala Bogu, ispunio sam svoju dužnost“; Japanac se, međutim, ne bori samo zbog dužnosti, već kako bi žrtvovao svoj život. Erwin Baelz, jedan od najboljih vlasti o Japanu, izvještava o jednom od vlastitih iskustava iz perioda Rusko-japanskog rata: Japanac poznanik ga je posjetio sa sinom, koji je sljedeći ujutro se trebao javiti na front. Nakon mladić je otišao, dr. Baelz je razgovarao sa svojim poznanik o ratu; starac mu je rekao da Izgubio je najstarijeg sina četiri godine ranije tokom Bokserska pobuna i sada je poslao svog drugog u rat. On nastavio je rekavši da će njegov časni porodični grb sada

Machine Translated by Google

Više nije imao nikoga da ga nastavi, jer nije imao više sinova. Baelz mu je utješno rekao: „Nisu svi koji idu na front osuđeni da padaju; vjerujem da će se tvoj sin vratiti s velikom vojničkom čašću.“ Stari otac
Odmahnuo je glavom i odgovorio: „Ne, moj sin ide u bitka da bi se pronašla smrt heroja, a ne da bi se „vrati se živ.“ Erwin Baelz je primijetio: To su bile mirne riječi, dostojne filozofa.

Ovakav stav je pravi razlog zašto Japan ima prethodno nije izgubio nijedan rat, a u sadašnjem ratu u Velikoj Britaniji Istočna Azija je također postigla takve divne uspjehe. nije ništa drugo nego odlučno djelo - u najmanjem zamislive podmornice - napadnite i potopite najmoćnije ratni brodovi američke flote. Samouništenje japanskih letača ima za cilj da se oni vide kao dio bombaškog tereta i da se zarone u neprijatelja, u kako bi ispunili svoj poziv. 12. decembra ti prošle godine, Carski štab je izvijestio da se devet od deset mornaričkih aviona uspješno samouništilo.
Ovaj herojski duh je ono što štiti Japansko Carstvo; Ovaj herojski duh omogućio je japanskoj vojsci već u godine 1274. i 1281. - sa samo 50.000 ljudi protiv daleko nadmoćnije Mongole, koji su brojali oko 150.000 ljudi - da ih žestoko poraze i odbiju njihove strašan napad. U kinesko-japanskom ratu 1894/1895.

Machine Translated by Google

i Rusko-japanski rat 1904/1905, blistave japanske pobjede su rezultat ovog duha. I oni vojnici, koji se danas bore u beskrajnom prostoru Pacifika na kopnu, na moru i u zraku, svi su spremni

da brane svoju domovinu do kraja i uđu u redovi bogova.

Oni koji takav duh nazivaju fatalizmom i smatraju ga besmislenim zanemarivanjem dragocjenog ljudskog života daleko su od razumijevanje japanskog vojničkog duha. Hrabrost Oružana djela japanskih vojnika su manifestacije ovog snažnog duha, koji radi za nastavak i čast Reicha, za pravdu i za istinski mir.

Također bi bila neoprostiva greška vidjeti najmanji trag primitivne brutalnosti u ovom duhu. Ljubav Japanaca prema cvijeću je dobro poznata. Međutim, njegova estetika mu ne dozvoljava da traži cvijet. sam, već on cijeni organsko sjedinjenje lišća i grane; stoga on nikada ne reže cvijet, već ostavlja to na grani. Japanska civilizacija nije samo dala svom narodu veliku spremnost na žrtvu, već i osjetljivo saosjećanje. Ovo saosjećanje se pokazuje u ponašanje japanskog vojnika prema neprijatelju, posebno onaj zarobljeni. Evo uvjerljivog primjera iz srednjeg vijeka: Godine 1184., tokom ogorčenog građanskog rata, sjajni ratnik Kumagai je pobijedio

Machine Translated by Google

viteza iz neprijateljskog tabora, Atsumorija, i, prema ratnom običaju tog perioda, oduzeo mu glavu. Atsumori je jedva imao 20 godina, a Kumagai - duboko uznemiren njegovom preranom smrću - odložio je mač, ostavio viteza
kasta i postao svećenik, kako bi svoj život kao takav proveo moleći se za dobrobit duše
pali.

Tokom prethodnog svjetskog rata, japanski dobrovoljci služeći u kanadskoj vojsci završio je na dužnosti na zapadnom frontu; među njima je bio i dobrovoljac po imenu Isomura, koji je tokom napada naišao na ranjenog Nijemca. Ranjenik je gestama pustio Isomuru
znao je da je imao strašnu žeđ i bez oklijevanja
Isomura mu je dao piti iz svoje čuture, u kojoj je još uvijek bilo malo dragocjene vode.
U međuvremenu se pojavio britanski vojnik koji je napao ranjenog Nijemca svojim bajonetom. Isomura je bacio sebe između njih i povikao: „Zar ne vidite da je čovjek teško ranjen?“ - „Pa šta“, odgovorio je
Britanac, „ranjen ili ne, svaki neprijatelj koji je ubijen je naš dobitak.” - „Gdje je tvoja kršćanska ljubav?“ - „Ostavio sam je kod kući kada sam otišao u rat", odgovorio je Britanac.

Isto tako, tokom Drugog svjetskog rata, japanski dobrovoljac Morooka čuo je izuzetno mladog protivnika
- kojeg je napao bajonetom - viči

Machine Translated by Google

„Majko!" Kad je čuo ovu riječ, znao je da može nije po drugi put zario bajonet u ovog neprijatelja, i tako je na taj način učinio ovaj čovjek, iako ranjen, biti spašeni i kasnije vraćeni u domovinu.

Japanci zaista smatraju da je zarobljavanje ispod njihovog dostojanstva, ali ipak imaju duboko saosjećanje za zarobljenike koje sami uzimaju. Tokom rusko-japanskog rata, mnogi Rusi Japan je uzeo zarobljenike i nijedan od njih neće bez zahvalnosti se prisjetite velikodušnog tretmana koji im je pružen u Japanu. Takvo ponašanje prema ranjenom neprijatelju oduvijek se smatralo vrlinom u Japanu. Iz njihove historije je jasno da su Korejci Učesnici mongolske invazije koji su pali u japanske ruke nisu zaslužili poseban tretman, ali su ipak naišli na human prijem. Car Kora je čak smatrao prikladnim da izrazi svoju zahvalnost za to tretman u pismu japanskoj vladi. Ovdje se mora imati na umu da je mongolska invazija bila smrtna prijetnja Japanu i njegovom narodu. U rusko-japanskom Rat Prve divizije i Druge japanske armije imao je zadatak da se brine o prvim ruskim zarobljenicima. Naređena je inspekcija s ciljem upoznavanja japanskih vojnika s uniformama, oznakama i oznake protivnika. Mnogi od vojnika

Machine Translated by Google

Međutim, jedna kompanija nije učestvovala u inspekcija. Sljedeće razmatranje je uzeto u obzir kao razlog: Bilo je sramota biti zarobljen kao vojnik, i bilo je nepodnošljivo morati pokazati svoje lice neprijatelja kao zarobljenika; samuraj razumije osjećanja samuraja i pošteđuje ga ovog poniženja. To je bio razlog zašto vojnici nisu učestvovali u inspekcija ruskih zarobljenika. Neprijatelj oficiri koji su izdali naređenje da se ubiju svi Japanci, čak zatvorenici možda nisu razumjeli ovakvo ponašanje japanskih vojnika.

Na jednom od ratišta sadašnjeg rata u Velikoj Istočnoj Aziji, Filipini, početkom januara nekoliko Japanske civile su masakrirale američke trupe; U historiji Japana, takvi zločini se ne pojavljuju.

Japanci se danas bore za domovinu i za sve Ljudi iz šire istočne Azije bore se s teškim, žrtvujućim teška borba u kojoj postavljaju najteže zahtjeve na sebe; ipak imaju duboko saosjećanje za bližnje ljude, i zbog ove situacije, u tok borbi, mnogi značajni i dirljivi događaji će se pojaviti, što će ući u historiju rata i tamo svjedoče o duhu Japana, Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

A ako imamo lojalnost,
i ništa drugo na svijetu,
to je dovoljno, i niko
stoji pred nama.

Niko nas ne može osuđivati,
Nijedan neprijatelj ne može pratiti tempo,
smrt ne može požnjeti
sa svojim tvrdim rezom.

U tebi i meni i svima,
raste rano i kasno,
i u sredini, gdje padamo,
tamo je posijano.

A ako imamo lojalnost,
i ništa drugo na svijetu,
to je dovoljno, i niko
stoji pred nama.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Nego Đavolu u paklu...

od Gerharta Schinkea

Jesenji dan se skliznuo u maglovito prostranstvo
more. Posljednja svjetlost pala je s drveća, a tama je već započela svoj marš preko zemlje. Veče je došlo vlažno i hladno. Na širom otvorenom prozoru kraljevske dvorane stajao je Ratbod. Vatra je gorjela u kaminu.

i bacila je svoju svjetlost na visoku figuru. Ozbiljne su bile crte njegovog uglatog lica, čiji se pogled gubio u maglovitoj sivoj bezradosnoj večeri.

Kralj je u mislima ponavljao sreću i
patnja posljednjih dana. Teret je bio težak na njemu
ramena. Usamljeni čovjek je sudio o sebi i svojim zemljama i morao je nositi teret
nesreća sama kroz noći.

Bitka kod Wyk-de-Duerstedea je izgubljena. Dolazim
Generacije će o tome pričati kao o svim bitkama, hoće
Zapazite događaj kao i svaki događaj u ratovima između ljudi. Ali
Nikada neće znati koje su misli gorjele u njihovom umu
o čovjeku koji je vidio kako cvijet njegovog naroda umire prije nego što je vrijeme! Nikada neće znati kako mu je slomljeno srce dok je zamahivao svojim blještavim mačem prema glavama plavuše
ratnici koji su se borili u neprijateljskim redovima.

Machine Translated by Google

Frizijski kralj je okrenuo glavu i zurio u potrazi dugo vremena u vatri. Podigao je ruku na čelo. Iz mora plamena izronile su figure koje su stajale pred njegovim očima. To je zaista bila slika Aldgisla. Mrtvi kralj stajao je pred njim kao da je živ. Razgovor s njim je počelo:

"Želio si prekinuti neprijateljstvo prijateljstvom kada Dozvolio si svećeniku Willibrordu da uđe u zemlju. Ti nadao se da će se držati onoga što je obećao. glasnik strane vjere samo je promovirao nemire i sijao je mržnju. Uništio je Frizijsku zemlju. Onda sam uzeo na mač i pozvan u rat protiv neprijatelja koji je prijetila je slobodi zemlje. Slobodna bi trebala biti Frizijska zemlja budi slobodan poput bistrih morskih valova, slobodan poput grmljavina kada urla nad šumama. Ali prevelika je bila broj neprijatelja. Neprijatelj je trijumfovao, čuj, mrtvi, trijumfovao je!

Očaj je govorio iz njegovih riječi.

"Pleme krvari! Snaga slabi protiv" deset puta jači, jer gospodar u Rimu posvećuje zauvijek nove vojske za osvajanje vlasti, neprijatelja prodire u našu zemlju da uništi slobodu Sjeverno!

Dugo je u sobi vladala tišina.

Machine Translated by Google

Slika mrtvog kralja se jasnije pojavila ispred. bolnog oka.

"Moram sačuvati slobodu za zemlju, spasiti živote narod od strane sile. Da, treba sijati i graditi, posijati sjeme u plodno tlo i zaštititi polja od poplava mora. Frizijska zemlja treba ostati, Nasipi ne bi trebali potonuti!

„Da, kralju, Frizija treba da živi! Tvoj cilj je bio isto kao i moje. Pokušao si pomiriti neprijatelja kada Vidjeli ste da je došao u većem broju. Prkosno ponudio mu je svoj mač. Nismo li obojica sinovi mora, klice iste zemlje? Ko je domovini pokazao njenu izvorna priroda? Willibrord ti pjeva pjesmu. Svećenici me proklinju jer sam im pružio otpor kada Došli su da prevare moj narod. Pa su uznemirili Franačka vojska ulazi u zemlju i sada zakopava žetvu krv koja je tekla kroz naše mačeve.

„Čuj Aldgisl, želim slijediti tvoj primjer... ako mogu.“ Biskup od Sensa trebao bi ući u Frizijsku zemlju. Ja lično želim prihvatiti krštenje! Jer Frizija mora živjeti!

Kralj je izvukao mač iz korica, koraknuo u svjetlost plamena i držao oštricu u svjetlo. Mač je još uvijek bio oštar, ali ne bi trebao biti ponovio je da se mala grupa prkosnih ratnika suprotstavlja nadmoćne neprijateljske snage s oružjem. Zarad života, on

Machine Translated by Google

bio je odlučan ponuditi mir. I gađenje kojim je prezirao raspetog boga splasnulo je u ovom času
očaj.

***

To je trebala postati pobjeda križa kada je kralj Frizijaca, koji je prkosio učenjima
crkva tako dugo, primila je krštenje iz ruke
biskup. Svećenikove ruke - lukave i proračunate - sve su vrlo dobro pripremile. Tu je bilo mjesto koje je biskup odabrao za krštenje (bez molitve
U Frizijskoj zemlji stajala je kuća u kojoj se mogao obaviti sveti čin (izvršeni su); vedro jutro palo je na zemlju.
Muškarci i žene su se okupili da dožive spektakl koji je nudila crkva. Drveni križ, podignut
od strane slugu crkve, stajao je visoko. Willibrord, Utrechtski biskup došao je sa svojim saveznikom Wulframom od Sensa i pratnjom preko imanja. Tiho, trijumfalno, rimski glasnik pješačio je do uzvišenog mjesta. gdje se trebalo održati kraljevo krštenje. Ispred
od svih očiju bi se izlila voda krštenja
preko kraljeve glave, a narod bi svjedočio kako je čak i najprkosniji kralj prihvatio vjeru križa.

Machine Translated by Google

Rzanje konja i topot kopita najavio je njegov dolazak. Pored njega je jahao Grimoald, njegov kćerinog muža. Ratnici s kopljima i riječima su slijedili. Kada je kralj skočio s konja
i krenuo prema biskupima, koji su već zauzeli svoje položaje uz bokove uzdignutog križa, sav ponos sjevera zasjao je u njegovim očima.

Neslomljeni ratnik je želio pokloniti glavu. Nepopustljiv je bio njegov pogled prema muškarcima i ženama, koji su stajali u tišini u krugu dok se približavao krstu.

Wulfram, biskup od Sensa, sada je počeo govoriti.
glasno da se čuje daleko:

„In nomine patris et filii et spiritus sancti! Vidite, to je a veliko vrijeme koje se približava kroz predstavnike Boga na zemlji. Kraljevi i moćni gospodari počinju čuti poruku spasenja!

Sa entuzijazmom pretvarača, on je pozvao riječi:

"Muškarci i žene Frizije, kao vaš kralj danas prihvata spasitelja i postaje kršćanin kroz krštenje, pa i vi biste se trebali baciti pred noge svemogućeg Boga, koji je poslao svog sina na zemlju da očistiti i tvoju krivicu, i spasiti te od krivice i prokletstvo!

Machine Translated by Google

Niko od onih koji su stajali tamo nije razumio značenje riječi. Sveštenici su stajali u svojim košuljama od dlake iza biskupa koji je govorio, sa poniznim pogledom uprtim u tlo. Naoružani franački vojnici stajali su na straži s desne strane i lijevo. Križ se uzdizao visoko poput strašnog prijetnja.

Ratbodov pogled lutao je prema biskupu, zaustavio se na šarenoj haljini, zatim se podigao i sreo se s mutnim pogledom delegat Rima, vratio se ponovo i potvrdio da iznova mu je objasnila koliko se kralj razlikuje od svećenika. Iza visokog čela pojavila se misao: Nepremostiva barijera razdvaja kraljeve Germanije

od rimskih svećenika.

Biskup je u govor o krštenju umiješao latinske rečenice. Riječi ceremonije letjele su poput zbunjenih noćnih ptica preko imanja i nigdje nisu pronašle srca slušalaca. Tako je njihov učinak bio izgubljen poput dim od tamjana. Vrhunac ceremonije kao da je prošao. Ratbodov pogled je sigurno i čvrsto odmjerio grupu svojih ljudi, kojima je nedostajalo poštovanja baš kao i njemu sebe.

Svećenik je prikazivao svetost krštenih i naslikao je paklene muke prokletih koji nisu htjeli čuti riječ Prvosveštenika u Rimu. Sada Wulfram od Sensa se okrenuo prema samom Ratbodu:

Machine Translated by Google

„Uzmi, dakle, kralju, vodu krštenja, da bi ti, oslobođen svih grijeha, jednog dana mogao ući u raj sa gomile vjernika, da sjede s desne strane sveznajućeg Bog od vječnosti do vječnosti, dok svi oni idu u pakao, koji umiru nekršteni.”

Tada je Ratbodov glas prekinuo govorećeg biskupa.

Upitao je na jeziku svojih predaka: „Rekao si,

svećeniče, da ću otići u raj ako...“

Da li da dozvolim sebi da se krstim? Sad mi recite, svešteniče, gdje? su moji roditelji, koji su mrtvi i nikada nisu bili kršten?!

Teror se širio među redovima grupe svećenika, jer se sveti čin dogodio tako neočekivano prekinu ga. Biskup, potpuno u oduševljenju konverzija, izbacio je riječi:

"Svi su oni s đavolom u paklu, jer su umrli su kao pagani!

Zatim je Ratbod šutnuo glinenu posudu sa svetom vodom tako da je palo na zemlju i raspalo se u komadiće. I Bacio je svoje slobodne riječi svećeniku u lice:

„Onda vam želim reći, svećeniče, radije bih otišao u moji roditelji i đavo u paklu nego s vama, svećenicima raj!

Machine Translated by Google

Godina objavljivanja

1944. godine

Machine Translated by Google

Evropski front

Što jače ovaj rat pogađa evropske narode, to veće su energije koje budi u ovim ljudima i kreće se. Zastarjele vladine ideje nestaju pod utjecajem ovog rata kao da nikada nisu ni postojale. Umjetni izbor država Versajskog ugovora je zgnječen, i pod patnjom i suzama rađa se nova era. Mi sami smo samo talas u poplavi koja pokreće narode Evrope. Ideje rase i socijalizma potresaju narode Evrope i guraju ih ka novim oblicima državnog života. Pod

utjecaj boljševičkog pogona za ekspanziju i podlost neprijateljskih bombarderskih napada, narod iz Evropa se nezaustavljivo zbližava i Pojavljuje se osjećaj zajedništva koji nikada nije postojao prije u prošlim vremenima jedinog prividnog prosperiteta u Evropa. Bilo bi pogrešno porediti stanje Evrope sa onim u kojem se našla kada su Francuzi Revolucija i Napoleon su potresli države i narode. Tada su valovi revolucionarne poplave pogodili zastarjela Evropa bez ideje pod vodstvom reakcionarnog kancelara Metternicha i uništila je neodrživ i prazan sistem evropske državne zbrke

Machine Translated by Google

pod austrijskim vodstvom. Današnja Evropa se ne nalazi u stanju pukog očuvanja i odbrane prošlosti. Po tome što je postala svjesna svog
germanska tradicija, ona ruši zastarjele državne granice i ponovo spaja ljude. Stari svijet predstavljaju neprijatelji na zapadu i istoku. Kapitalizam i marksizam su samo bolesni vrhovi zastarjele koncepcije svrhe života i vrijednosti čovjeka.
Novu Evropu nosi energija
revolucionarnu ideju socijalizma i rase. Tako se istovremeno nalazi u stanju odbrane i napada: napada, jer se suprotstavlja bolesnom i zastarjelom svijetu sa bolji. Socijalizam nije samo domaći
program Rajha, koji teži ljudskom poretku na osnovu postignuća, ali također sadrži - gledano izvan države - program Novog poretka
evropski narodi na osnovu slobodnog razvoja njihovih narodnih vrijednosti i na osnovu njihove historijske postignuće.

Moć ideje Rajha

U redovima Waffen-SS-a danas se bore Holanđani, Flamanci, Valonci, Skandinavci, Estonci i
Latvijci, a uskoro i drugi narodi, oblačit će svoje probuđene mladi u istoj uniformi i tako formiraju Evropu

Machine Translated by Google

Prednji dio pod SS simbolom, koji je nastao iz potreba ovog časa i čini temelj jednog nadolazeći red u Evropi. Ko god je možda sumnjao u snagu ideje, ispravljen je kada je danas susreće Holanđane ili Estonce u Waffen-SS-u, koji su fanatičniji i odlučniji zagovornici ideja Reicha nego mnogi Nijemci unutar Reicha. Time susrećemo se sa priznanjem da je služba ovih ljudi u Istok je čelična kupka ideje Reicha. Ljudi koji borili su se tamo s njemačkim SS-om Rajha protiv boljševika, odbacili su sve iza sebe, sve predrasude koje još uvijek sputavaju njihove suvremenike koji nisu podijelili jedinstveno, teško iskustvo na frontu. U Borba protiv našeg najtežeg protivnika, ideje Reicha u svoj svojoj blistavoj ljepoti, ponovo se rađa. Pojavljuje se evropski osjećaj zajedništva koji više ne poznaje oklijevanja političara zaglavljenih u staroj državi teorije. Ovi evropski dobrovoljni SS vođe i SS ljudi su avangarda evropskog fronta. Oni vole svoju domovinu, i zato što vole ovu domovinu i duboko u sebi su mu lojalni, žele kao nagradu rat, novi svijet, organiziran od strane snažnog Reicha koji Samo je on u stanju spasiti svoju domovinu i zaštititi živo tijelo svog naroda. Svakako, ovi ljudi zovu manjine u svojim narodima. Međutim, svjetska historija je

Machine Translated by Google

uvijek ih stvaraju nekolicina ljudi koji imaju hrabrosti da se usude na novo. Oklevajući slijede tek kasnije. Mora se prelistati porodična historija jednog takvog dobrovoljca kako bi se osjetilo koliko snažno ideja Rajha utiče ovaj mladić. Tu je, na primjer, jedan Flamanac. Bori se u redovima Waffen-SS-a. Njegov otac je visokopozicionirani belgijski kolonijalni administrator i sada je u engleskoj službi; njegov djed je bio član belgijskih parlament, fanatični predstavnik francuske kulture protiv flamanskog protivljenja vlastite domovine. Unuk prihvata Reich i Adolfa Hitlera. Kakav prekid epoha se najavljuje! Kakva snažna privlačnost opsjednut ličnošću Firera! Kako Moćna je krv i ideje Rajha, da mladići ovih ljudi izjavljuju da su spremni umrijeti za ovaj Rajh, od kojeg su njihovi preci živjeli razdvojeni decenijama, da, vijekovima!

Evropski zadatak SS-a

SS stoga sve više raste u svom Evropski zadatak: Okuplja probuđenu evropsku omladinu u borbi protiv boljševizma i jevrejskih plutokratija. Ko god misli da je SS stoga gubi svoj prvobitni karakter ili odstupa od strogih principi Rajha nemaju razumijevanja za

Machine Translated by Google

revolucionarna ideja nacionalsocijalizma, koja se širi preko granica nacionalnih država. Niko u Evropi danas ne vjeruje, bez obzira na to kako će se rat završiti, u povratak vještačkog državnog sistema Versaillesa, koji
duguje svoje postojanje isključivo engleskom miješanju u evropske poslove. Razumljivo je da je pod utjecajem ovog rata izbrisan sloj historijskog razvoja, koji je često trajao samo nekoliko decenija.

a sada i zajednički korijeni evropske porodice
ljudi ponovo izlazi na vidjelo. Činjenica o germanskom lutanju i bivšem germanskom naselju između
Baltičkog mora i Crnog mora do Atlantskog okeana
i Sjeverna Afrika je formirala krvno jedinstvo Evrope
i stvorili su ove ljude koji nastaju na istoj ovoj osnovi.
Amerika i Engleska nemaju pravi program za
politički Novi poredak evropskog kontinenta. Oni
Evropu već danas vide samo kao koloniju koju oni
namjeravaju ekonomski eksploatirati. Boljševizam ima isto tako malo toga da ponudi Evropi u idejama. Marksizam ne priznaje pravi narod, kao što ne može prihvatiti ni koncept krvi
u svoj rječnik. Samo nacionalsocijalizam potvrđuje
korijeni svakog istinskog naroda. Zna da samo onaj ko jeste
lojalan svojoj domovini može biti lojalan Reichu. Revolucionarni socijalizam Adolfa Hitlera znači za Evropu
ne samo regulisanje odnosa evropskih

Machine Translated by Google

ljudi jedni drugima na osnovu sadašnje borbe.
Samo iz svjetonazora ovog pokreta proizlazi kreativna snaga bogate punoće mogućih veza naroda i nacija Evrope s vodstvom...
snažan Reich. Mora se jasno vidjeti da unutrašnji i vanjski poredak Evrope može proizaći samo iz dubina nacionalsocijalističkog pogleda na historiju. SS već danas čini željezni prsten onih ljudi koji žude za strastvena srca za Novi poredak Evrope pod vodstvo snažnog germanskog središta. Bez učešća ovih ljudi novo se ne može pojaviti. Kao da naš kontinent potresa visoka groznica; to je
porođajna bol novog doba, koje želi proizaći iz temelj krvne zajednice evropske porodice naroda i socijalističkog poretka njihovog zajedničkog života.

Kojim god putem sudbina da nas odvede ka ovom cilju i kakvi god nas neuspjesi još uvijek čekaju, sam cilj ostaje nepromijenjen. To je jedini cilj za koji se uopće isplati živjeti i boriti se. SS zna da
sve se mora iskoristiti tako da drugovi iz evropski Istok raste zajedno s njim u zajednica borbe baš kao i oni sa zapada.
Inteligentan tretman, velika mjera sposobnosti mora biti koristi se za postizanje ovog cilja. SS ostaje

Machine Translated by Google

beskompromisna u svojim principima, u ostvarivanju svojih praktičnih zadataka kreativna i velikodušna. Mora biti dovoljno fleksibilna da se prema svakom narodu odnosi u skladu s njegovom prirodom i historijom. Naš zadatak mora biti da formiramo Evropu omladinu zajedno u čvrst i odlučan front. Zapadni neprijatelj nije spreman umrijeti za viši svijet, jer ga ne prepoznaje. Neprijatelj na istoku je narodu donio samo ugnjetavanje i degradaciju.

Ako postoje neotuđive ljudske vrijednosti, onda su to branjeno frontom njemačke vojske. Na našoj strani stoji nova ideja. Na našoj strani mora se na kraju prevagnuti sudbina, ako ostanemo čvrsti i svjesni
svu historijsku odgovornost ove borbe.

Machine Translated by Google

Ko se može oženiti mlad?

od J. Mayerhofera

Kada su mladi SS-ovci u sobi počeli razgovarati o djevojkama, obično nije bilo baš pristojno. Danas je bilo drugačiji. Bio je to ozbiljan razgovor i takav je ostao. To je bilo zato što je starijem cimeru dat knjiga za Yule, koja je sadržavala razne ozbiljne životne mudrosti, od kojih je neke prenio mlađim kolegama na razmišljanje. Bila je to knjiga 80-godišnjeg Lowera Saskog autora Gustava Frensena pod naslovom “Vorland”. The Autor je mislio na još neosvojenu zemlju ispred nasipa, „novu zemlju“, ali i na rasnu i moralnu budućnost našeg naroda.

Hans, stariji drug, uhvatio je mladiće - koji su često neozbiljno pričali o ženama i ljubavi - u povoljno vrijeme. Bila je nedjelja poslije ručka, vrijeme "zatišja pred buru" prije nego što krenu u grad. Hans

prvo im ovo pročitajte:

„Mladi T. se želio oženiti i rekao je prijatelju: 'Ja' imam rođaka sa 3000 maraka. Onda je otišao i oženio se njome. Mladi B. i njegov prijatelj vidjeli su dvije djevojke hodajući ispred njih na putu do plesa. Oni odlučio je da će njegov prijatelj uzeti onu kratku za ples i vino, a on bi uzeo onog visokog, kojeg je kasnije

Machine Translated by Google

oženjen. Mladi S. je želio ženu. Jednog dana ugledao je otvorio prozor i na kraju se oženio djevojkom koja je imala ostavio ga je otvorenim. Mladi R. je u početku žudio za komšinica s lijeve strane, ali kada je pobjegla od njega, Uzeo je onu s desne strane. Ono što se spaja na ovaj način katolici nazivaju sakramentom crkva - na dobrom njemačkom to znači Božja tajna volja. Protestanti kažu: 'Što je Bog sastavio...' Ja Mislim da su ovo samo slučajnosti - i polovina njih nesretni - koji se dešavaju mladim ljudima koji nisu pravilno podučavani od strane roditelja, nastavnika ili države, i koji sami, iako odrasli, nisu otvorili su oči.”

„Svi idete u selo svake nedjelje“, okrenuo se Hans. i rekao im: „A ako narednik nije bio tamo, svaki dan biste trčali kod žena, koje i radite.“ čak ni posebno poštovanje, uz nekoliko izuzetaka. Samo sjetite se okolnosti kako ste se upoznali, i ako od strane Čime se bavite, možete izvući od seljana presuda: 'SS-ovci znaju šta žele s djevojkama.' Oni ne samo da žele..., već su i selektivni i imaju ukus i osjećaj za čistoću, što je upola karaktera.' - Ova ili ona kvaliteta, inače, 'Ne hvala'.”

Hans ih je smanjio na veličinu. Ali je također istovremeno ih je iznutra sazreo. Oni su tada

Machine Translated by Google

ponudili su kritiku na osnovu onoga što su znali jedni o drugima. Oni koji su manje-više prošli test uživali su u tome da "uhvaćenima" to prepuste na šaljiv način. "Prekršitelji" su dozvoljavali da im se nedjeljna kosa razbaruši bez otpora ili da im se uši trljaju još crvenije nego što su već bile od sramote. Hans je bio zadovoljan dobrom voljom mladića, na koju se moglo uticati energičnim riječima.

„Sada poslušajte ovaj odlomak“, rekao je i pročitao još jedan odjeljak:

„Mladić, čak i onaj dublji i ozbiljniji jedan, ima između 24 i 28 godina - kada odabere njegov partner do kraja života - u svom biću još uvijek nije zreo, još uvijek nesvjestan vlastite suštine, a i dalje to čini ne poznaju život i svijet. Svi koji poznaju Cijeli ljudski život zna da je čovjek od 37 godina potpuno drugačiji od muškarca od 27 godina.”

„Budući da je to tako - prema Frenssenu - 27-godišnjak donosi najvažnije odluke u svom životu - najvažniju odluku u svom životu... znate li šta je to?
- i obično ne prepoznaje ono što je zaista vrijedno mlade žene, one koje stoje tamo u jednostavnim bojama, lijepa, snažna, tiha i duboka, stvorena prirodom i rase posebno da budu majke i potomci naše rase; naprotiv, one mnogo više teže, prema svojim nezrela priroda, prema onima koji šareno sijaju

Machine Translated by Google

sa malim talentima i trikovima, koji im pristupaju sa male površinske čari.

„Kada se ovi muškarci najvrednije vrste ožene, sazrijevaju tokom godina, prepoznaju više jasno iz godine u godinu, vrsta žena koje su vrijedni, žude za njima i žele ih ili ih uskoro imaju tajne ljubavne afere. A ove vrijedne djevojke s druge strane s druge strane, budući da doživljavaju da nisu odabrani od strane mladića, a sami ne mogu i ne čine žele živjeti bez ljubavi i, prema njihovom mišljenju, vlastitu vrijednu prirodu, privučenu ovim vrijednim, zreli muškarci, slijede svoju želju za ljubavlju. I tako, na ovaj način, s jedne strane, ovi vrijedni ljudi žive u uništenim brakovima, što im uveliko šteti produktivnost, a s druge strane ove vrijedne žene ili žive bez ljubavi u stalnom nezadovoljstvu, ili ostaju (većina njih) tokom cijelog cvjetanja i plodni period njihovog života voljena osoba bez djece. Ovo stanje je puno problema sa ljudske tačke gledišta, a od narodnog onaj od velike štete.”

"Pun problema sa ljudske tačke gledišta, i "od narodnog onog velike štete", ponovio je Hans sa naglasak.

Nakon što je završio, neko vrijeme je zavladala tišina. Ali onda se neko oglasio: „Ali ne možemo toliko dugo čekati?“ Koliko imaš godina, Hans? Kasne tridesete? To je skoro.

Machine Translated by Google

srednjih godina! Međutim, Reichsfuehrer SS želi da se vjenčamo mladi!

„Očekivao sam ovaj prigovor“, odgovorio je Hans. „Autor Frenssen nije mislio da se ne treba vjenčati prije 37. godine, već želi da mladić uloži sve napore, što je ranije moguće, da postane svjestan pravih ljudskih vrijednosti, što prirodno ide ruku pod ruku s radom na sebi. 'Čovječe, postani neophodan!', rekao je...“

važan čovjek jednom rekao.

„Mislite li da je Reichsfuehrer želio da se udate mladi kako biste se mogli udati glupi? I da tek poslije otvorite oči? Mislite li da vam je Reichsfuehrer dao dozvolu za neozbiljnost? Varali biste sami sebe. To je pismo povjerenja! Reichsfuehrer misli da ste vi, kao SS-ovci, dovoljno dostojni i zreli da se borite za Njemačku, a ako je potrebno i da umrete. Ali ako se to od vas može zahtijevati, onda vam se može vjerovati i da ćete Njemačkoj dati novi život. Reichsfuehrer ne želi odobravati svaku primitivnu ljubavnu aferu. On misli, kada vam želi rani brak,“

o Njemačkoj, o djeci, ali on također misli iznad sve o vrijednosti ove djece! Ako danas imamo stotine dobitnika Hrastovog lišća, hiljade dobitnika Viteškog ordena Unakrsni primaoci i stotine hiljada drugih odlikovani vojnici - pored sirovog materijala, koje i mi imamo - onda samo razmislite gdje je sve to

Machine Translated by Google

Odakle dolazi! Danas si onakav kakvim su te tvoji roditelji stvorili, a to znači da su tvoji roditelji bili. Budući dječaci a djevojke, muškarci i žene, bit će onakve kakve ih odgojiš, to znači kakvi si ti i kakve su tvoje djevojke također.

„A budući da vrijeme vojnika u ratu ne dozvoljava rasipati, zato ne smiješ ni ti bacati svoje vrijeme. - Možeš li Ozbiljno razgovaraj sa svojom djevojkom o takvim stvarima, kao što ja sada razgovarati s tobom? Ako ne, ako su previše glupi ili mekani za to, onda ih rado pustimo. - Ali ako postanu ozbiljni i tihi kada im ovo kažeš, a ako pogledaju u tvoje oči, onda nešto postoji. Ali nikad ne prestajte testirati njih, a time i sebe, iznova i iznova."

Jedan od mladića je rekao: „Veoma mi je teško pravilno riješiti ovu najvažniju životnu odluku pravi izbor supruge. I zato smatram da je Frenssensova ideja samo "Kasno se ženiti, zaista dobro." Zatim su donesene propusnice. u sobu.

„Spremite se, momci", uzviknuo je Hans, „I mi imamo isto." put za načine, kako bismo mogli završiti naš razgovor."

Izašli su iz kasarne na otvoreni zrak. Pao je svježi snijeg i zemlja je mirisala veoma čisto. Zajedno su sišli niz brdo na kojem su se nalazili njihovi stanovi su se nalazili, ispred njega bogato integrirani pejzaž čiji je besmrtni život ležao zaštićen pod kristalnim snijegom ćebe.

Machine Translated by Google

„Nema sumnje da je upravo nordijski čovjek sazrijeva kasnije nego čovjek s istoka ili juga, posebno ako se pod zrelošću podrazumijeva i zrelost karaktera, duha i čvrstoće. Tijelo i duša su, prema našem vjerovanju, u suštini jedno i stoga pripadaju jedno. Sam po sebi, kasniji brak je prirodan za vrijednog nordijskog čovjeka. Ali ne moram vam reći da se danas nalazimo u najtežoj borbi za naše rasno postojanje od početka historije našeg naroda. Naši roditelji i djedovi i bake uglavnom su imali premalo...
djece, s druge strane, neprijateljski nastrojeni ljudi imali su četvero ili petero puta više! A sada, u roku od pola stoljeća, drugi rat već uzima žrtve iz našeg krvotoka. Dakle, moramo skratiti vremenski raspon između generacija. Mi
nemam izbora i nemam inače, tako je razumljivo
razmatranja bi trebala spriječiti ovo. Naprotiv, moramo težiti da mladić, već rano, zna
i shvatiti svoju dužnost ozbiljno. I mi je ispunjavamo
kroz međusobnu pomoć u ovom zadatku. Oni sličnog karaktera među starim i mladim mora stajati jedni uz druge savjetima i djelovanjem. Prvo je, naravno, od najstrastveniji interes za vas same, naime
priznanje da je zadatak odabira supruge jedina stvar
to je zaista važno, kako bi sve ostalo išlo kako treba
samo po sebi. Međutim, osnova izbora supruge je jednakost rođenja, što znači pripadnost istoj rasi,

Machine Translated by Google

a unutar iste rase ili rase također i kompatibilnost u najvažnijim osobinama karaktera i duha.”

„Mladi danas sa 20 godina, ali i zbog vremena-“ utvrđenih razloga, toliko je nejasno i neodlučno u „pitanja ljubavi i braka“, nastavio je Hans. „Ali kako to može biti drugačije sve dok su mediji toliko dugo preplavljeni tolikim neozbiljnim idejama o tim stvarima kako bi zadovoljili znatiželju i požudu nepromišljenih masa? Može li biti drugačije ako se naše djevojke farbaju i pretvaraju po uzoru na filmske zvijezde? Može li biti drugačije sve dok njemački mladić misli da njegova djevojka mora izgledati baš kao ova ili ona filmska zvijezda, i obrnuto, ako Njemica bira svoj 'tip' među filmskim zvijezdama? Može li omladina razumjeti šta je nordijski osjećaj između mladića i djevojke, između muškarca i žene, ako cijeli dan samo brblja i zviždi glupe hitove, pjevuši i pogrbljeno se sjeda, umjesto da pjeva njemačke ljubavne i narodne pjesme, pleše njemački i njeguje živahan, njemački društveni život? Tek kada ponovo budemo imali zajedničku, prirodnu narodnu kulturu i prirodan zajednički život - očišćen od stranog - u...“

klanovi, sela i gradovi, kada sve funkcioniše
zajedno da promoviramo i bdijemo nad pravilnom ljubavlju prema
mladost naroda, kada se ponovo slave brakovi
postanu značajne narodne proslave, tada će čak i
Mladi sa 20 godina vjerovatno prilično znaju šta rade

Machine Translated by Google

trebaju voljeti i šta trebaju izbjegavati, a znat će i šta je odgovornost prema precima, jednakost rođenja i odgoj. I naći će iste ideje među svojim rođacima i poznanicima, baš kao što je to bilo s našim precima prije milenijuma. Čitajte u sagama, tamo imate 'slike boljih vremena' o kojima pjeva naša pjesma odanosti! Pozvani ste da ponovo probudite ove potonule slike u novi život time što stvarate djecu takve vrijednosti, s kojom se samo može pojaviti...

takve nordijske kulture može se postići. I uradite

Ne zaboravite, za to su vam potrebne majke koje mogu uspjeti u odgoju djece u duhu takve kulture i u očuvanju živog folklora koji joj pripada.

Hans je završio svoju nedjeljnu propovijed. Zaustavio se, a grupa je to učinila s njim. Pogledali su u daljinu i otkrili snijeg u blizini. Njihove tople ruke su ga zgrabile i ubrzo su grudve snijega...

letenje.

Nakon žestoke borbe grudvanjem, oprostili su se i otišli svojim putem. Jedan od mladića ostao je s Hansom i obojica su se vjerovatno dodirnuli.

na mnogo više pitanja.

Machine Translated by Google

Tvoj život pripada tvom narodu!

od H. Kl.

U dnevniku i stvarima SS-ovca koji je ubio sebe, često ponavlja sljedeću rečenicu: „Moj život "Više nema vrijednost!" Šta je time mislio i šta je uradio Ima li pravo da tako priča?

Esesovac je imao 21 godinu. Njegova ljubav - koja je vezao ga je s dvije različite djevojke, jednu za drugom, nije bio neozbiljan. Tražio je vrijednu zajednicu, ravnopravnu ženu, koja bi mu pružila zdravlje djece u trajnom braku. Odrekao se prve djevojke kada su ljekarski pregledi jasno pokazali da je djevojčica bi ostala neplodna. Ali onda, kada nova draga ljubav da ga je vezala za drugu djevojku, saznao je u bolnici da je i sam svojom krivicom postao sterilan. Od tada rečenica o besciljnosti njegovog život se često ponavljao u njegovim spisima i da je imao izgubio je sve što je živio, volio i za što se borio: ovjekovječenje u njegovoj djeci.

Šta ovaj SS čovjek želi postići svojim samoubistvo? Da li je želio da se iskupi za ono što je sam sebi nanio neplodnost ili je želio pobjeći od života bez djece, koji mu se činio siromašnim i praznim?

Machine Translated by Google

Rado ćemo prepustiti ispitivanje ovih pitanja psihijatrima. Za nas SS-ovce, u ovom slučaju, kao i u svim slučajevima samoubistva, samo je jedno pitanje neophodno i važno: Da li je djelo pomoglo ili naškodilo narodu?

Niko ne može poreći da je djelo SS-ovca koje se ovdje spominje nanijelo ozbiljnu štetu narodu. Jer njime ništa nije iskupljeno niti nadoknađeno. Naprotiv: SS-ovac nije samo lišio svoj narod
potomstva, ali ga je svojom smrću također lišio
sebe i vlastite radne snage i borbene snage. Stoga je povećao svoju krivnju.

Mogu postojati slučajevi u kojima velika krivica može biti samo iskupljeno smrću. Zatim postoji slučaj gdje
Nastavak života krive osobe može značiti nepodnošljiv teret za zajednicu. U svim ostalim slučajevima postoji samo jedno iskupljenje i pomirenje, naime
ukupni životni napor za zajednicu.

U svojoj naredbi od 19. marta 1939. godine, Reichsfuehrer SS-a jasno je zauzeo stav prema samoubistvu. Piše:

"Najviše 15% samoubistava počinjeno je iz određenih razloga."

to se može prihvatiti, pa na primjer kraj života
nakon zločina koji šteti zajednici i ocrnjuje
čast. Međutim, 85% samoubistava počinjeno je iz
razloge koji se nikada ne mogu prihvatiti, kao što je strah od
kazna, strah od testa, nakon ukora od strane
superiorniji, nakon svađe s roditeljima, nakon

Machine Translated by Google

raskid zaruka, iz ljubomore, nakon nesretna ljubavna veza itd...

"Samoubistva ove vrste nemaju nikakve veze sa herojstvom" ili herojski duh. Mi, SS-ovci, ih smatramo bijeg, kao dezerterstvo od borbe i od samog života.

"SS nikada nije imao razumijevanja za ljude koji izbjegavati borbu. Stoga propisujem da u svim slučajevima gdje je istragu pokrenuo nadređeni jasno utvrđuje da je razlog samoubistva ne može se prihvatiti da se ne daje obavještenje o smrti tog čovjeka, i da SS ne učestvuje u sahrana.”

Tvoj život ne pripada tebi, već tvom narodu.

Machine Translated by Google

Ono za šta se borimo je zaštita
postojanje i širenje naše rase i našeg naroda, prehrana
njene djece i održavanje čistoće
krv, sloboda i nezavisnost
otadžbinu, kako bi naš narod sazrio prema
ispunjenje cilja koji mu je dao i tvorac
svemir.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Mora se prevazići "mrtva tačka"

Poruka sljedećeg pisma od jedne kompanije Vođa se mora shvatiti sasvim doslovno. To se odnosi na ti i ja i svi mi vrlo lično.

...Uprkos ovim teškim danima, gledamo prema budućnost s povjerenjem. Ali jedna proganjajuća misao me često muči, naime, da je premalo Evropljana potpuno jasno u vezi s cijelim, u krajnjem smislu apsolutno bezuvjetna priroda ovog rata. Svakako je šireći se sve više i više. Ali sva ozbiljnost rata obuhvata samo premalo njih.

Boljševist želi doći na zapad, i sa on jaše smrt - za sve nas, bez izuzetka. Borimo se za postojanje ili nepostojanje - svi mi, mi u Rajhu i u svim evropskim zemljama. Ono što nam prijeti s istoka je potpuno uništenje; boljševizam je apsolutno historijska negacija svega što jesmo, bez obzira kako se to zove. A Rus je jak, posebno u jednoj stvari koja je ranije uvijek rješavala sukobe: u duhu. On je tako fantastično zdrav; Čak mu ni boljševički otrov ne može nauditi. Umjesto toga, ima učinak bakterije, koja postavlja prethodno

Machine Translated by Google

uspavane snage u pokretu, koje zatim slijepo, ali neodoljivo slijede unutrašnji zakon.

Boljševizam je zaista veliki događaj u prethodno siromašnim zemljama Ruska historija, nešto što se historijski kretalo - i još uvijek se kreće - široka masa ovog ogromnog naroda. Rusi ulaze u ovaj rat neometano. Nosimo bogato naslijeđe sa sobom, koje nas opterećuje.

Kao što je Firer jednom rekao: Posljednji bataljon pobjeđuje; drugim riječima, ko god ispali posljednji metak Pobjeđuje, bez obzira na ishod meča ili gdje je ispaljen posljednji hitac. Ko god drži oružje spremno za paljbu i uperi u protivnika pet minuta nakon toga.
dvanaest, je pobijedio, čak i ako stoji sam protiv hiljadu.

Iza mene su bile vrlo gorke sedmice, sedmice pune užasnih iskustava. Ali mi vojnici ovdje na istoku doživljavamo ogromna samosvijest i trezvenost u vezi s tim sebe. Postajemo čistiji, bolji, jači i zdraviji ovdje. Vojnici koji su već više od dvije godine izdržali u Rusiji su najbolji ljudi našeg naroda, daleko najbolji. Tako je: više ne treba trenirati regruti u njemačkim kasarnama sa tuševima, krevetima, ormarićima itd., ali u ruskim ili poljskim prljavim gnijezdima. Više ne bi trebalo okupljati divizije u zapadnim Evropi, ali i u Sovjetskoj Rusiji i Poljskoj.

Machine Translated by Google

Nedavno sam pokupio dva vojnika koji su se odvojili od svojih jedinica. Deset dana ranije bili su u Hagu. Potpuno je jasno da se od takvih ljudi u početku ne može mnogo očekivati, bez obzira na...

koliko su opremljeni. Ali šteta je zbog toga šta je sve izgubljeno u prvim bitkama. O ovom pogledu se priča o sve više i više. Čak i jedinice koje su bile u domovina na duži period radi odmora ili prekvalifikacije su više nisu tako dobri kao što bi bili da nikada nisu bio tamo. Prvo se mora prevladati "mrtva tačka": mora se odučiti gledajući unatrag, mora se naučiti da put do pravog i istinskog života vodi samo obilaznim putem poraz neprijatelja, da nema povratka.

Domovina je previše lijepa za nas; čini nas bolesnima, mlitav i slab. To nema nikakve veze s moralom kod kuće. Ali s učinkom sigurnosti i pristojnosti u cijeli naš život i naše biće; to nas čini takvima Muka nam je kada se osvrnemo na rusku bijedu, na usamljenost i pustoš nemilosrdnog zahtjeva, koji je - tako apsolutan - vjerovatno napravljen samo na Atinjani u borbi protiv Sparte ili Cezara u njegovoj bitka s Vercingetorixom.

Čovjek mora shvatiti da, čak i potpuno emocionalno, u suprotnom podleže ogromnom pritisku što na čovjeka pada duhovno. Ako neko ovo shvati,

Machine Translated by Google

tada pritisak odmah nestaje. Na njegovo mjesto dolazi ledeno hladna, aktivna volja da se sukobim s neprijateljem i da ga pobijedim po svaku cijenu. Tokom mojih zadataka imao sam upoznati se s vrlo različitim odjeljenjima, onima koje su u Rusiji bez prekida od 1940. godine, one koje su formirane u Njemačkoj tokom rata, i one sastavljene u Francuskoj. Posljednji imaju najteži period navikavanja na bezuvjetnu prirodu ruske zemlje kako bi se steći jasan uvid u gigantske mogućnosti ovih prostora, koji tamo čekaju na evropsku kreativnost.

Umesto toga, zuji im u glavi: „Tada u Francuskoj!“ reći: „Evo me, evo me ostajem - i ako nije lijepo evo, onda će postati lijepo, zato sam ja, ono što jesam!” Nažalost, premalo njih kaže ovo drugo. Kad bismo mogli čvrsto zagristi u rusku zemlju... Sovjeti bi nikad nas ne tjeraju. Ali nažalost, premalo ih grize čvrsto ovdje dolje; sanjaju o kraju rata nazad kući, ali ne o kraju rata kao slobodnog čovjeka u istok. I to je velika šteta. Do toga mora doći. U u tom trenutku Rus može krenuti da radi šta god želi sviđa mu se; neće prići ni korak naprijed...

Machine Translated by Google

Ako vidimo kako stari svijet propada u ruševine, onda nemojmo previše pitam da li je mnogo vrijedno, mnogo toga što je nezamjenjiv, također je uništen! To čovjeka rastužuje i slabi snagu otpora. Umjesto toga, hajde da zapitajte se osjećamo li još uvijek iskru onoga snaga u nama samima koja nam omogućava da ponovo izgradimo Reich izvan našeg mesa i krvi. Ako je to slučaj - i Znam da najbolji među nama posjeduju ovu čvrstu vjeru - tada ćemo imati i snagu da ponovo izgradimo veliko radi tamo gdje nas više nijedan stari zid ne ometa - u prostore istoka i preko ruševina zapada. katedrale su pale; njihova sveta mjera živi i dalje neuništivo u našoj krvi. Dakle, slobodni smo za borbu i kasnije će biti slobodni, prema vječnoj mjeri, da izgrade nove citadele novog vremena.

***

Da bude jednostavno i prirodno
je najviši i konačni cilj.

- Niče

Machine Translated by Google

Čovjek je superiorniji od materijalnog ako mu se suprotstavi sa odličnog ležaja i bez mase ili velike mase vanjskog zamisliva je sila koju duhovnost ne može pobijediti snaga. I iz ovoga svako ko je sposoban za to, može izvući zaključak da su kod muškaraca, pravih muškaraca, vrijednosti živo koje ne mogu uništiti granate ili planine eksploziva.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Vječno srce

Put nazad - to smo zvali putem od majke i očevi, roditelji, koji su izgubili sina, često njihov jedini; put koji bi ih trebao izvesti iz očaja i usamljenosti natrag u život. Gospođa Marianne Harmitz iz Saettina opisuje susret sa vojnik na prvoj liniji koji izvještava o povratku takve majke:

Bilo je to u vozu. Među putnicima sjedi mladi vojnik. Kosa mu je posijedjela. Ima ožiljke na licu i bore koje nastaju samo od velikog šoka. Putovao je na odsustvo, šest sedmica, kako je rekao, i Pošto ga je neko pitao kako je moguće tako dugo odsustvo, postepeno je progovorio.

Teško ranjeni momak je došao iz Staljingrada - gdje je učestvovao u teškoj bici gotovo do sam kraj - avionom iz domovine i bolnicom u Beč. Prijem koji je čak i nas okorjele muškarce dirnuo do suza. Nevjerovatna ljubav, briga, cvijeće, saosjećanje. U Pored njega je moj prijatelj i drug, tih i herojski, sjedi njegova majka, koja vidi svoje jedino dijete kako počinje putem u tu široku, nepoznatu zemlju. Preko Od mene je drug H., koji je izgubio i ruku i oboje stopala.

Machine Translated by Google

On je sam. Nikada se ne vide rođaci pored njegovog kreveta. Uznemiren i s tihim saosjećanjem, njegov pogled počiva na lice majke. Ona to osjeća, i nevidljivi pojas razumijevanje obavija njeno srce.

„Ko je ovaj mladić?“, iznenada me upita.

„Besprijekoran čovjek i drug“, odgovaram.

"Sam?"

"Nažalost, da, i siromašni."

Ona zašuti. Razmišljam o ovim pitanjima - u ovog sata - vjerovatno zločesto. Znam da posjeduje veliku farmu, da joj je muž mrtav i da tamo, pored Ona, sin, nasljednik, nosilac imena, uskoro će otići na svom posljednjem putovanju. Njegov život sve više jenjava. Drži ga za ruku, koja postaje sve teža i teža. I čovjek osjeća da joj se krv iz srca povlači, da ona osjeća kako njen život blijedi sa životom njenog sina, koji je bio sadržaj njenog života i njeno prvo i konačno ispunjenje. Tiho još uvijek drži ruku kad je već hladna; šutimo i ne usuđujemo se disati.

Zatim ustaje i prilazi našem drugu, koji ga posmatra nju širom otvorenih očiju. Pružaju ruke. Osjeća šta bi topli pritisak trebao značiti: njegov unutrašnji saosjećanje.

„Sada imam jednu molbu za tebe, dragi moj druže.“ Bio si prijatelj mog sina; mogu li te smatrati svojim...

Machine Translated by Google

sine? Sve će pripadati tebi, sve...!" To je kao jecaj.

Nespretno, pokušava joj poljubiti ruku. I mucajući njegova zahvalnost. „To“, tako završava vojnikov izvještaj, „je ono što ja iskusan, i znam zašto se vraćam na front kada mi se završi odsustvo.”

Vidio je vječno srce Njemačke: njemačko majku. Vidio ju je kako savladava smrt u svom najvećem trenutak.

Machine Translated by Google

Slomljene ruke

Majstor Rimenšnajder je bio sam u svojoj radionici. Sumrak je nježno padao na figure koje su izgledale kao tiho ispuniti životom u posljednjoj dnevnoj svjetlosti. Tilman je zadržao svoj nemirne ruke su i dalje bile, a njegove su oči ponovo obuhvatile na poslu u posljednje vrijeme. Ustao je i teškim korakom krenuo prema statua Madone i - kao što je to činila toliko puta prije - ona ponovo mu se ukazalo da se ne suočava s mrtvim drvenarija, ali misteriozno kucajuće biće. On je jednom ponovo je osjetio nježno padajuće draperije odjeće, primijetio je kako mu tijelom prolazi poznati neobičan drhtaj, što bi ga uvijek obuzelo kada bi počeo rezbariti ljubavno i intimno lice iz mekog, mirisnog drveta iz domaćih šuma. Na poslu je uvijek volio biti sam i nije bio vezan ni vremenom ni satom. Sve što je vidio i volio ili mrzio u svom životu, on jednostavno uzeo u ruke kako bi ga pustio da postane novo biti izvan kamena ili drveta i oslobođen svakodnevice živjeti. Njegovim suprugama nije bilo lako živjeti uz njega. Ženio se tri puta, ali smrt je bila običan gost i stalno je hvatao za glavu ono u šta je vjerovao da potpuno posjeduje. Ponekad mu se činilo da je kriv, kao da je pustio živote svojih žena, koje su bile tako

Machine Translated by Google

posebno za njega, previše toga teče kroz njegove ruke u njegove posao. Uvijek su mu bili kao fontane, od u kojem je mogao dobiti snagu i radost, a povremeno i također malo mira. Ali nisu zaista otišli, i ovo bila je dobra i utješna sigurnost za gospodara. Ljepota i aristokracija proizašle su iz materijala. Imao je ispunio je nepisani zakon; rođen ni iz čega, on je učinio stvaranje i vjeru u život vidljivima u nijemim stvorenjima.

Prošlo je mnogo vremena od teškog perioda kao pripravnik na vrhuncu svog rada. Vidio je mnogo ljudi i zemlje. Oh, svijet je bio širok i čežnja je bila sve više je to upijao. Ali postepeno mir čak ga je i pregazio. Wuerzburg je opkolio nemir njegove krvi. Ovdje je bio sklonište.

Majstor je mirno razmislio o svemu tome i tada je shvatio da je prošlo vrijeme seljaka-Buđenje je bilo poput velike rijeke u koju je njegova čežnja utonula mogao teći.

Njegove misli su ponovo prolazile kroz blago dvorane crkvenih nadzornika, kroz ambiciozni stubovi zidova visokih katedrala - u svima njima bile su njegove skulpture, spomenici, oltari, statue apostola. Stojeći u ovim moćnim kamenim šumama, on je oduvijek bio sretan i divio se majstorima graditeljima zemlja koja je prkosno nagomilala takve strukture u

Machine Translated by Google

nebo. Također je volio zvona koja su zvonila preko široke zemlje sa svojim teškim tonovima.

Ali nešto čudno je nehotice živjelo unutra njega i sada su probili. Zašto su svećenici objesili slušalicu Holandsko zlato i šareni ukrasi unutra? Zašto su pjevali molitve Bogu u stranim molitvama? Zašto se činilo da je novac koji zvecka u kutijama najvažniji za... crkve? Tada je Rimenšnajdera obuzela divlja nevolja.

Stisnuo je svoje blagoslovljene ruke u snažne šake. Kako često su ga klerici prisiljavali da stvara stvari koje su njegove ruke nerado radile. Ipak, išao sam kako sam želio, nisu me mogli prisiliti; i dok je on razmišljao, Hladan sjaj se pojačao u njegovim očima. Koristio je Ljudi koji su ga iz dana u dan okruživali kao uzori za njegov rad. Seoske žene, djeca iz grada, muškarci iz radionica i sa farmi - on je postavio ih u oltarima, a Crkva im je dala strana imena.

Prelat kneza-biskupa Wuerzburga donio je majstor novi red. Riemenschneider je mrzovoljan odgovor je naćulio uši. Zatim je eksplodirao nestrpljivo i neobuzdano iz njega: "U gradu se širi glasina proširilo se, ali ne želim vjerovati... Gospodine Riemenschneider! U svakom trenutku paklene sile su

Machine Translated by Google

imali su svoje mjesto u tebi. Kako bi inače mogao smjestiti utjelovljeni Antikrist unutar svetih oltara?"

Pritisnut i veoma zapanjen, majstor je upitao: "Gdje... gdje je Antikrist, časni gospodine?"

Uvukao je blijede ruke u široke rukave svojih sutana i rekla hladno, pomalo prezrivo:

"U uglovima vaših oltara čuče seljaci sa vulgarna lica, a vi ste izrezbarili prilično ugledno lik za Judu u Heiligenblutaltaru u Rothenburg, tako da bi mogao biti Sveti Ivan. I na svim krstovi lopovi nedostaju, i", pogled mu se podigao gospodar i on se sagnuo naprijed: "i sve Majke Božje urezbariš i nosiš lice svoje mlade žene Elise."

Majstor je uputio velečasnom blagi i hladni osmijeh, podigao vitke ruke u znak odbijanja i rekao: „Da, da, ja Znate šta želite reći: ...I još uvijek danas brend sramote, prvi ljudi goli, stoje vesela i nevina na portalu Marienkirche. Ja Znam šta misliš o mom radu, kažeš da ja Nisam se držao Svetog pisma. Sada sam došao do znam da je i uranjanje u to krajnje rizično duboko u Sveto pismo. Upravo sam skliznuo s lažnu odjeću kojom si omotao ljude i sada te ovo nervira, jer vidiš istina.”

Machine Translated by Google

"Pazi, majstore savjetniče, drvorezbaru svete i jedine Crkve, ona ima Gospodnji sakrament, ona stoji netaknuta iznad svih ljudi. Ostani njen sluga!"
Ne postanite đavolji sluga i njegovih slugu!

Majstor nije ništa odgovorio, već je dugo i prezrivo zurio u prelata. Dok su se teška hrastova vrata zalupila za odlazećim crkvenjakom, Riemenschneider je znao da je prva velika zraka
Most koji je prelazio decenijama se srušio.

Tilman Riemenschneider je bio u zemlji nekoliko dana. Posjetio je prijatelje i drugove za koje je znao da su povezani s tajnom policijom.
seljačka organizacija otpora. Tiha pobuna se proširila kao vatra. Potrebe seljaka su rasle. Ali Tilman Riemenschneider je stao na njihovu stranu.

Na vrhu gradskog zida Wuerzburga seljak-
Poglavice su satima stajale čekajući
seljačke vojske koje su trebale stići u grad. Do pobune su se skrivale. Kada su zazvonila zvona za uzbunu
Iznenada su izašli i tiho su postrojili svoje
ljudi. Njihove stvari su sada bile u redu. Nadbiskup je pobjegao, mora da je shvatio da je njegova igra završena. Ubrzo
Seljaci su trebali doći. Vjetar im je udarao u lica kao hladna šaka. Noć se vukla hladna i duga. Bermetter

Machine Translated by Google

prešao je na Riemenschneidera: "Treba prokleto dugo vrijeme, marš vojske prema Wuerzburgu."

Tama, hladnoća i čekanje, neprestano su rasli zajedno opresivniji, ogromniji.

Kroz crnu tamu se začuo krik. Topot kopita. Jureći jahač. Bio je to Mergentheimov kurir. Iz njegovog zadihano su izvlačili riječi, isprva samo dvije, koje ludo se vrtio u krug:

"Sve je gotovo... Sve je gotovo!... Ništa nije ostalo" seljačkih vojski." Mucajući izvještaj o Pad posljednje seljačke vojske pretvorio je njihov strah u nešto više.

Ništa se nije kretalo. Užas je rastao oko muškaraca. kao da su okruženi neprobojnim zidom plamenovi. Mislili su da se guše. Bilo je nepodnošljivo. Onda je neko divlje zaurlao, kao da je samo Pretučena životinja je sposobna za plač.

Ali onda se oslobodilo s bijesom. Seljački vođa poziv je oštro kriknuo kroz turbulenciju raspad:

„Rimenšnajder! Rimenšnajder!... Evo, brzo, a Konju, moramo napustiti Wuerzburg! Kad biskup vraća se, pobjednici će marširati u grad, a onda će naši životi će biti gotovi. Mi smo blato na njihovim cipelama! Mi... posljednji!

Machine Translated by Google

I zadivljen njegovom krutošću: "Šta ima, "Riemenschneider? Hajde!" Vrlo slab, a opet tvrd kao staklo, vratio se njegov odgovor:

"Učinio sam Wuerzburg velikim... Ostat ću. Neću se okrenuti." rep, i... i... gdje... bih... ja... išao?"

Tišina!

Samo je noćna crna oluja bjesnila. Nije bilo zvijezda. sijajući, nikakva svjetlost nade nije grijala.

Seljačke vođe su se predomislile. Shvatile su da bi svaki bijeg bio nepotreban. Prije ili kasnije kasnije bi bili otkriveni, ili bi morali su se sakriti u šumama, ali onda su možda mogao umrijeti od gladi.

Posljednji seljački vođe uspjeli su se sakriti tri dana, a zatim su ih otkrili i zarobili biskupovi krvoslednici.

Čučali su okovani u najdubljim tamnicama tvrđavu Marienburg, njihove goruće oči usmjerene na gusta tama. Niko od njih nije znao za ostale. Zrak u tamnici bio je smrdljiv i vlažan.

Tillman Riemenschneider se skoro ugušio u crnilo tamnice. Dan za danom prolazio je, korak po korak korak, i mnoge noći su procurile. Sutra je bilo nestalo je i prošlost se srušila.

Machine Translated by Google

Odjednom su se začuli koraci ispred njegove kamene tamnice - ili su to mogli biti i lanci. Dnevna svjetlost je zasljepila Riemenschneider. Grubo su ga gurnuli naprijed. blještavo crvena boja dubleta krvnika gorjela je u njegovom oči. Ušao je u sudnicu.

Iznad njegove poniznosti, tribunal je bio ustoličen. Crno, daleko i pripadajuće drugom svijetu. U to vrijeme vrijeme kada je znao: Evo mi dolazi žetva... crvena žetva.

Optužbu je pročitao gradski sud. sveštenstvo je predalo gospodara svjetovnom sudu; zadržala je čiste ruke, jer kako je to uopšte moguće krvave ruke grle Svetinju nad svetinjama? Crkva je bila besprijekorna. Ona je stajala iznad sekularnog država koja joj je morala služiti i sekularna država je morala izgovorite rečenicu:

"Tillman Riemenschneider, vajar, drvorezbar, grad-savjetnik i bivši gradonačelnik grada Wuerzburga, je optužen za zlu izdaju svog suverena i feudalca gospodar, plemeniti princ-biskup Wuerzburga. Zbog neposlušnost i zato što je namjeravao otvoriti grad ponizni seljaci-heretici, njemu se izriče kazna smrt... Ali Crkva..."

Riemenschneider je jedva slušao. Pogledao je kroz sve, a vani je čuo pticu kako pjeva. Mala ptica,

Machine Translated by Google

pomislio je, jučer bi mi tvoja pjesma dobro došla i sve dane u tamnici, ali optužnica i Sud se nastavljao, riječ po riječ, približavao mu se, dodirivao ga, hvatao mu srce poput željeznih prstiju i razbio ga.

"Crkva je milosrdna u ime Gospodnje, Riemenschneider će biti lišen samo dijela svog posjedi će biti oduzeti, i to putem mučenje... njegove ruke... bit će... slomljene!"

Može li sunce sjati... vjetar puhati? Jesu li drveća imaju pravo šuštati, a ptice pravo pjevati kada je nanošena ova neizdrživa bol? Zar ne smije sve se zamrzne od bezimenog užasa?

I bilo je urađeno!

Ljudi su izvršili ljudsku presudu. Kada je mučitelji su započeli svoj užasan čin, gospodar je iskopao svoj zube u usne. Nije ispustio ni glasa. Onda je pao u vrtlog blistavih crvenih krugova.

Tako da nikada više kao u srednjem vijeku neće naši kreativni ljudi budu mučeni - za to se borimo.

Machine Translated by Google

Duša i tijelo

od strane LE

Kasnoklasični, kršćanski koncept smatra da postoji duboka razlika u suštini između tijela i duše. Oboje su različitog porijekla: tijelo je zemaljsko-materijalnog izvora, duša božansko-duhovnog porijekla.

Oboje imaju različitu sudbinu: tijelo umire i raspada se, Duša je vječna i živi nakon smrti. Oboje stoje u najveća kontradikcija vrijednosti: tijelo je izvor nagona, niskih, antivrijednosti i zla; duša je nosilac uzvišenog i dobrog, a samim tim i neograničene vrijednosti. Između oba provalija i nepremostive klisure, oni stoje suprotstavljeni jedno drugom. Nesveto tijelo je lanac slobodan, bogobojazni-duhovni visoki let duše; to je njen nečisti, zemaljski zatvor.

Naš životni osjećaj i prirodni osjećaj naše rase ne slažem se s ovim načelima umirućeg i propadajućeg svijeta:

Znamo da su oboje - duša i tijelo - povjereni nas direktno od strane tvorca. Oboje su podjednako manifestacija vječno stvarajućeg i divnog radna božanska priroda.

Znamo da smo oboje naslijedili od naših preci i da oboje žive u našoj djeci. Znamo da je odluka o nastavku života ili smrti oboje

Machine Translated by Google

predano nam je u ruke s vlastitom odgovornošću. Živimo s poštovanjem jer smo pozvani da pomognemo u očuvanju stvaralačkog djela i njegovom širenju kroz epohe.

Znamo da je plemenitost i čistoća našeg tijela istovremeno i našu dušu i obrnuto. Znamo da ko god kvari svoje tijelo, kvari i svoju dušu, da ko god kvari svoju dušu, također obilježava svoje tijelo. Znamo da svoju dušu možemo obrazovati i oblikovati samo zajedno sa
naše tijelo i obrnuto.

Znamo da smo u suštini jedno te isto
s našim tijelom i našom dušom, i da je posvećenje
jedno je ujedno i osvećenje drugog.

Machine Translated by Google

Majka Zemlja - Otadžbina

U njemu leže sklonište nada i vjera, žrtva i odanost, djelo i rad bezbrojnih generacija. To je nasljedstvo, posvećeno i osvećeno kroz život i smrt naših predaka, dati nam kao snažan i prekrasno naslijeđe. Koliko je ljudskih ruku izgradilo, hrabro i vjerno, na velikoj domovini naše srce - Evropa. Koliko se njih žrtvovalo, brinulo, radio, gladovao, mislio i patio! Svaka ruka-Dužina naše Zemlje je neumorno osvajana i prkosno branjena iznova i iznova. Tako je činio i germanski čovjek polako tokom vijekova oblikuje jasno karakteristike sela, gradova, citadela, katedrala, dvoraca, mostova, ulica i bučnih radionica utkanih u pejzaž. To se pojavljuje pred našim očima kada kažemo: Majka Zemlja - Otadžbina. Iz ove zemlje smo odrasli, ona okružuje nas, domovina daje snagu života. Germanski muškarci to često nisu prepoznavali i nisu bili svjesni svoje vrijednosti. Ali kada su bili okruženi strancima, postalo im je bolno jasno da Domovina je dobra i nepromjenjiva poput majke, nikad prolazni, uvijek spremni da ih prime i nahrane sa snagom i vjerom.

Machine Translated by Google

Bio je to težak put, sve dok jedan čovjek nije ustao i rekao s jasnim glasom da smo morali prerasti ljubav prema tlo naše neposredne domovine; bio je to čovjek koji naučio nas je da shvatimo da upravo u divnom raznolikost plemenskih karaktera i pejzaža Germanske zemlje su mjesto gdje leži bogatstvo našeg života, i da samo u razumijevanju, uvažavanju, vrednovanju - i ljubavi - svih od strane krvno i kulturno srodnih ljudi Evropo, da li pružamo najveću uslugu svojima? Domovina. Velika, sveta domovina-kuća je to za nas Germane, i svaki pejzaž u njoj je kamen temeljac, nijedan ne smije izostati, i samo svi zajedno se uklapaju zajedno u vječnu ljepotu našeg velikog nordijskog- određen životni prostor.

Machine Translated by Google

Iste vrste

Željeznička pruga iza Trondheima je uništena, tako da je Četa je morala marširati.

„Marširaju u Norveškoj“, pomislili su strijelci dok su psovali su i bacali ruksake na leđa, „je kao zagrabljanje vode iz mora: čini se da nikad ne prestaje.”

Ali zemlja je bila prekrasna, ljepša od bilo koje drugu regiju koju su do sada vidjeli, i dobili su mnogo toga se dešavalo po Evropi tokom ovog rata. Ulica je išla uzbrdo, ne iznenada, već na tako lagan i šarmantan način na koji se to jedva primjećivalo dok se marširalo. Mala tamna jezera ležala su između planina, i Polja i livade su bile tako zelene - kao u travi, kao kod kuće tokom Uskrsa, iako je Duhova bilo prošlo odavno.

Četa je ponovo marširala u jutro i Nakon kratkog popodnevnog odmora, marširali su daleko u noć. Konačno, rt koji je marširao naprijed ugledao je grad; Cilj marša za taj dan zvao se Ogendal. Ali U tom trenutku kompanija je doživjela gorko razočarenje, jer cijeli grad, koji je ležao tako lijepo u dolina je bila toliko temeljito uništena da su se mogle vidjeti samo ruševine biti viđen. Nijedna kuća više nije stajala, samo

Machine Translated by Google

s vremena na vrijeme zid, pojedinačni dimnjaci i zidovi. Svuda između ostataka dimilo se i tinjajući. Kada se kompanija zaustavila na livada iza grada, jedan od strijelaca koji su bili koji su kampovali ovdje u regiji rekli su da je jučer Ovdje su se vodile teške borbe. Norvežani su hrabro pružio otpor; time je grad otišao u plamenu.

Ali strijelci su bili umorni od dugog marša i Kapetan je to kratko rekao. Pokazao je rukom gore na visovi, gdje su bila imanja: „Svaki vod jedna farma!

Mladi plavokosi poručnik koji je predvodio prvi vod brzo je pogledao okolinu: „Već imam svoj.“ rekao je i okrenuo se svojim strijelcima: „Prvi vod ide "Farma je odmah iza tri drveta!" Strijelci su se okrenuli. njihove glave. Upravo najviša farma! Ali oni su vidjeli da je ova farma bila ljepša i veća od drugi. Poput dvorca stajao je na brdu. Tamnocrvena Grede su se prekrasno uklapale uz prozore s bijelim okvirima i Svuda okolo prostirala se netaknuta oblast livada, polja i šuma. Svakako je bilo dobro ostati tamo gore.

Poručnik je okupio svoj vod. Strijelci ponovo podigao ruksake, a zatim se popeo stazom. Kroz brezovu šumu išlo je prema gore. Kada je

Machine Translated by Google

Svježe zelenilo drveća se otvorilo, seoska kuća
već je ležala pred njima. Livade su se prostirale
svuda oko zgrade. Polja su bila svježe zgnječena.
Sve je izgledalo tako čisto i uredno. Zaista, farmer
koji je ovdje živio bio je kralj u svom carstvu. „Mi smo
"Strijelci druge čete", zviždao je poručnik
srećom, to je bila njegova omiljena marširajuća pjesma, „borimo se i
"Pobjeda, ali se nikada ne povlačimo!" Zatim je pustio svoj vod da stane.
i polako se popeo prema farmi.

Bila je to široka i veličanstvena kuća. Iznad masivne
Ulaz je imao tanak krov, koji su nosile dvije
drveni stubovi. Stubovi su imali delikatnu rezbariju drveta,
gotovo previše osjetljivo za tešku kapiju. Baš u tom trenutku
Poručnik je htio staviti ruku na vrata
ručku, starac je izašao ispod krošnje.
Bio je krupne građe, toliko krupne da je bio dosta viši
nego poručnik, koji je zapravo bio dobre građe
sebe.

Starac je ugledao vojnika i zgrabio ga objema rukama.
udario šakama o dovratak, stajao tamo raširenih nogu i
bijesno odmahnu glavom. „Zdravo!“, reče poručnik.

Starac je progutao knedlu nekoliko puta i ubrzo
rekao je: „Ne“. To je vjerovatno bila jedina riječ koju je mogao izgovoriti
na njemačkom: „Ne, ne!“ I njegovo vitko, četvrtasto lice izgledalo je
neprijateljski, a u njegovim sivim očima plamtio je bijes.

Machine Translated by Google

Poručnik se ponovo osmjehnuo i ležerno rekao: „Morate smjestit ću ovdje moj vod za noć, četrdeset ljudi; oni, Nađite mjesta u kući, ovdje, ostali u štali!

Starac je čvrsto uhvatio prste za drvo dovratnik i zabio noge u zemlju, kao da je sam je morao odbiti pristup cijelom vodu koji postrojeni ispred kuće. Ljutito je rekao: „Ne!“

Poručnik je pozvao narednika i rekao mu da pobrinuti se za štalu i pripremiti slamu za logor. On bi se sam ovdje nosio sa starcem.

Čim je poručnik to rekao, stari Čovjek je napravio nekoliko koraka naprijed i ušao u kuću pred poručnikom, kao da se predomislio.

Poručnik se na trenutak zaustavio na pragu. Ugledao je široku, nisku dvoranu ispred sebe, zidovi su bili obložena drvetom, iznad nje su bile teške crne grede. Soba je dobijala svjetlo samo kroz vrata i ležala je dijelom u mraku. Tek postepeno je poručnik mogao razaznati da ovdje stoje muškarci, deset, dvanaest muškaraca, svi tako visoki da su gotovo glavama dosezali niski plafon. Svi su imali isto neprijateljsko lice kao i starac.

Odjednom je poručnik ugledao da ljudi stoje oko nosila. Mrtav vojnik je ležao na nosilima. Poručnik je skinuo kapu.

Machine Translated by Google

Muškarci u krugu nisu obraćali više pažnje k njemu i šutke pogledaše mrtvaca. Nisu se molili, nisu čak ni usne pomjerili. A lica muškaraca ponovo se ukoče, kao da su samo

zajedno, ali ne da jedno drugom pokažu svoju tugu.

Poručnik je ugledao mršavo lice mrtvaca, koje je bilo blijedo kao vosak. Oči su bile zatvorene. Širok, težak ožiljak protezao se preko čela. Ali izraz mirnog odmora ležao je na licu. Jakna od Norveški vojnik je bio raširen po prsima, a kapa je ležala na njima. Ali u podnožju nosila stajao je plug. Tada je starac prišao jednom od muškaraca

i tiho mu stavi ruku na rame. Na trenutak Čovjek je pogledao gore i podigao glavu kao znak da je razumio ga je. Zatim se okrenuo poručniku. „The "Farmer je mrtav", rekao je na dobrom njemačkom.

Poručnik je kratko klimnuo glavom u znak slaganja: „Ostat ćemo u štali“, rekao je. Čovjek je ponovio da je odgovor norveški. Starac je slušao i šutio. klimnuo glavom.

Poručnik je otišao i smjestio svoj vod unutra štala. „Niko neće ući u kuću.“ on objasnio je strijelcima. „Farmer je poginuo u akciji, vjerovatno tokom borbe jučer ujutro.“

Machine Translated by Google

Kada je nakon nekog vremena poručnik ponovo ušao u kuću, pratila su ga dva vojnika koji su nosili čeličnu kacigu i pušku. Starac je bio

u početku su se prestrašili, a muškarci su podigli glave i okrenuli se poručnik. Na trenutak je u sobi zavladala potpuna tišina. Ali dvojica vojnika priđoše mrtvom čovjeku, salutiraše i stajaše mirno, a zatim čvrstim stiskom spustiše puške pred njih i stajaše na straži.

U početku su se muškarci povukli uza zid. Ne
Do sada nisu shvatili šta je to trebalo značiti. Poručnik se suočio s čovjekom koji se žalio
njemu i rekao: „Farmer je pao kao vojnik. Ja
"Dodijelite mu stražu!" Čovjek je polako preveo riječ riječju. Svi muškarci okolo su sagnuli glave u znak tišina i poručniku se činilo da su im lica nisu bili tako oštri i neprijateljski raspoloženi kao prije. Ali sada mlada žena, koja je sjedila na sredini stola, ustala. Imala je visoku, vitku figuru i slobodan prirode. Poručniku se činilo da nikada nije vidio ljepše i plemenitije lice.

Žena se pojavila na vratima i potražila trenutak na mrtvog čovjeka. Zatim je ugledala Nijemca vojnici, koji su nepomično stajali u podnožju nosila, s topovima ispred njih, jednim s lijeve strane, drugim jedan s desne strane pluga. Nisu stajali unutra

Machine Translated by Google

na bilo koji drugačiji način pred mrtvim nego drugi muškarci su to radili, a njihova lica su imala isti ozbiljan i ozbiljan izraz kao i lica drugih muškaraca. Strahopoštovanje smrt je bila nad svime.

Žena je to vidjela i vratila se u sobu. Kada je ponovo ušla u dvoranu, držala je drvenu rovokopač u obje ruke na kojem je ležao jedan od tankih norveški ravni hljeb i predao ga Nijemcu oficir: Poručnik je znao običaj, prekinuo je komad hljeba i polako ga jeo. Znao je da ovime je postao gost u ovoj seoskoj kući.

Sljedećeg jutra, kada je vod krenuo Starac je ponovo prišao poručniku.

„Hvala vam“, rekao je, a poručnik ga je prepoznao da je naučio ovu njemačku riječ samo zbog toga svrhu. Zatim je pozvao čovjeka koji je mogao govoriti Nijemac i ohrabrujuće mu pokazao rukom.

„Nijemci su upucali farmera“, reče čovjek strogo, naglašavajući svaku riječ i izgledajući tužno.

„Rat je“, rekao je poručnik. „Rat je“, rekao je čovjek. ponovio je. I starac koji je izgledao kao da je razumio riječ, klimnuo glavom u znak slaganja. „Možda je "Morao sam doći do ovoga", ponovi čovjek, a lice mu se razvedrio se, „ali želim reći ovo: nikakva mržnja neće ostani!”

Machine Translated by Google

Poručnik je bez riječi klimnuo glavom. Zapravo je htio nešto reći, ali velike riječi mu nisu mnogo značile. Na trenutak je tražio odgovarajući odgovor.

Konačno je pronašao riječi koje je želio reći. „Mi smo iste vrste", rekao je.

„Tako je“, ponovi čovjek, a sada i starac pruži ruku prema oficiru, „Mi smo od iste vrste.”

Machine Translated by Google

Danas poznajemo osjećaj zajedništva koji je daleko jači nego što to mogu politički ili ekonomski interesi objasniti. To je osjećaj zajednice koji je određeno krvlju.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Zlatna medalja za hrabrost

Kada su nakon (Prvog) svjetskog rata austrijske zastave - koji je bio razmotan u vjetar u svim smjerovima širom Evrope tokom bezbroj starih i novih dana pobjeda za carstvo - morali su biti spušteni u znak časti, nijedan kadet ih nije nosio visoko i mašući u uobičajenu hram dostojanstvenog sjećanja. Baš kao što je velika nacija imala raspali su se na šest ili sedam dijelova, pa su pronašli svoje mjesto odmora ovdje i ondje, gdje carski šušte kao Čim vjetar zapuha s bojnog polja na Kahlenberg (bitka protiv Turaka), nekoliko također u Mađarska, neki u gradovima koji su odjednom pripali zemljama koje su ranije imale privilegiju vidjeti satenske, mecima izrešetane zastave tek nakon što su se predaju njima. Čudno je da su standardi visili u raznim dvoranama, i kada u nekom dalekom vremenu tokom tihe noći Posljednja šarena dlaka leprša sa polova poput moljca na tlo i pada u prah, njihova slava će i dalje biti odlično.

Baš kao i zastave, koje su bile postavljene u mraku, tako ni niko od onih koji su marširali u svojim vojničke sivo-poljske uniforme tokom četiri godine, dozvoljeno im je da izlažu svoja odlikovanja za hrabrost, ako je njihovo prebivalište

Machine Translated by Google

nalazio se u jednoj od novih zemalja. Vojnici koji su se vraćali stavljali su svoje medalje, križeve i vrpce u škrinje ili iza praonice rublja. Da, odlikovanja za hrabrost mogli su čuvati samo u mraku; i tako

ponekad bi stari ratnik pružio ruku

prema njima, kada ih je slučajno ugledao, kako bi ih osjetio, darove carstva, prije nego što je ogorčeno zveckajuće stvari vratio u

tamno.

Ista stvar se dogodila i jednom naredniku, koji je zaradio zlatnu medalju za hrabrost na Sanu.
Karpati - prvo mali, a ubrzo i veliki
medalja za hrabrost u srebru, a kasnije u Tirolu u bronzi medalju, a štaviše i "Karl-Truppen-Krst". Bio je to čovjek koji je oduševljeno rukovao oružjem, kojem ništa nije moglo pružiti veće zadovoljstvo nego ostati s kompanijom
do smrti, u Galiciji ili Trientu, u Bosni ili na
"Schmelz", nije ga bilo briga gdje. Ali kao
Nijemac, čija je rodna zemlja bila u sjeni drugog
nagle, dalekosežne pohlepe nacije, on je upravo zakoračio poput zastava i medalja u tamu i postao
farmer, i to ne loš... samo što je stigao
češće od drugih iza veša u ormar da izvuče pet medalja kako bi ih pustio da zveckaju

njegov dlan.

Machine Translated by Google

Oženio se, obrađivao polja, rodio dijete, i kada se rađalo i kada je vidio koliko se očajnički njegova žena bori s porođajnim bolovima, kako je babica intervenirala u ime žene vičući "majko" kao toliko je njih vidio da umiru na bojnom polju, a onda, nesvjestan toga, petama je pucnuo o glavu, srce mu je snažno lupalo, a čelo mu je oblilo znojem; Osjećao je da ovdje ne može ništa drugo učiniti nego stajati mirno... inače bi morao čučnuti u ugao i jadno plači.

Ali dok je dijete u kolijevci graktalo i žena nasmiješio se presretno, zahvalno olakšani čovjek imao je neobična inspiracija, inspiracija koju on nikada ne bi bi imao da je njegova vojska još uvijek marširala pod zastavama i bubnjevima, jer nijedan narednik nikada nije imao pravo dodijeliti medalje i počasti nekome; ali sada kada vojska i medalje su nestali, a u mraku je imao ideja da se ponaša kao vrhovni komandant i nagradi borbu koja prkosi smrti. Zavrtio je brkove, prišao ormaru, izvadio pet medalja i Dugo ih je gledao. Jer su mu koljena još uvijek bila Drhteći, bio je sklon dati sve od sebe sjajan ukras, ali onda je pomislio da je dijete samo djevojčica; odmahnuo je glavom i odabrao velika srebrna medalja, koja je svjetlucala na kalupu bijelo i crveno

Machine Translated by Google

prugastu vrpcu i pričvrstila je na majčinu spavaćicu.
Neka majka koja se smije odbije, neka babica pritisne ruke zemljanim rikanjem na svoj trbuh, medalju sada je dodijeljena i ležala je dan za danom, sve dok žena nije u porođajnom krevetu se oporavila, na noćnom ormariću, i svi koji su došli u posjetu mogli su vidjeti da narednik poštuje svoju ženu na isti način na koji je i on sam poštovao odlikovan u prošlosti. Kasnije nije vratio medalju u ormar. Više nije pripadao njemu, nekome vojnik koji stoji u hladu, što je i on smatrao svojim imenom; to je sada bilo vlasništvo njegove žene, i gotovo joj je zavidio na medalji. Nije baš razumjeti, ipak je morala brinuti o odlikovanje časti od sada sama, ne u mraku naravno, iz kojeg je došlo do izražaja, okruglo i svjetlucajući poput zvijezde, zbog novog života. Položila ga je u tanjir od brušenog stakla na kredencu i tamo bi mogao biti blistav.

Ubrzo se rodilo drugo dijete, a otac ga je nagradio njegovu suprugu malom srebrnom medaljom, a godinu dana kasnije i sa bronzanu medalju, jer su opet obje bile djevojke. Čak i u četvrte godine ovo se nije promijenilo, iako je majka zamalo je umro tokom porođaja; ali narednik - sada već kao pravi general, koji također često ne shvatiti pravu zaslugu - nipošto joj nije dao

Machine Translated by Google

zlatnu medalju za ovo, ali njegovo najmanje odlikovanje, "Karl-Truppen-Križ".

Kada su se nakon toga rodile peta i šesta djevojčica, hrabrost njegove supruge kao da je postala nešto posebno. obično za čovjeka, ne vrijedno pažnje, baš kao što su, kako je on mislio, i neki od njegovih vlastitih herojskih podviga ostali nezapaženi, pa je pravda zahtijevala da ne diže veliku buku oko takvog blagoslova žena
potomaka više nije imao, a čak mu je bilo dozvoljeno i loviti rakove i gunđali zbog toga, sve dok se konačno u osmoj godini nije rodio dječak, tako lako i bez napora, tako brzo i gotovo bez boli za majku, da je pravednost to zahtijevala
Trebalo joj je oduzeti odlikovanje, a ne
dobiti novu; ali bio je to dječak, i tamo je stajao otac pored kreveta sa suzama u očima i položio je zlatnu medalju, najviši rang Austrije, na
grudi žene u porođaju, i ona, koja je oduvijek
smijali su se ovim počastima, uozbiljili se i plakali od sreće zbog djeteta, a i malo zbog
medalja.

Strogo govoreći, zaslužila je ovo odlikovanje
odavno. Ali s obzirom na to da je to zahtijevalo većinu izuzetna herojska djela za osvajanje ove medalje, a imajući na umu da su zastave bile svjedoci mnogih
sati koji su oblikovali kontinente u historiji, bilo je jedino ispravno da

Machine Translated by Google

Najizvrsnija nagrada za hrabrost izvučena je iz tame i
položena na svjetlo mlijeko i majčine grudi koje daju
budućnost samo za dječaka... jer kakva bi igra prolaznog
čovjeka bila slava i zastave, medalje i
carstva, ne bi uvijek nove usne dojenčadi
pronalaze svoju prvu herojsku hranu na tako punim grudima.

Machine Translated by Google

Ostati čist i postati zreo

od strane mladog SS-ovca na Istočnom frontu

Nije bilo davno otkako smo razmatrali čistoću i zrelost kao nešto neobično; čak smo se i smijali tim idejama. Nije li strogost bitke bila naša prva zapovijed, a čistoća nešto za mlade djevojke? Ali mi su se od tada promijenili. Sada gledamo drugačijim očima i Više ne crpimo snagu za naša djela samo iz oluja mladosti. Dugotrajnost rata dala nam je dublju snagu izdržljivosti i strogosti. Sada stvaramo snagu od stvari kojima smo se navikli nikada ni ne pomislimo. Danas smo u stanju da gledamo svoj dom, ljepotu poljskog cvijeta i osmijeh djeteta s očima koje su postale mudrije od bola gubitka i svijest o opasnosti.

Ukratko, odrasli smo. Usred uništenje svuda oko nas, pojavljuje se kao jedini cilj kao suština naših najčistijih čežnji i žrtava: Reich. I put do ovog cilja vodi putem ratnika muževnost.

Što je teža borba za naš cilj, to je neumoljiviji zahtjev za čistoćom naše volje, integritetom našeg karaktera i nedvosmislenošću našeg... ponašanje. Najviši muški ideal mora biti utjelovljen, ako

Machine Translated by Google

Rajh treba biti dostignut, jer Rajh predstavlja
Novi poredak čovjeka; porodica, klanova i
pojedinci. I rat se vodi za ovaj Novi Poredak.

Prvi put smo opazili nit potpunog izumiranja u ovaj rat do najvišeg ljudskog nazivnika tokom bitaka na istoku. Sigurno su zahtjevi za očuvanjem rase samo zoološka stvar, ako u to nije uključeno očuvanje arijske duhovnosti i kulture.

Uprkos tome, naš odgovor na uništenje čovjeka u Svijet nije samo ratovanje i otpor, već i naši vlastiti preobraženi životi, a muževnost i čistoća su najjače oružje u ovom ratovanju. Da, čisto u

najviši osjećaj bili su mrtvi koji su potonuli kod Langemarcka u flamansko tlo; čisti su bili pali koji još leže u neobilježenim grobovima na istoku; a čisti su bili i svi oni koji su u času najveće potrebe Njemačke

poslušao je poziv prvih godina ovog rata.

Tako i našu nacionalnu himnu „Njemačka, Njemačka nad svima" treba shvatiti: ne kao borbeni poklič trijumfa, već kao najdublju obavezu da izgradimo viši poredak čovječanstva. i kao mentalitet ponosa, veličina poziva da budu ratnici za ovaj Novi Poredak u svijetu. Ovo mentalitet nas oslobađa od manifestacija dekadencije, koje vidimo na svakom koraku: sebičnosti, profiterstvo i političke spletke. Nije stvar u

Machine Translated by Google

samo održavanje vlastitog čistog lista radi izgleda - potpuno buržoasko razmatranje - ali radi se o svjesnom odbacivanju svake površnosti kao znaka niskosti, dvoličnosti i nevjere kao nedostojnog u

brak kakav je među drugovima, i svaku opscenost i razvrat kao zabavu. Zašto?

Jer sve to otvara put neprijatelju da uđe i učvrsti se. Ostati čist također znači

imati savjest i brižnost, i praktikovati ljubaznost

i drugarstva.

Stoga se od svakog od njih zahtijeva neopoziv odgovor

nas u pogledu svakog aspekta našeg bića. Što više mi shvatimo da radimo na društvenom i političkom

Novi poredak, i što više utjelovljujemo svijest da naše plemstvo leži samo u službi Rajhu, u toj mjeri će nam postati jasno da samo oni

mogu vršiti i zadržati vlast u ovom svijetu koji imaju čuvali su se čistima - čak i suočeni s greškom i sramotom.

Vidjeli smo drugove kako padaju odmah pored nas koji su bili mlad i sasvim nedovršen. To je ispunilo naša srca tuga i obeshrabrenje. Međutim, upravo tada mi iskusio istinu da ispunjenje u životu nije funkcija kvantiteta, već kvaliteta godina,

koji nam je dat. To je tako, jer svaki

Machine Translated by Google

Živi muškarac, žena i dijete mogu dobiti krunu
život: umrijeti za otadžbinu.

Život bez čiste želje je besmislen. Zato duboko prihvatamo Goetheovu izreku: „Živjeti za zadovoljstvo je podlost; plemeniti žive za zakon i red.” Ne možemo tačno znamo kuda se penjemo u ovoj borbi i kakav nas oblik i stanje čekaju na vrhu planine gore, ali Rajh je neposredna misija, koju mi može trenutno prepoznati i ispuniti. I biti iznutra Opremljen za ovaj zadatak zahtijeva čistoću i muževnost.

Zapazite buržoaskog vojnika, koji ustoličuje svakog lažnog i nečistog boga. Možda takav u neznanju prezire čistoću i muževnost, jer sve što je on ikada bio izloženi su prazni oblici tih vrlina, a nikada njihov rasno-duhovni sadržaj. U svakom slučaju, samo je onaj pravi čovjek onaj koji ukorijeni niti svoje duše u temelj; u krajnosti, koja jedina rađa ljubav porodice i otadžbine, u vjeri u božanski zakon koji djeluje u životu njegove rase i u spremnosti da mirno marširati u smrt, jer on zna značenje te smrti kao najviše žrtve za Bog.

Biti majstor znači biti zreo, imati duhovni uvid, gledati dalje od privida, činiti potrebno, i da ne izgubimo vjeru u proces. Ne zato što mi

Machine Translated by Google

imamo li moć i oružje u rukama, uživamo li u
određeni rang u ovom svijetu, već zato što smo stvarni
ratnici za Reich. To znači da smo izabrali:
odgovornost, disciplina, poštovanje, poštovanje i
ljubaznost - tj. postati jači čovjek i novo stvorenje, i ne dozvoliti svijetu
da propisuje svoje „zakone“ za
nas. Mi smo gospodari, jer stojimo u odnosu na
svijet kao instrumente u službi višeg reda.
Ovo prepoznavanje nas čini zrelima bez obzira na godine.
Osamnaestogodišnjaci su na ovaj način i kroz žestoku ratnu silu
pretvoreni u ljude. Čas iskušenja ih nije zatekao nedostatne, već je
naprotiv svjedočio da su oni...
zaista su postali zreli.

Machine Translated by Google

To je bio pravi momak

od Heinricha von Kleina

Na mom putovanju za Frankfurt, krčmar u jednom selu blizu Jene mi je rekao kako - nekoliko sati nakon bitke

kada je grad već bio potpuno napušten od strane vojske princa Hohenlohea i opkoljen.

od strane Francuza, koji su mislili da je okupirano - a

U gradu se pojavio jedan jedini pruski vojnik. Krčmar me uvjeravao da su svi vojnici koji su učestvovali u bici bili hrabri kao ovaj momak,

Francuzi bi bili poraženi čak i da su to učinili.

bili su tri puta jači nego što su zapravo bili.

Evo priče krčmarice...

Potpuno prekriven prašinom, ovaj momak skače sa svog konj ispred moje krčme i viče: "Krčmaru!"

Kada ga pitam: „Šta ima?“, on odgovori: „Jedna čaša rakija!” i dok baca mač u korice dodaje: „Žedan sam.“

„Bože na nebesima!“, kažem, „Hoćeš li, prijatelju moj, pobjeći?!“ Francuzi su blizu grada!

„Polako, polako!“, kaže on i dok stavlja uzdu preko konjskog vrata objašnjava: „Nisam ništa jeo cijeli dan!“

„Vjerujem da te je opsjednuo Sotona!“, kažem mu.

Machine Translated by Google

„Hej, Liese!“, zovem ga, a ona mu donosi bocu "Gdanziger".

"Evo!", i želim mu dati cijelu bocu tako na kojem će jahati.

„Tut, tut!“, kaže dok briše znoj sa svog lica. čelo, „Zato što nemam vremena!“

„Ti si dijete Smrti!“, uzvikujem.

I ponovo kažem: „Evo!“ dok mu sipam piće, i ja Pokušaj ponovo da mu daš cijelu bocu da bi jahao "Pij i jaši dalje! U tvoje zdravlje!"

„Još jednom!“, kaže ovaj momak dok pucnji već odzvanjaju. sa svih strana u grad.

„Još jedan? Zar se ne brineš?“, pitam.

„Još jednom!“, insistira dok briše bradu i ispuše nos sa konja, „Jer će biti plaćeno u gotovini!

U duši sam željela da on...

„Evo!“, kažem dok mu sipam drugo piće dok on želje. I nakon što završi, natočim mu treće piće i pitajte: „Jeste li sada zadovoljni?“

„Oh!“, momak se trese, „Rakija je dobra!“

„Pa!“, kaže dok stavlja šešir, „Šta dugujem?“ ti?”

„Ništa! Ništa!“, odgovaram. „Izlazite, u ime Đavola, Francuzi već ulaze u grad!

Machine Translated by Google

„Pa“, kaže on dok poseže za čizmom, „dakle, Bože "nagradit će ga." i vadi kratku lulu iz čizme i kaže: "Donesi mi vatru!"

„Požar?“, pitam, „Zar nisi zabrinut/a?“

„Vatra, da!“, kaže on, „Jer želim zapaliti lulu od duhan.”

„Opsjednute ste legijama!“, uzvikujem.

„Hej, Liese!“, zovem djevojku, i dok je momak Puneći lulu, djevojka dobija vatru.

„Pa!“, kaže, držeći lulu koju je upravo zapalio u ruci. usta, „Sad će Francuzi biti u nevolji!“ I dok je navlačio šešir preko očiju i hvatao se za uzdu, okreće konja i izvlači mač.

"Pravi si đavo!", uzvikujem, "Proklet bio, Začarani nitkove! Hoćeš li u ime vješala? Idi tamo gdje pripadaš? Tri vojnika - zar ne? Vidiš li ih? - Već se zaustavljaju na kapiji!

„Super!“, komentira dok pljuje i gleda. trojica vojnika sa sjajnim očima. „Da ih je bilo deset, ja bih "i dalje ih se ne bi bojao." I u tom trenutku njih troje Francuzi već jašu u grad.

"Basso Manelka!", viče momak dok postavlja mamuze. konju i juri prema njima; skače na njih, istinito kao što je Bog živ, i napada ih kao da je on imao cijeli Hohenloheov korpus iza njega, na takav način

Machine Translated by Google

da su vojnici, nesigurni da li u gradu ima još Nijemaca, - protivno svom običaju - zapanjeni. I
prije nego što je neko mogao okrenuti ruku, on je zalupio trojicu iz njihova sedla i hvata im konje, a s njima i
projuri pored mene i vikne: "Bassa Teremtemtem! Pa, sad vidite,

gospodine krčmaru! Zbogom! Doviđenja! Hoho!"
Hoho! Hoho!”

Krčmar se čudi: "Nikad nisam vidio takvog..."
"Čovječe u cijelom mom životu!"

Machine Translated by Google

Godina objavljivanja

NEPOZNATO

Machine Translated by Google

Citati

Ono što je pojedincu dato prirodom, on mora proslijediti kao doprinos svom narodu. Može samo budi jedno pravo u ovoj zajednici; ona raste iz ispunjenje vlastite, dodijeljene, najviše dužnosti.

- Adolf Hitler

***

Sve nacije koje su se borile u svjetskom ratu odano su "nepoznati vojnik". U Parizu počiva ispod "Trijumfalna kapija". U Londonu spava svoj posljednji san. pod crnim mramorom Westminsterske opatije. U Berlinu On živi u Palači kancelara Rajha. Njemačka je jedina zemlja u kojoj "neznani vojnik" nije mrtav, ali živi.

- Frederik Boek

Švedska akademija, Stockholm

Machine Translated by Google

Kada rat završi, doživjet ćemo čudne stvari

stvari. Novi poredak će biti stvoren u Evropi i djelovat će

zauzet će mjesto koje s pravom zaslužuje. Jedan od neobičnih

manifestacije će biti da više nećete moći vidjeti

Amerika kao novi svijet, a ne Evropa kao novi

svijet i Amerika kao stari.

Prema danskim novinama Faedrelandet od 22. juna, 1941, broj 170, ove riječi su nedavno izgovorene američki novinar Hearst Pressa od strane vojvode od Windsora, bivšeg engleskog kralja.

***

Nacionalsocijalizam formira narodnu zajednicu koja

počinje s djetetom, a završava sa starcem. Ne

Može se utišati ova gigantska simfonija njemačkog života.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Pogrešno shvaćeno drugarstvo

Drugarstvo je polimorfno kao i život. Hiljadustruko. su primjeri koji to pokazuju. To je veza koja drži na okupu prave drugare. Bez istinskog drugarstva, istinsko vojništvo je nezamislivo. Ali ono uvijek služi višem cilju, cjelini, zajednici. Njegov moral snaga dolazi iz snažnog srca, iz odgovornosti, od nepokolebljivog osjećaja sudbinske vezanosti za narod i domovina. Gdje odstupa od ovog morala koncept, poprima egoistični plašt, moralno je manjkav i štetan za zajednicu.

Svakako SS-Obersturmführer koji služi kao skladište komandant je podlegao takvom pogrešnom shvatanju drugarstvo. Kada je otkriveno da unutar njegovog zapovjedi blagajniku da je zaklao nekoliko svinja bez ovlaštenja i nepravedno distribuirano ili poslano velike količine mesa, nije provjerio grešku, već je pokušao utjecati na istragu zvaničnike da se suzdrže od daljnjih istraga. Nadalje, on natjerao je uključene SS-ovce da daju izjave pod zakletvom da nisu primili nikakvo meso.

Blagajnik je osuđen na zatvor, a depo komandant - zbog neprijavljivanja krivičnih djela

Machine Translated by Google

podređene i smišljanje lažnih izvještaja - u zatvor rečenica.

Ponašanje blagajnika predstavljalo je ozbiljnu štetu njemačkom narodu. Komandant skladišta - izvan pogrešno shvaćeno drugarstvo - nastojalo je sakriti zloupotrebe umjesto da osigura red. Ko god prikriva šteti cijelom narodu i potkopava vlastiti autoritet.

Machine Translated by Google

Posljednja volja SS-ovca

SS kaplar Leo R., u civilu, pomoćnik učitelj u velikom šleskom gradu, poginuo je u vojnoj bici bolnici zbog povreda zadobijenih na Istočnom Prednji dio. Ostavio je za sobom neku vrstu "posljednjeg testamenta", pismo svojoj porodici, koje je napisao na dan kada se pridružio Waffen SS-u. Ovo pismo pokazuje dubok uvid u životni pogled uzornog nacionalsocijaliste, prosvjetnog radnika i vojnik. Pripada vječnim svjedočanstvima vjere našeg vremena, što će imati uzoran učinak na budućim generacijama i pokazati im i objasniti djela njihovih otaca.

Ako bih ostao na bojnom polju ili se vratio u stanje u kojem nisam sposoban za rasuđivanje, onda neka ovo Posljednji zavjet služi kao sažetak za moju porodicu i klan.

Ne želim da dođe do sukoba zbog materijalnih stvari stvari. Kasnije će postojati germansko pravo, u kojem i srce čini pravu stvar. To je već smjernica. Želim, u vezi sa svim pitanjima svjetonazora ili ideologije, da stvari idu onako kako smo se moja supruga i ja dogovorili. Ja

posebno ne želim miješanje u ideološke obrazovanje djece. Svi stojimo u velikoj ruci

Machine Translated by Google

vjere koju imamo i koju ćemo nastaviti pokušavati formirati. Život našeg naroda nam je svet. Želimo slijediti divno pravilo, biti jedan narod, to je religija
naše vrijeme.

Želim da moji rođaci imaju neki uspomenu na nešto mene. U našem klanu, srce je tako snažno, tako da pravednik Mjera će se prirodno naći.

Od sveg srca želim da se moja žena ponovo uda, ako Vjeruje da je pronašla novog životnog druga. Poznavajući je, znam da će i djeca pronaći dobru sudbinu.

Molim prijatelje našeg klana da budu kumovi djeci i prijatelji porodice... da ispune zakon pravog prijateljstva, koje čovjeka čini sretnim.
i davanje.

Želim da moja djeca prepoznaju svoju majku kao svoju najdragocjenije blago, koji im je dao život. Osim toga, narod bi trebao biti zakon i smjernica. Uvijek bi trebao biti jednostavan, odan i istinit.

Zahvaljujem svojoj ženi. Riječi su premale. Možda zna da mi je srce dirnuto kada pomislim na divno
dubinu koju je dala mom životu. Nadam se i da će sudbina
Dozvoli joj da ima ono što je meni uskraćeno. Neka
Briga i bol brzo nestanu. Neka misli na mene.
s radosnim ponosom. Dala je više.

Machine Translated by Google

Draga ženo! Razmisli o našem zajedničkom vremenu i idi s punim snaga u budućnost. Ako postoji sveto spasenje, onda ono snabdijeva se krvlju mog srca.

Poštujte pretke. Budite vjerni narodu.

Neka naš narod pronađe sretnu budućnost.

Također zahvaljujem svojim roditeljima, koji su često morali patiti zbog mene. Neka znaju da se sve ovo dogodilo dok sam ja mučio sam se da razjasnim dublje aspekte svog postojanje. Moja ljubav će uvijek pripadati njima.

Neka svi osjetite kako vam pružam ruku, da vaša Snaga će rasti i bit ćeš sretan. Vjeruj mi, moj Želja srca je uvijek da te vidi sretnog, neka bude tako.

Uoči putovanja kojem smijem da se pridružim duge kolone onih za koje je jedino djelo važno.

Leo R.

Machine Translated by Google

Jedan stoji sam u noći,
opterećen teškim obavezama,
on razmišlja o satu,
mrtvih drugova.

Osjeća da neko hoda prema njemu,
vojnik iz drugih dana,
koji je već pretrpio najgoru sudbinu,
i tiho ga čuje kako govori:

Druže!

I samo ova jedna riječ.
Ćute i gledaju.
Drugi odlazi, poput sjene, daleko,
samo u rano jutarnje svitanje.

\- Putovanje
od Heryberta Menzela

Machine Translated by Google

U vezi s

Ponašanje vojnika

Prema stranim ženama

Ti si SS-ovac. To znači da nisi plaćenik koji je regrutovan da se bori za nešto jednostavno za platu, čak i ako vas to ne zanima ni na koji drugi način. KAO SS-ovče, ti predstavljaš SS, zajednicu, red unutar vašeg naroda, čiji su posebni zadaci održavanje čistoće krvi, uzdizanje vrijednosti rase. Kada stojite u stranoj zemlji, s oružjem u ruci, imate dvostruku dužnost: morate predstavljati tvoj narod i ti moraš biti dostojan SS-a.

Međutim, ponašaš se nedostojno kada - nosiš uniforma Firera sa značkama Waffen-a SS - trčkarati po krčmama i restoranima s onima djevojke i žene koje ne dijele bol i brigu svog naroda, koje ne primjećuju bol svog naroda, jednostavno zato što im nedostaje ikakav osjećaj. To nisu pristojne žene i djevojke ovih stranih naroda. To je nešto što se podrazumijeva. Za te djevojke čija braća i one žene čiji muževi imaju da ste vi i vaši drugovi poraženi, sigurno bi ne žele te zagrliti. Također znaš kakve te štete mogu zadesiti zbog takve nepažnje udruženje.

Machine Translated by Google

Kako možeš tražiti pravo na neizbježnu teškoću, ako se prepustiš? Kako možeš održati jasan pogled? i pravilno držanje, ako izgubite samopoštovanje? Mnogi od vas je u ovom ratu bilo prilike da pretpostavite više odgovornost nego što biste ikada mogli imati u mirnodopsko vrijeme. Svi morate dokazati da ste dostojni ove odgovornosti. Znamo da ste hrabri u ratu. Ali također morate naučiti biti smireni, disciplinirani i umjereno, čak i kada ne stojite u formaciji. To je ono čemu se nadamo zarad budućnosti našeg naroda.

Šta biste trebali uraditi nakon što pročitate ove redove? Reći ću ti. Moraš imati bistre oči i iskrenost. srce. Znaš šta mislim. Znaš kako ovo mislim. Možda poznajete i ovog ili onog druga koji nije Ponašao se kako je i trebao. Do sada si samo gledao odlazio i mislio da te se to ne tiče. Vjeruj mi, to To te se tiče. To se tiče svih nas. Prvo pokušajte na ovaj način istinskog drugarstva: odvedi prijatelja u stranu i Razgovarajte s njim jasno i razumno. Recite mu šta znači. Reci mu o kobnom času koji naš narod zatiče sebe unutra. Uvjerite ga da je Führer ne može odustati ni od jednog čovjeka.

Uvijek zapamti da mjeseci i godine koje nosiš Uniforma sa SS runama ostat će nezaboravna do kraja života. Za Nijemca, ovo su najznačajniji odlučujuće godine u životu. Ne samo zato što su mladi SS-ovci

Machine Translated by Google

volonter sazrijeva u muškarca, ili zato što mu grudi
postaje širi, ili njegov korak sigurniji, ili njegov vid oštriji. Njegov duh se
također formira. I on uči u SS zajednici nešto što će uvijek ostati s njim:
red, disciplinu, savjesnost, tačnost, žrtvu i osjećaj dužnosti prema
zajednici. Uradi

Ne kvari ovo sjećanje time što ne obavljaš svoje dužnosti onako kako treba
Tvoji ljudi očekuju od tebe. Ako ovo zanemariš, ti
povrijedi sebe više nego bilo koga drugog.

Nekada je bilo vrijeme koje je izgovaralo "pravo na
vlastito tijelo." To je bio period koji je davao svoj blagoslov ako bi se
crnac oženio bijelom ženom ili ako bi
Nijemac se oženio Jevrejkom - vrijeme koje je također štitilo
oni koji su ubili nerođeno dijete u tijelu njegove majke, ako
Njegov dolazak bi uznemirio roditelje.
Šampioni tog vremena, koje smo već savladali kroz borbu protiv Führera
u Njemačkoj, sada tvrdoglavo stoje na svim frontovima protiv nas.

Ako vjeruješ da možeš sa svojim tijelom i krvlju učiniti šta god tvoje
želje požele, onda...
pomozite neprijateljima našeg naroda i našeg pogleda na svijet.
U stvarnosti si gospodar samog sebe samo kada
može probuditi dovoljno snage i ponosa da živiš u skladu sa zakonima
pod kojima tvoj narod, tvoji SS i ti sam
su sastavljeni.

Machine Translated by Google

Ko god mu pokvari krv,

uništava svoj narod.

Machine Translated by Google

Najprivatnije stvari pojedinca su i najintimnije javne stvari zajednice. Za najvažnije stvar je u njima odlučena: fizičko postojanje i budućnost našeg naroda.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Djeteta

Postoji li dublja radost od radosti imati dijete? Znate li jedno? Ja ne! To je radost za oko. Radost za uho. Radost za vaše milujuće ruke. To je nježan otkucaj za...
tvoje srce. Da, ono pokreće cijelo tvoje postojanje tako da
Nemaš riječi za to. Sigurno nema dubljeg
zabrinutost.

Brige su brojne.

Dijete koje ti se rodi i koje se razvija i raste kako mu njegov unutrašnji duh želi, dio je tebe. Ali ono ipak ide svojim putem. Osjećaš se odgovornim i još uvijek možeš.
ništa. Ni da mu pomogneš ni da mu odmogneš. Nastavljaš
sebe u djetetu, ali ono i dalje djeluje po svom
Koja bi briga mogla biti veća?

I nikad ne prestaje. Brinete se o njegovoj prirodi i hoće li biti dobar. Brinete se o njegovom
zdravlje. Zabrinuti ste zbog njegovih grešaka. Vi ste
zabrinut zbog svojih dostignuća. Zabrinuti ste
o njegovim izborima. Više te brine njegov život
nego tvoj vlastiti. Čak si zabrinut i zbog njegovih briga.
Tako duboka, tako beskrajna, tako sveobuhvatna je tvoja briga za vaše dijete.

Machine Translated by Google

Ali i vi sami postajete mnogo dublji kroz svoje dijete. Vaša odanost i briga za dijete je vaša tajna životna vrijednost. Ta vrijednost je vaša bezimene radosti.
Ova radost je tvoje bezimeno zadovoljstvo. I ako se tvoje brige razvedre u smislu da se pokažu nepotrebnima, kada se one utišan jer dolazi ono što se nestrpljivo želi
proći: Ako preživi, hiljadu malih klica će izniknuti upravo
Kao na proljetnom drvetu, njegova dobrota je poput zore dobrog dana. Tvoje bezimeno zadovoljstvo kruniše se radošću koju možeš osjetiti u svom tijelu. Tvoja radost se uzdiže.
u jasnom svjetlu vaše svijesti o vrijednosti vašeg djeteta. I to prelazi u slavno carstvo
ponos - koja radost može biti dublja od toga?

Čujete i druge stvari o djetetu. Čujete da je to teret. Čujete da je to odgovornost. I vi
Čuj stvari koje su zdravije i ispravnije. Čuješ da je to pitanje uvjerenja. I, ono što je svakako najnespornije od onoga što čuješ - to je dužnost prema narodu, to je čin odgovornosti i priznanje povjerenja.

Ali kažem ti, mudro je za tebe da imaš dijete ni za šta.
iz drugog razloga osim ljubavi. I da voliš svoje dijete
ni iz kojeg drugog razloga osim radosti.

Machine Translated by Google

Rad poštuje ženu kao što poštuje muškarca. Dijete,

međutim, oplemenjuje majku.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Bog živi samo u ponosnim srcima

Pisac našeg vremena, čije je djelo bilo izuzetno hvaljen od nacije, napisao je kao svoje uvjerenje nemilosrdni riječi: „Samo ljudi kojima je potreban Bog traže Boga. Ko god ne treba Ga, ne teži za Njim. Čak ni oni "Koji razmatraju Boga, trebaju ga." Samo ljudi kojima je potreban Bog progoni Boga... je li to tako? Je li Bog, kako god neko gledao? njega, Boga opterećenih i onih ispunjenih Tama u životu, obmana? Nešto što smo vješto izmislili kako bismo se nosili sa svijetom, s kojim nismo zadovoljni u njegovom pravom obliku kakav zaista jeste? Je li molitva uvijek zahtjev, čin utjehe naše nemoći? Mnogi se mole da bi nešto tražili, a mnogi se mole da bi nešto dali. sebe tješe - ali Bog utjehe nije naš Bog.

Kada priznajemo princip: „Bog živi samo u ponosnim srcima“, onda mislimo na drugačijeg Boga od onoga koji tješi, ili barem na drugačiji način... vezano za njega. Jer vjerujemo da Bog i hrabrost i snaga zaista idu zajedno i da ti muškarci također traže Boga oni koji ga ne trebaju, barem dok su izvan strah.

Machine Translated by Google

Moguće je da je mladić, nakon što je pomogao grupi Drugovi herojski odolijevaju neprijateljskim snagama i patnji gorki sati koji vise na niti između života i smrti, da bi takav čovjek, nakon što je opasnost prošla, izrazio bi svoja osjećanja plačem, zaista bi proklinjao! Međutim, vjerovatnije je da bi se molio, i zaista, na veoma strastven i energičan način. Dirnuti smo ne toliko time da li i šta osoba koja ima bio toliko dirnut, kaže - dirnuti smo što čovjek u na najozbiljnije trenutke života i dalje gleda sa strahopoštovanjem nešto veće, na neshvatljivoj cjelini, i potvrđuje svemoćnu vjeru. Čovjek se uzdiže iznad takvog vidljive, razumljive, korisne stvari. On se uzdiže iznad svih individualnih stvari i postiže svijest svijeta, o misterioznom znanju o neshvatljivo iskustvo u koje se rađamo i iz kojeg smo otrgnuti od smrti u određenom trenutku sat vremena bez pitanja. Snaga i veličina Međutim, čovjek je u tome što je rođen bez ikakve volje. svog vlastitog, a ipak ne živi u proizvoljnom postojanju. Čak i u ranim godinama, on je sve hrabriji, kao On gleda na ovo postojanje kao tragalac, tražeći 30, 60 ili 90 godina života zapravo znači. I to je ovo: odanost, ljubav, drugarstvo i hrabrost.

To je milost i prokletstvo čovječanstva da ovome dana, niko nije pronašao jednostavan odgovor na pitanje ili

Machine Translated by Google

takvim mislima. I da ih niko ne može pronaći. Bog nije "x" koji se može izračunati sa tačnom sigurnošću iz bilo koje vrste proračuna. On nije jednostavna činjenica za nas obične ljude, već pitanje. I biti u stanju iznova i iznova postavljati ovo pitanje, biti svjestan sigurnosti našeg postojanja, uslova našeg
postojanje, a da ga ove misli ne slome,
i bez da nas one iscrpe... to nam se čini kao najljepša i najplodnija hrabrost duha koju možemo zamisliti.

Ne znači mnogo samo živjeti. Sve što se rodi prolazi kroz kratak period do smrti i bori se za hranu, sklonište i piće. Takav korak izvan ovog kruga
život, da ga slobodno potvrdimo ili poreknemo, to je ponos i sposobnost naše čovječnosti. Postajemo pravi ljudi kroz ovu plemenitost i kroz ovaj ponos. Ne postoji tačka u kojoj misao prestaje. Svako ko se usuđuje da u svom srcu ima tako zdrav i radostan osjećaj za svijet i za Boga, zaista je divno strog i budan. Kako bi mogao postati buržoazin,

mali ili nizak? Postoji nivo stvari na koji on mora iznova i iznova ustaje i probija se do: Nije
njega, već cijelo stvaranje široko i duboko kao što je pojavljuje se muškarcima.

Potrebno nam je takvo ushićenje i otvoreno priznajemo da nam je potrebno, naime uzdizanje iz previše-

Machine Translated by Google

uporni i previše plašljivi. Želimo biti

neugodno i nezadovoljno, kao da ćemo na kraju

Otkrij oblake i mora, otkrij tajnu

život sa svojim stotinama hiljada i milionima

manifestacije. Pitamo zvijezde, ko ih je stavio u njihovu čudesnu igru

uspona i padova? I pitamo

voda, u čije daljine i dubine želi

protok? Dovoljno smo snažnog srca da ne bježimo

od vječnog „odakle“ i „kuda“, i mi

Ne prihvatajte čak ni najtačniji prikaz prirode kao potpuno iscrpljeno

objašnjenje njenih razloga.

Naše strahopoštovanje pred dubinom svijeta ne bi trebalo biti oduzeto

činjenicama, čak ni borbom za golo

postojanje. Ne želimo postati ni meditativni

prirode niti razdvojene ljude, nego želimo uzeti život

sa slobodnim umom, svakodnevnim i često tako gorkim,

kao i onim što baca svjetlo i daje smisao. Bog kojem

poklanjamo svoje povjerenje je u skladu s našim srcima.

On je naše srce i poznaje naše kada je otvoreno i

afirmativan u svijetu.

Bog živi u nama, jer ga neprestano istražujemo.

duh sila u svom svijetu i nastoji ih učiniti

naše vlastito. Zar nije potreban divan ponos i časna hrabrost da se

poduzme takvo osvajanje svijeta i Boga? Zar nije potreban i plemenit stav

Machine Translated by Google

čvrstoću i svijest da se potvrdimo kao muškarci pred moćnim Bogom?

Vjernije slavimo Boga i njegovo svjetovno stvorenje to ponosniji i samouvjereniji izgledamo u njemu. Nasmijano oko, okretan korak, duh koji je zaista sposoban da se raduje i uzdigne, istinska mladost, istinsko muževnost, postojanost, ljubav, drugarstvo, to su Božji stjegonoše. I ovdje se ponovo pridružujemo duhu autora, kojeg smo spomenuli na početku i koji je afirmaciju svog poetskog uvjerenja završio ovim riječima, koje predstavljaju dužnost za sve nas: „Boga u svijet donosi čovjek.“

Machine Translated by Google

Svemogući će biti pravedni sudija.

Međutim, naš je zadatak da ispunimo svoju dužnost,

Da bismo mogli stati pred njega

kao stvoritelj svih svjetova

prema zakonu koji je on dao,

zakon borbe za egzistenciju.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Drvo života i Drvo svijeta

Transformacija arijevskog simbola

U Njemačkoj još uvijek postoje područja gdje se može vidjeti nadgrobni spomenici iz 17. ti vijek, nakon kojeg je nastupila smrt osoba je prikazana na vrlo specifičan, ali i poučan način.

Na primjer, na nadgrobnom spomeniku se vidi reljefni buket cvijeća, grm koji raste gustim i prekrasne ruže. Smrt u obliku kostura sjedi pored tome i sa sarkastičnim izrazom lica prekida najljepši cvijet. Niko ne može a da ne razumije Značenje ove slike: baš kao što se cvijet prezrivo lomi i uklanja iz životnog toka koji upravlja i njime i grmom, na takav način je umrla i ova osoba, za koju ovaj nadgrobni spomenik stoji.

Ponekad je to nježna melanholija, fina i gotovo pomirljivo rješenje, koje je predstavljeno u ovom slika. Na drugim nadgrobnim spomenicima, to je divlja, gotovo lupežljiva potres. Smrt se uvijek prikazuje kao ružni kostur koji siječe drvo. Veliki komad je već odsječen iz drveta. Razoran rezultat je

jasno.

Druge slike prikazuju drvo koje je već palo. Zatim Munje sevaju iz oblaka. U svakom slučaju,

Machine Translated by Google

Čuje se jasna poruka: „Kao što je drvo palo, tako ćeš i ti pasti, dijete rođeno od mesa!“ Nema sumnje da drvo ovdje predstavlja drvo života preminulog, da život ovog simbola predstavlja život osobe i da njegovo uništenje znači smrt osobe kojoj pripada.

Čovjek i drvo su ovdje prikazani u dubini međusobni odnos, s dubokom unutrašnjom vezom. Drvo nije slika stvarnosti, prikaz prirode ili kulturno djelo za estetsko razmatranje. Ono ima značenje koje je možda manje-više svjesno shvaćeno u umu od 17 ti stoljeću drvosječa - zapravo datira iz iskonske dubine naših vjerovanja. Široka rasprostranjenost O ovoj ideji o ovom „drvetu života“ ovdje se može samo naslutiti. Mitologija seže do najranijih početaka Indoarijske tradicije, koje sežu do svjetskog jasena iz Yggdrasila. Drvo živi u sagama o kućnom drvetu, drvetu čuvaru i drvetu koje se sadi za novorođenče. Čovjek to naslućuje čak i u bajkama, poput one ugodne o kleki ili o jabukama života.

Nalazi se u pjesmama i običajima od majskog drveta do Božićno drvo, koje se pribija na krov kuće i čuva tokom godine. U svakom slučaju, život osobe u porodici je misteriozno povezan sa procvatom takvog drveta. Stoga je to zaista „drvo života“.

Machine Translated by Google

Moglo bi se činiti da je tužnih, jadnih 17 ti vijek, koji je tako često i tako bolno doživljavao nestašluk činovi smrti, možda bi mogli biti polazna tačka za priče o takvom palom drveću. Ali to nije tako. Koncept Sječa drveta života smrti seže mnogo u prošlost ranije. Drvorez u pjesmama Sebastiana Branta, proizveden ubrzo nakon 1500. godine, već je pokazivao takav slika. Zanimljiva je činjenica da ovo drvo ne predstavlja jednog čovjeka, već mnogo ljudi koji sjede na drvetu i koji padaju s njega u jarak prije nego što drvo, koje je već posječeno, padne.

Posljednja slika Niklaus Manuelovog posmrtnog plesa je još jasnije. Mnogi ljudi sjede na opkoljenom drvetu. Smrt ih obara strijelama. Ovdje, kao već spomenuto, trojka ne predstavlja život stablo jedne osobe, već cijelog klana. Ovo je čak jasnije na otisku majstora sa svitaka iz oko 1470. Ovdje je drvo života zaista svjetsko drvo, u njemu sjede ljudi pažljivo raspoređeni u troslojni red, koji je sam po sebi reprezentacija dobro uređenog svijeta.

Na vrhu vidimo sveštenstvo, a ispod toga svjetski gospodari, carevi i kraljevi, gospodari i grofovi. Ispod njih su građani i seljaci. U kasnog srednjeg vijeka, vidimo vjekovnu podjelu na ljudski svijet u tri klase poznate po upotrebi od pjesme i filozofije indogermanskih naroda.

Machine Translated by Google

Drvo, međutim, nije posječeno. Žvaću ga dvije životinje, danju i noću, i stoji u brodu koji plovi preko valova, simbol vječnog toka.

vrijeme. Smrt diže svoj luk i obara ljude iz drvo sa strelicama.

Ovo drvo je mnogo više od drveta života, i ono je također mnogo više od „klasnog stabla“, kakvo je bilo netačno nazvano. Uistinu je to svjetsko drvo koje percipira sve ljude u jasnom poretku. Nedaleko od ovoga je misao o nordijskom svjetskom jasenu u čijim granama žive bogovi i ljudi, i o drugim indogermanskim svjetskim drvećima. Ona su pružala ne samo životni prostor, već su i dijelila sreću i blagoslov. Danas, naravno, mi

mogu samo nejasno osjetiti sjajni mitos, koji ide nazad u iskonske dubine naše rase, daleko u prošlost daleku prošlost. Njene transformacije mogu biti jasno slijedili su ono malo relikvija koje ovdje imamo.

U kasnom srednjem vijeku, još uvijek je postojao trag nordijske veličine, još uvijek se osjećao mitski pogled na svijet u prikazu svetog drveta. Jednostavnije, spoljašnjiji, grublji... ali i dalje puni značenja su kasniji prikazi u knjizi Sebastiana Branta i u Bernerov Ples Smrti. Tada se značenje uveliko mijenja. Vitalnost se povlači. Pojedinac, koji se rijetko viđa u prikazima životnog drveta srednjeg vijeka, dolazi u prvi plan, i zajedno s tim

Machine Translated by Google

Individualizam postaje jednostavniji, lakše razumljiv kao slike: postaju emocionalni ili čak sentimentalni; bude saosjećanje, tugu i sažaljenje.

Konačno, značenje potpuno nestaje. Gledalac vrednuje takve prikaze jednostavno kao alegorije, čija ljepota i estetski efekat kojem se divi. S tim u vezi transformacija ovog starog simbola svjetskog drveta i životno drvo dolazi do kraja. Sve što nam preostaje je da osjećamo naš put nazad u daleku prošlost koristeći postojeće artefakte i da osjetimo njihovu veličinu.

Machine Translated by Google

Mi kao pojedinci nismo ništa drugo do lišće na drvetu. Danas su zeleni. Jedan list je veći, drugi je manji. Zatim jedan uvene, pa još jedan. Ali to nije važno ako samo drvo ostane zdravo!

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Hrabrost za radost života

Ko god hoda kroz razorene ulice bombardovane gradove, ko god pogleda i zadrhti od ruševine dvoraca i crkava, u kojima se osjeća životni osjećaj veliki periodi se odražavaju, ko god pogleda u ponor srca koja je smrt rastrgala... on možda Smatrajte pretencioznim govoriti o životnoj radosti kao jedna od nepobjedivih sila ljudske duše. Možda vojnik ima najveće pravo da upravo to čini: Ne samo radi udobnosti, već iz živog osjećaja stvarnosti iz koje proizilazi radost života nasuprot

neizračunljivo i tama, da, koji sami čine podnošljivim. U sedmicama nove godine, moglo se čujte zvukove karnevalske vreve i gužve proslave širom naših prekrasnih gradova. Ulice koje su nekada bile pune radosnih ljudi sada su prekriveno pepelom uništenih kuća. Umjesto ukrasa, vidimo ruševine kako se uzdižu nad našim glavama.
Ljudi koji su nekada pili iz čaše života sada leže ispod... zemlja ili se bore sa svojim sivim i sada ozbiljnim lica u usamljenosti borbe za opstanak Evropske kulture. Žene su pobjegle daleko u

Machine Translated by Google

farme i sela. Gdje je ostalo svjetlo, misao, koja nas može vratiti radosti života?

Možda bismo trebali razgovarati o tome šta je zapravo radost života. Ko god to traži samo u vanjskom izražavanju, teško će to naći u ratu. Ko god mari samo za donekle sirovo materijalistička zadovoljstva će biti razočarana rijetki ostaci... i tvrde da gotovo ništa nije ostalo vrijedi li više živjeti, ili hvaliti ovaj život ili ga voljeti. Dublja radost života, međutim, ne ovisi o vremenu i sudbini, ne o potrebama i gorčini. To je jedno od onih tihih čuda koje Bog daje onima koji su svjesni njegovog postojanja. Ne može se baciti na

nas izvana. Živi u našoj suštini i našem biću; Živi u nama. Čovjek koji ga ima je bogat čak i ako hoda u dronjcima i živi u zemljanim pećinama. Ko god živi u palati i ima sve skupe životne ukrase, ipak je najsiromašniji gost na ovoj zemlji, ako nema ovu istinsku radost u životu.

Počinje jednostavnom sviješću o postojanju. Postoje muškarci koji nakon dobrog noćnog sna pogledaju novi dan i žale se jer stoje prije posla i zadatke. Drugi se javljaju nakon nekoliko sati nemirnog sna sa teško shvatljivim osjećajem zadovoljstva, sretni zbog stvarnosti svog života, a možda jednostavno zato što im ona daje dah, vid, osjećaj, sluh i razmišljanje. Rat nam je to pokazao na nevjerovatan način

Machine Translated by Google

da naše zadovoljstvo jednostavnim stvarima u životu može biti mnogo dublje i značajnije od nekada toliko hvaljenih „zadovoljstava“. A to pokazuje istinsku skromnost i sposobnost za snažna osjećanja. Ko bi mogao objasniti vojniku da ništa više od

čist krevet, tanko prekriven sto, da, kratka dremka, čaša vina, lijepe slike ili atraktivne djevojke koja prolazi moglo ga ispuniti takvom radošću? A kada smo bili kod kuće, pomalo dosadni i stojeći ispred punog regala knjiga, tražeći jednu jedinu knjigu za miran sat... ko nam je mogao reći da ćemo jednog dana moći zaboraviti svijet i sebe, rat, prljavštinu, patnju

pa čak i smrt... zbog ugodne slučajnosti u Napuštena kuća na istoku pružila nam je loše pocijepani primjerak Elchendorffove knjige? Ko je mogao natjeralo nas je da povjerujemo da ćemo jednog dana, u mračnom bunkeru, u vlažnoj, hladnoj i punoj insekata, moći slušati melodiju Mozartove "Čarobne frule" uz slabašno svjetlo i da ćemo utonuti u san o vječnoj ljepoti svijeta i zaboraviti sve strahote oko nas?

U takvim trenucima, radost života obasjava sve oko sebe, kao da munja... ili poput mekog svjetla ljetnog zalaska sunca. Dok smo nekada lutali osvijetljenim gradskim ulicama tražeći zadovoljstvo, sada gotovo gubimo dah gledajući blistavu ljepotu zvjezdane noći, koja se čudno reflektira naspram mjeseca, i to nam daje

Machine Translated by Google

u nama unutrašnji osjećaj pripadnosti univerzumu. Niko ne može biti strastveniji sljedbenik životne radosti od običnog vojnika, koji je vođen kroz vječnu vatru borbe, koji je prošao kroz zid smrti i užasa i koji iznenada ostaje bez riječi dok stoji pred tišinom večeri i gleda usjeve.

nježno milovan blagim vjetrom. U takvim trenucima, on osjeća u kucanju vlastitog srca, slavni i divni život koji mu je dat. Radost tada struji kroz njega, koja se ne može usporediti ni sa jednim drugim zadovoljstvom ove zemlje. I tako izgledamo prilično skromni, ali samo naizgled, jer takva skromnost je istovremeno i najviši zahtjev koji možemo zahtijevati od

život.U ovog časa, kada je sudbina rata najteže testira naša srca, i kod kuće i na frontu, to Čini se kao beznadežan pokušaj govoriti o radosti života. Ali hrabrost pripada radosti ništa manje nego borbi i smrti. Pobijediti smrt znači steći radost.

Bez toga, naše duše bi se odavno srušile pod veliki teret njihovih teškoća. Bez toga, žene kod kuće bi odavno bile otjerane u najmračnija, neizbježna depresija. Ova životna radost stoji kao blistavo „ipak“ iznad našeg teško opterećenog naroda, protiv kojeg su bombe i fosfor beskorisni. Dio djetinjstva živi u njoj. Samozadovoljno hvalisanje i slijepo

Machine Translated by Google

Ambicija mu je strana. Ljubav prema prirodi i ljudima, životinjama i cvijeću, muzici i stih, jer slike i umjetnost u kamenu i metalu su sve dio toga. Uči nas da kad god nešto izgubimo, trebamo pogledati ono što je ostalo. Uči nas da prepoznati značenje u svakom testu.

Ko bi porekao radost koju pronalaze muž i žena tokom njihovih zajedničkih odmora. Ko može tvrditi da je - tokom obilnih mirnih dana sa svakodnevnim zadovoljstvima - bio u stanju tako duboko osjetiti ljubav svoje supruge, radost zbog djece i djelić sigurnosti? Čak i ako nam sudbina oduzme ono što je

Najdraži, spremnost da pomognemo ponovo nas vraća nazad u naručje života.

Machine Translated by Google

Neobičan susret kralja Olafa

od Willa Vespera

Jednog dana, kralj Olaf Tryggvason i njegovi ljudi otplovili su južno duž obale Norveške brodom „Long "Zmaj". Kada su stigli do fjorda Nidaros, Muškarci su morali veslati, jer je vjetar bio previše slab da napuni jedra. Ali kralj se nije žurio. Bio je dobro raspoložen i izvodio je svakakve trikove za svoje ljudi. Borio se u lažnom dvoboju sa svojim barjakom, Ulfom Crveni. Prvo su se borili na uobičajen način sa mač u desnoj ruci. Zatim s mačem u lijevoj ruku. I konačno s mačevima u svakoj ruci. Svaki put, kralj je napredovao sve do ploče. To su bile značajne igre. Nakon toga, kralj Olaf se popeo na ogradu broda i hodao duž nje žonglirajući Tri izvučena bodeža. Niko nikada nije vidio kralja. promašiti ili bodež pasti u more. Muškarci su veslali sa više entuzijazma i smijao se.

Kralj Olaf sjedio je među svojim ljudima na krmi i razgovarao o ovome i onome. Tamo je sjedio Kolbjoern Maršal i Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze iz Jaemtland i Bersl Snažni: muškarci iz cijele Norveške, s Islanda i sa zapadnih ostrva, odabrana grupa tim, zgodni momci puni snage i hrabrosti. Jedan

Machine Translated by Google

vidio je to. Niko nije bio stariji od šezdeset godina, osim biskupa Sigurda, a niko mlađi od dvadeset, osim Einera Bogenschüttlera, koji je imao samo osamnaest godina, ali je bio najbolji strijelac. u cijeloj zemlji.

„Sada držim cijelu Norvešku u svojim rukama“, reče kralj, i pružio je desnu ruku prema nebu, kao da zgrabi nešto što drugi nisu mogli vidjeti. „Jer "Primili ste to iz Božje ruke", prokomentarisao je Biskup Sigurd ozbiljno.

„Da“, složi se kralj, „iz Božje ruke, a ne iz vaše, biskupe. Prisiljavam sve da se poklone Kristu, narode svih pokrajina: Stravanger i Hardanger, Vik i Sogne,“ Woere i Ramsdalen, provincije na moru i u planine, a sada i Helgeland i Upland. To je bilo najteže razbiti.”

„Ali imate i najoštrije zube za to“, ubacio se Sklade Hallfred, Islanđanin. „Mnogi su...“ osjetio ih je.”

„To možda i jeste istina“, odgovorio je Olaf, „ali sada je Norveška jedan Rajh i (crkvena) zvona zvone po cijelom Rajh.”

„Priznajem to“, složio se Hallfred. Lagano se nasmijao. i dodao: „Priznajem i da mi je teško naviknuti se na ta zvona. I mnogi drugi se osjećaju isto, čak i ako to ne kažu.“

Machine Translated by Google

„Imaš osjetljive uši, budući da si skjald“, odvrati Kralj.

Olaf.

Ali Hallfred je pokazao na svoje srce i rekao: „Ovdje unutra, kralju

Olafe, sjedi onaj koji to ne želi čuti. Kriste.“

Trebalo je previše vremena prije nego što su došli do nas. Svi mi

Naučili smo još nešto od naših majki.

Kralj Olaf ga je dugo gledao. Zatim reče:

„Gdje zvona zvone... tamo su Rajh i kraljev...“

vladavina.”

„Koje si primio od Boga“, umiješa se biskup

ponovo. „Jedan je gospodar. Onaj na nebu.“

„A jedan je kralj u Norveškoj, biskupe“, odvrati Olaf.

"Čovjek mora biti gospodar i čovjek mora biti kralj, osim ako..."

zemlja će postati plijen stranih kraljeva. Uvijek

zapamti to.”

"U Norveškoj treba biti samo jedan kralj i

ostrva“, rekao je Hallfred. „I samo jedno bi trebalo da bude gospodar u

raj. Ali i dalje mi je žao svih onih koji su morali

"Ostavi sve", i polako je gestikulirao rukom

prema planinama, zatim preko neba i konačno

dolje prema moru. Svi su znali šta je mislio.

Biskup Sigurd ga ljutito pogleda. „Ti zubi će

"još uvijek moram često gristi i ugristi mnogo", komentirao je,

"prije nego što ovi idoli i čarobnjaci budu prisiljeni otići"

cijela Norveška.”

Machine Translated by Google

Svi su pogledali prema Olafu da vide njegovu reakciju na Hallfredove smjele riječi. Ali njegovo srce je bilo lako i dobrodušno danas, ona vrsta raspoloženja koja osvaja sve.

Smijući se, pokazao je zube i viknuo: „Norveška, domovino! Živio onaj koji nam ju je dao na vlast.“

Čvrsto ćemo ga držati zubima. Niko ga neće otkinuti. od nas dok god smo živi.”

„Živio kralj Olaf!“ vikali su ljudi. I Hallfred je počeo pjesma o ovom satu:

"Osjećajući vrijeme za
bitku, kralj je putovao prema jugu..."

Brod je klizio blizu obale u fjord i naišao na stjenovitu liticu koja se pružala daleko u voda. Ptice na obali su poletjele. Srebrni Oblak mašućih krila dizao se poput prašine u nebo. hiljadu ptica je dozivalo.

Borovi, koji stoje jedan za drugim, duž planine, reflektovana sunčeva svjetlost dok su njihala se. Svjetlost se odbijala od svih grana. Čulo se potoci koji bučno žubore niz klisure, i lagano disanje mora.

Odjednom, svi su čuli krik jasnog, oštrog glasa. Čovjek je stajao na kamenitoj ivici blizu broda. Svi su ga pogledali. Bilo je jasno da želi da se pridruži. njih i tražio je dozvolu da to učini.

Machine Translated by Google

Kralj Olaf dao je znak pilotu da klizi bliže izbočini. Muškarci su podigli vesla i prebacili ih na prema kopnu. Ali prije nego što je brod uopće stigao tamo, ugledali su stranca kako stoji na vrhu pramca, blizu glave zlatnog zmaja. Klimnuo je glavom prema kralju, koji je sjedio visoko na krmi.

izgledao je kao da se lagano ljulja od skoka, i još uvijek pokušavajući da povrati ravnotežu. Zatim je prišao ljudima na pramcu broda: farmeru iz tog kraja, koji je vjerovatno samo želio da putuje s njima neko vrijeme, sve dok bi tolerisali njegovo društvo na brodu. Nije bio trgovac kao što su isprva mislili.

Bio je to vrlo snažan čovjek u staromodnoj odjeći zelena čoja (gruba vunena tkanina). Vjerovatno čovjek iz dubine planina. Oko njegovog boka bio je Široki kožni pojas s lijepom bakrenom kopčom. U jednoj od omči za pojas nosio je dvostrani čekić, staro seljačko oružje: lijepo oblikovan komad ručnog rada. Ali najuočljivija stvar kod čovjeka bila je njegova crvena brada, koja je bila toliko gusta i duga da ju je razdvajao i zavukao ga je za pojas lijevo i desno.

Sjeo je na smotuljak užeta i pogledao ljude, koji su sjedili ili stajali oko njega, jedan za drugim... potpuno bez stidljivosti. Svaki je osjećao malu nervozu od plavog plamena njegovog pogleda. Kao da ih je odmjeravao i pronašao neku manu kod svakog.

Machine Translated by Google

"Nije bio loš skok, taj koji si napravio na brod," priznajte Vakra od Goetaelfa.

„Nije bilo ništa veće“, odgovori stranac, „od koju si ti, Vakr, napravio kada si od jednog napravio kršćanina Thorov prijatelj. Svi ste vi dobri skakači u tome poštovanje.”

Ono što je čovjek rekao nije bilo utješno.

"Zar ne znaš s kim putuješ, farmeru? Budi." Pazi! A gdje smo se upoznali, kad misliš da nešto znaš o nama?

„Stari poznanik“, odgovorio je, „vratio se iz tvog očevi. Ali zaboravite. Sada bih volio putovati s "Molim te, malo te rastegni."

"Gdje želiš ići?"

„U inostranstvu“, tužno odgovori čovjek.

„Izgledate sposobno za vojnu ekspediciju.“

"Mnoge od njih imam iza sebe, ali sada želim odmor.”

„Ne izgledaš tako“, primijeti Bersl Snažni. Po njegovom običaju - kao da nije vrijedilo razgovarati s Čovjek prije nego što je testirao svoju snagu - posegnuo je za ruku stranca i pokušao ga otkinuti sa sjedišta. Bio je to kratka i oštra borba, ali onda je Bersl naletio na tlo, i bilo je savršeno jasno ko je ovdje bio jači. Bersl to nije doživio od svog ranog mladost. Pogodilo je sve poput vatre i pijanstva: svakog

Machine Translated by Google

Morao je iskušati stranca u takmičenju. Ali niko mu nije mogao parirati. Cijeli brod je zurio u đavoljeg momka.

Njegove riječi su takođe letjele, oštre i neustrašive, i pronalazile svoj cilj nepogrešivo kao i njegovi pokreti. Svako je dobio svoje!

Konačno, prošetao je ogradom preko vesala, koja su nikad nije prestao veslati, a žonglirao je ne samo s tri bodeže (kao što je to učinio kralj Olaf), već četiri bodeža, sa dva u zraku i po jedan u svakoj ruci u svakom trenutku. To je bio brza igra, kao da su bodeži plesali iznad njegove glave poput plamena. Cijela posada je zurila u ovog farmera, koji je tako igrao. On se sigurno dobro snalazio više od pukog volovi.

Konačno ga je kralj Olaf pozvao i on se popeo gore. krmenoj palubi broda, skinuo kapu i stao ispred kralja. Neko je vidio da je i kosa na njegovoj glavi bila crveno, i kako je stajalo poput vatre iznad njegovog čela.

„Ako stranac poput tebe i farmera dođe pred norveškog kralja, on se pokloni“, glasno je naredio Thorgrim Thorsteinson. Farmer se okrenuo prema njemu i rekao: „I ti potičeš od ljudi, Thorgrim, koji nisu bili navikli savijati leđa pred drugim muškarcima - drugim nego možda prije onoga, za kojim oni - kao ti - bili imenovani.”

„Vi ste rječit i talentovan čovjek“, rekao je kralj Olaf dok je pokretom ruke davao znak ostalima da utihnu. „Jeste li vi?“ iz tog područja?”

Machine Translated by Google

Crvenobradi je dugo gledao kralja Olafa. Zatim Lagano se nasmijao, kao neko ko u srcu nosi brigu. „Da“, odgovorio je, „moglo bi se reći da sam iz tog kraja.“

„Iz koje provincije?“ upita kralj.

Zatim je čovjek napravio isti gest kao i Hallfred koje je Skjald napravio, kada je govorio o starim bogovima. Pokazao je rukom prema planini, a zatim preko neba i konačno dolje prema moru. U jednom u trenutku, svi su znali ko je on. Vjetar je zavijao silazi s planine i preko sunca poput vela, i voda je počela rasti. Ali niko nije mogao pomisli na brod koji je iznenada počeo plesati blizu stjenovitih litica. Svi su zurili u Crvenobradog, koji su sada stajali pred svojim kraljem velikim i moćnim, i vidio je sveti čekić u njegovoj ruci. Tupa tutnjava groma došli su s neba i svi su stajali poput sjena u svjetlost sumpora. A onda su čuli čovjekov težak glas.

„Da, kralju Olafe“, reče on, „ja sam iz ove pokrajine, iz Helgelanda i iz Drontheima, iz Hardangera.“ i Stavangera, iz cijele Norveške i sa ostrva, s planina i iz dolina, iz oblaka i s mora. I to je moj posao koji postoji takva zemlja koja ti pruža radost i u kojoj možeš biti kralj. Kad sam prvi put došao ovdje, bila je to zemlja leda pod stopala ettina. Ali ja sam ubio ettine, koji su sjedili na

Machine Translated by Google

planine. Drveće je raslo i potoci su tekli tamo. Zadavio sam etine, koji su neprijatelji i bogova i ljudi. Cvijeće je raslo na livadama, a koze su se penjale planinskim stazama. I ljudi su dolazili i gradili kolibe i orali polja. Blagoslovio sam njihove usjeve. Imali su hljeb. Blagoslovio sam more za njih. Imali su ribu. Blagoslovio sam njihove...

Stol. Djeca su rasla. Ja i moja vrsta, kralj Olaf, napravili smo ovo. zemlja nastanjiva za djecu ljudsku. Zato su me poštovali, muškarci i žene. I ovo je bio moj narod, dugo vremena."

Tada se biskup Sigurd ohrabrio i pokazao hrabrost. Podigao je križ s grudi i podigao ga prema

Crvenobradi. „Makni se, idole!", zahtijevao je.

Čovjek se ponovo nasmijao, tiho i gorko. Bilo je to kao plačući na vjetru.

„Da", rekao je, „a sada dolazi još jedan. Moj čas je prošao prema volji Svevladara. Teško je mojim prijateljima. A ti, Olafe, progoni ih i ubijaj i ispunjavaš sudbinu. Na kraju, to se dešava svima nama. Ali očekivao sam da će biti drugačije: vuk koji nas proždire,

zmija koja nas davi. Dolaze nježni i pobjeđuje moćne. Ali niko ne bježi od sudbine, i Niko ne zna unaprijed. Doći će čas za čovjek na križu, također."

„Makni se, idole!", ponovo je naredio biskup dok je držao je križ blizu Crvenih očiju.

Machine Translated by Google

Zatim je podigao čekić i bljesnuo je munjom udario niz jarbol poput zlatne zmije. Bilo je kao ako bi ga uhvatio rukom prije nego što bi mogao nanijeti ikakvu štetu. Po treći put se začuo gorak smijeh. Oni nikada to nije zaboravio do smrti.

Vidjeli su kako se čovjek bacio u more s snažan skok i, držeći čekić iznad glave, potonuo u more i nestao.

U tom trenutku sve se promijenilo. Lagani jug. Vjetar je puhao, napunio jedra i gurnuo brod prema unutra Sunce obasjavalo je lagano kotrljajuće valove sve dublje u vodu. zaljev. Izgledalo je kao da su se svi probudili iz sna ili stupor. Kralj Olaf protrlja lice objema rukama. Dok se biskup Sigurd nakašljao kao da će nešto reći, Kralj mu je pokretom ruke dao znak da šuti.

Ispred njih su bile kuće Nidarosa, brodovi u obala, moćni krov kraljevske kuće i nova katedrala sa šiljastim vrhom i širokim tornjem. Veče je pala. Sunce je zašlo u more. Zvona su tiho je odzvanjalo preko vode. Svi su stajali poput kralja i otkrili glave.

„Molimo se za sve koji znaju kako umrijeti kao muškarci", rekao je Kralj.

Machine Translated by Google

U nama gori kao plamen pravilo,

i mora biti božanstveno,

jer je vječno i univerzalno,

to je ovo:

Izvrši svoju dužnost!

Ovo pravilo sadrži učenja svih religija.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[NASLOV DODAN OD STRANE UREDNIKA]

Dvorac na planini

[Napomena urednika: slika „Castel del Monte“ izostavljena]

Najljepše i najmoćnije tvrđave Njemački carski period je nastao pod Dinastija Hohenstaufen, posebno Fridrih II. Oni su vidljivi znaci razvoja i formiranja Evropska sila. Fridrih II bio je jedan od najvećih graditelja tvrđava srednjeg vijeka. Imao je veliki utjecaj na arhitektonski dizajn svojih tvrđava. Njegove domišljate konstrukcije, koje su favorizirale osmostranu strukturu, ostale su primjer drugim tvrđavama i dvorcima čak i nakon borbe konkurentskih plemića. eliminisao je Njemačko Carstvo kao faktor moći u Evropa. „Castel del Monte“ u Apuliji, vjerovatno najljepši od njegovih dvoraca, sa svojim pravilnim tlocrtom i elementarnom snagom, izraz je hohenstaufensko-germanskog duha čak i danas. Fridrih II je već tada stvorio evropski stil, koji je oplodio sve izgradnja tvrđave na jugu, zapadu i istoku, i u kojim je dominirao njemački oblik.

Machine Translated by Google

[NASLOV DODAN OD STRANE UREDNIKA]

Kahlenberg 1683.

Bitka kod Kahlenberga blizu Beča, 12. septembra 1683 se računa kao[1] jedan od onih velikih svjetskih događaja, koji mijenja lice Zemlje stoljećima. Njemačke trupe, ujedinjene s dobrovoljcima s Istoka, iz Francuske i gotovo svih evropskih zemalja, izvojevale su sjajnu obrambenu pobjedu protiv bezbrojnih hordi Velikog sultana, koji je ovdje usmjerio koncentriranu snagu svog zapadnoazijskog/balkanskog carstva kako bi
otvoriti vrata Centralnoj Evropi. Ako Beč padne u
Turske ruke, zatim bi Njemačka i Italija bile
izložen napadu muslimanskog polumjeseca. Devet sedmica Beč je odolijevao napadima nadmoćnijeg
Turske snage, sve dok se početkom septembra nije približila pomoćna vojska i oslobodila branitelje. Princ Eugen bio je na čelu svojih zmajeva i među prvima koji su im presjekli
put kroz turske mase sve do gradskih kapija.
Smjela hrabrost ovog 20-godišnjaka iz Savoje bila je nagrađen komandom nad konjičkim pukom, koji je nosio ime ovog heroja sve do Drugog svjetskog rata.

1Slika slike izostavljena; tekst izmijenjen kako bi to odražavao. Originalni uvod je glasio: „Ova savremena slika prikazuje bitku kod Kahlenberga blizu Beča 12. septembra 1683. godine. Ova bitka se računa kao [...]“

Machine Translated by Google

Krv braće
Ostat će pobjednik

Godišnjica Dueppela, koja se obilježava ove godine, uvijek će služiti slavi 80. godišnjicu ti kao znak upozorenja u historiji Schleswig-Holsteina. Ako Borbe od 1848. do 1851. nisu donijele slobodu, Konačno je došlo vrijeme kada narod ovog vojvodstva više nikada neće moći biti vezan za Dansku.

Ali proslava ide daleko izvan granica Schleswig-Holstein, jer je ovaj test pruske moći bio važan korak ka nacionalnom ujedinjenju Njemačka. Bismark je želio dati njemačkom narodu njegov zasluženi položaj i potreban životni prostor. Pruska moć je korištena. Pobjeda kod Dueppela omogućila je pruskoj snaga koja će se koristiti za promovisanje širenja Njemačke krv i tlo. Vjera u Prusku je rasla. Novo Politički period u njemačkoj historiji počeo je ovim datumom.

Kada pomislimo na kopljanike iz Dueppela, vjerovatno obilježavanje pobjedničkog dana koji je na kraju doveo do ujedinjenje Njemačke. Za nas više nisu istinite riječi koje su tada proglašavali Generalna skupština u Rendsburgu 8. maja 1864.: „The Dueppelova krv nas dublje dijeli od Danaca nego Belt i Koenigsau.“ Međutim, još uvijek se sjećamo, čak i sa pruske strane, koliko su hrabri i

Machine Translated by Google

Časno su se borili danski branitelji. Moltke je pisao o 23. aprila 1864. svom bratu Ludwigu:

"Entuzijazam ovog malog naroda za ono što oni..." borba za, izdržljivost i žrtva s kojima se njihovi vojska se nametnula na Dueppelovoj poziciji, dobro su prepoznati čak i od strane njihovih neprijatelja. Trupe su odoljele neopisivo mnogo više od naših, koji su imali inicijativu napada u većem broju, što je omogućilo da im bude olakšano tokom ovih teških zadataka."

Što se tiče viteštva ispoljenog u ovoj borbi između dva srodna naroda, Moltke je napisao:

„Vjerovatno nema boljih ljudi od naših vojnika." Čim se ispali posljednji hitac, nosači nosila nosili su i danske i naše ranjenike u bolnica sa svom nježnošću malih djevojčica. I sve su tretirali su isto u bolnicama. U tim bolnicama, kao što su kao dominantni i luksuzni u Johanniteru red, danski oficiri i vojnici ležali su u istim sobama kao Prusi. Rat vjerovatno nikada nije vođen sa više humanosti nego ovaj."

Ovaj dan vidljivog jačanja njemačke strane imao je drugačije lice za Dance. Bio je to dan poraza. Borba se vodila protiv znatno nadmoćnijeg sila. Čak i ako je pozicija, na koju je neko stavio previše velika nada, nije se mogla održati, tako su učinili i Danci

Machine Translated by Google

ipak, dobro se predstavljaju, čak i u časnom povlačenju, pokazujući i hrabrost i odanost danskih vojnika. Bitka brigade u Scharffenberg za Dueppelov mlin je stavio Pruse "u" teški moreuzi“. Uprkos pobjedi i bolnim gubicima, vojska se mogla vratiti uzdignute glave.

Imamo i druge savremene svjedoke ovoga Viteško ponašanje nakon bitke: Kako su Danci O vojnicima su se brinuli njemački seljaci... i na s druge strane, kako su se njemački vojnici brinuli od strane Danski seljani... sedmicama, pa čak i mjesecima. U to vrijeme dva ravnopravna, kulturno visoko rangirana, germanska plemena suočili se jedno s drugim.

Dakle, bilo je gotovo očigledno da nakon svjetskog rata, Danska je proslavila ujedinjenje Sjeverne Schleswig s Danskom u Dueppelu, gdje je bio kralj sadašnjost. Njihova proslava je istovremeno značila i gorko odvajanje sjevernog Schleswiga od njemačkog Reich. Ali već danas, sve to je prevaziđeno od strane vjerovanje u zajedničku germansku budućnost.

Zvuk imena Dueppel budi se u oboje ponosna sjećanja ljudi. Mržnji tonovi, koji su uočljivije na danskoj strani, nisu u potpunosti izblijedjelo. Karl Larsen se bezuspješno borio da eliminirati ih među Dancima. Među Nijemcima,

Machine Translated by Google

Ove osjećaje zamijenila je radost pobjede. Ali gorčina je nestajala tokom godina. Međutim, misao na hrabra djela ostaje nezaboravljena

obje strane. Baš kao što je borba između dva naroda vođena viteški, tako je bila i borba za etničke odluka je također provedena na viteški način.

Doći će dan kada ćemo mi, koji potičemo iz istog Germanski korijeni i zajednička domovina, povratak ovome stranice, jer govori o viteškoj borbi, o odanosti i o postojanost germanskih muškaraca, koji su u to vrijeme stajali su jedni nasuprot drugima, ali za koje bi bilo mnogo prirodnije da stoje jedni pored drugih.

Danas to još uvijek ne čine, i to se prvo mora naučiti. I Naši neprijatelji čine sve da nas otuđe od jednog drugi.

Koliko god to bilo gorko, mnogi su ipak ovo naučili već. I sigurni smo u našem čvrstom uvjerenju da iz U ovom periodu borbe Njemački Rajh će sazrijeti kao kasni - ali mnogo vrijedniji - plod. Naši danski dobrovoljci u Waffen SS-u su prvi borci za ovo.

svijetla germanska budućnost na danskoj strani.

Odlučujuće je i ostaje: da li je stav je dobro ili loše, da li neko želi raditi na građevinama ili na rušenju i da li to želi da vide zajedničke potrebe i ciljeve.

Machine Translated by Google

Evropski narodi imaju samo jedan izbor ako žele spasiti svoju egzistenciju: vidjeti šta imaju u uobičajeno i da se zauzme za to.

Machine Translated by Google

Princ Eugen

Plemeniti vitez

Hiljade volontera iz mnogih zemalja bilo je uključen među šareni asortiman saveznika koji slijevale su se do rijeke Donau u tim vrućim augustovskim danima dana u godini 1683 kako bi se zaustavila prijetnja invazija na muslimanski polumjesec.

Među mnogim dobrovoljcima francuske krune bio je također i princ Eugen Savojski, koji je rođen u Parizu, ali koji je okrenuo leđa zemlji svog rođenja nakon mnogo razočaranja. Kajzer, koji je pobjegao u Passau, dao mu je komandu nad dragunskim pukom. na čijem je čelu ubrzo na sjajan način dokazao svoju vojničku vještinu.

Na samom početku svog postojanja, princ je imao sreću da doživi značajno iskustvo: u oslobodilačkoj bici kod Kahlenberga blizu Beča 12. septembra 1683. godine. Ova iznenađujuća i snažna pobjeda, izvojevana udruženim snagama svih njemačkih zemalja, oslobodila je Zapad ne samo od prijetnje turske invazije, već je i pružila mogućnost novog formiranja cijele jugoistočne Evrope po njemačkom uzoru. Otvorena su vrata kroz koja je vjetar novog perioda mogao otpuhati pljesnivo

Machine Translated by Google

atmosferu starog života i probuditi ljude koji utonuo je u san nakon Tridesetogodišnjeg rata, ispunjavajući ih novom nadom. Međutim, savojski stranac koji je prvi put stao na njemačku

tlo, postalo bi nosilac ove nade i najznačajnije sjajan predstavnik novog perioda herojstva u Njemačka historija. Slijedeći primjer velikog carskog vojskovođe, Ludwig von Baden i Karl von Lothringen, princ je učestvovao u kampanji u Mađarska je dovela carske snage do Siebenbuergen i prije Beograda. Već u prvom bitkama, princ Eugen je dokazao svoju ličnu hrabrost - u kratkom periodu je bio teško ranjen dva puta - i on pokazao je neobičnu vojnu sposobnost. Ipak, trebalo je dugo vremena za primanje nezavisne komande. Samo nakon što je nekoliko godina služio u italijanskom pozorištu u podređeni položaj prema Francuzima, je li konačno dobiti ovu željenu nezavisnu komandu u Mađarskoj godine 1697. godine.

Austrijanci su pretrpjeli nekoliko poraza u međuvremenu, a Turci su se oporavljali nakon prvog veliki šok. Eugen je preuzeo slabo snabdjevenu, demoraliziranu vojsku i imao je direktna naređenja da ne preduzimati još neke kampanje tokom te godine. Međutim, čim su najgori problemi otklonjeni, napravio je nekoliko munjevitih pokreta naprijed-nazad koji

Machine Translated by Google

zbunili Turke i izvojevali pobjedu nad vojskom od sultan u Zenti 1697. godine, iako je to bilo dvostruko veličine njegove vlastite. S tom pobjedom, princ je stupio u u prvim redovima najvećih vojskovođa svog vremena. Sada uništenje turske dominacije nad Podunavska regija je napredovala. Glasine su daleko doprle. na Balkan kada su stigle prve carske patrole Bosne i presječena južno od Beograda.

Međutim, na vrhuncu svojih pobjeda, Savojac morao je odustati od kampanje i naviknuti se na mir. Veliki evropski rat oko pitanja Špansko nasljeđivanje, što bi rezultiralo novim raspodjela moći na kontinentu bila je neminovna. Svakako, carstvo je mnogo dobilo mirom koji je Eugen sklopio s Turcima u Karlovcima 20. 1699: Ugarska bez Banata, Sibenburgena i dr veći dio Slovačke i Hrvatske.

U narednoj godini, evropski rat oko krune i izbila je kontrola nad španskim svjetskim carstvom. Jednog Na strani je stajala moćna Francuska, koja je željela osvojiti Španija kako bi upotpunila svoju dominaciju nad Evropom; s druge strane Austrija, Holandija i Engleska, koja je željela slijediti svoju staru „politiku neutralizacije“ protiv uspona bilo koje dominantne sile na kontinentu.

Princ Eugen je morao napustiti poprište svojih pobjeda i koncepte na Dunavu kako bi preuzeli kontrolu nad

Machine Translated by Google

odbrana Carstva na Zapadu. Sve više je prerastao u ulogu carskog vojskovođe, koji je preuzeo i strateško i diplomatsko planiranje. Niko od domorodaca nije bio sposobniji od njega da razumije složene probleme politike i da savlada hiljadustruke potrebe visoko podijeljene političke scene. Jedan od najvećih državnika koje je naš narod ikada imao bio je u stanju da shvati cjelokupni evropski svijet s jedne strane, a s druge strane...

s druge strane, razumjeti i najsitnije detalje i potrebe različitih teritorija, bilo u Alpama ili u ušća njemačkih rijeka na sjeveru. Nije slučajnost da je ovaj čovjek, koji je rođen u inostranstvu, postao jedan od najnjemačkijih velikana u našoj historiji i da živi u narodnom sjećanju, i u pjesmama i u sagama.

Iako je proveo mnogo godina na tlu Italije, Flandrija i južna Njemačka bore se protiv Kao francuski neprijatelj i branio Rajh od napada burbonskog imperijalizma, princ Eugen nikada nije ni na trenutak zaboravio principe svoje politike; naime, da će Kajzer uvijek biti u defanzivi na zapadu,

jer je budućnost Reicha ležala na Istoku. Kao što je šef "Njemačke stranke" na dvoru, uradio je ono što je mogao spriječiti Karla VI da se zaplete u španske i italijanske zemlje umjesto da završe posao na jugoistoku koji je već započeo. Između njegovih

Machine Translated by Google

pobjede nad omraženim Francuzima u godinama od 1700. do 1709. u Hoechstaedtu i Torinu, u Oudenardeu i Malplaquet, princ je iznova i iznova žurio u Beč kako bi upozorio na preambiciozne osvajačke planove, kako bi mogao nadgledati konačno smirivanje jugoistoka i veliki zadatak u tom području, koji

ostalo je da se ispuni.

Nakon 12 godina krvave borbe, prva španska sukcesija se bližila kraju. Engleska, koja je bila dovoljno oslabljena da bi se suprotstavila Sun Kin-u, počela se bojati porasta njemačkog utjecaja i pozvala je grofa od Marlburga, saveznika i prijatelja Eugena, da se povuče s evropskog ratišta. Otišlo je toliko daleko da je engleska vojska ostavila Savojca na cjedilu i izdala ga u samom prisustvu neprijatelja. Gađenje i bijes savladali su princa, čije je uobičajeno dobro raspoloženje bilo prepoznato čak i od strane njegovih neprijatelja, te je proročki upozorio engleskog generala da će takvim trikovima izgubiti sebe i cijelu Evropu.

Nakon sklapanja mira s Francuskom 1714. Rastatt i Baden, princ Eugen, koji je u međuvremenu imao unaprijeđen je u feldmaršala Rajha, ponovo je bio slobodan da izvršiti svoje velike planove na jugoistoku.
Sayovan je nadmašio sve svoje prethodne pobjede tokom rat s Turcima od 1716. do 1718. godine. Bio je to remek-djelo vojnog i političkog vođstva i

Machine Translated by Google

ubraja se među najsjajnija poglavlja njemačke i evropske historije. U agresivnim napadima, Turci su uhvaćeni i uništeni kod Peterwardeina. Ali remek-djelo njegovog vojnog genija pokazano je u dvostrukoj bici kod Beograda 1717. godine, gdje je, između opsjednute tvrđave i nadmoćnije turske sile, napao i prvo uništio vojsku koja je napredovala, a zatim osvojio Beograd koji mu je bio u pozadini.

Neposredno prije mirovne konferencije u Passarowitzu 1718. godine, čiji su ponosni plodovi bili rezultati njegove nezaboravne kampanje, u vojnom logoru ispred Beograda napisana je dirljiva pjesma. Ona bolje od hiljadu govora hvale opisuje osjećaj pripadnosti koji je postojao između osvajača Turaka i njegovog vlastitog naroda.

Na svoj besmrtan način, to je izraz bliske jedinstvo i jednostavnost osjećanja: njemačka pjesma o Princ Eugenius, plemeniti vitez. Od tada se to čuje, i ne može se utišati, kako oko grada i tvrđave Beograda, tako i svuda pod širokim nebom jugoistočna ravnica u koju ulazi rijeka Nibelungen svojim putem.

Osvajanje područja Donaua - koje se vodilo krvlju svih germanskih plemena, stvorio je preduslov za primarni cilj državnika Princ Eugen: kolonizacija i kulturna integracija

Machine Translated by Google

ovu teritoriju. Mirom u Passarowitzu, Banat,
Mala Vlaška i Srbija pripojene su Austriji
i stoga je gotovo cijeli tok riječnog bazena Donau osvojen za Rajh. U zapanjujuće kratkom periodu, nekada pusti gradovi ponovo su procvjetali. Nekada opustošeno zemljište ponovo je donijelo plodove. Nekada začepljene rijeke ponovo su tekle uređenim riječnim koritima, a brojne močvare su isušene. Donosioci

Zapadna civilizacija na ovom području, nosioci boljeg reda i stvaraoci novog prosperiteta bili su njemački doseljenici, koje je knez dovodio u desetinama hiljada da koloniziraju nekada opustošenu zemlju duž Dunava. Međutim, ako bi se ovaj kolonizacijski rad iznova i iznova zaustavljao, i umjesto kontinuirane kolonizacije duž Dunava kakvu je knez planirao, kolonizacijski Nijemci bi ostali razbijeni u male izolovane grupe... to je bila krivica besciljne dinastičke ambicije Habsburgovaca, koja je dijelila i trošila svoju energiju u svim uglovima svog carstva.

I u posljednjim danima života princa Eugena, nakon njegove velike pobjede u turskim ratovima, mračni znaci su pojavljuju se. Kraj života ovog posebnog čovjeka, poput početak, bio je okružen tragedijom. Međutim, Tragedija nije ležala u njegovom ličnom životu, već u onome što je nagrizalo zabrinutost za sudbinu svog rada. Činilo se da je postalo jasno princu u njegovim posljednjim godinama da je njegov primarni

Machine Translated by Google

principi i nepopravljiva politika Habsburgovaca nikada se ne bi pomirio i da bi njegov rad konačno padaju, zbog ove kontradikcije. I mnogi stvari su ukazivale na to da je Savojac već sumnjao početne sjene propadanja tako brzog uspostavljena vladavina Donauske monarhije.

Ali patnja i očaj, koji svakako moraju dodirnuo ovog genija tokom njegove borbe za svoje stvaranje i duboke uvide koji su mu omogućili da shvatili sudbinu njegovog djela, nisu bili otkriveni drugima. Takav je bio: Skladan čovjek, neodoljiv dobra volja i jednostavna jasnoća, ali i dalje zagonetka za svojim savremenicima i potomstvu. Nije ostavio iza testamenta ili čak jedne lične riječi, koju bi znatiželjni biografi mogli koristiti za rješavanje zagonetka njegove ličnosti.

On se pokazao samo u činu. I mi možemo skromno se zadovoljavamo riječima kojima podjednako veliki duh svog vremena, Fridrih Veliki, platio je u čast uvaženog princa:

„...Vladao je ne samo austrijskim teritorijama, već i Rajh. U stvari, on je bio Kajzer...“

Machine Translated by Google

Kraljev sud

Kralj Heinrich sjedio je, okružen svojim carskim sudijama, u starom sudu blizu trgovačkog grada Rottweila.

Stanovništvo je formiralo polukrug oko njih.

Nekoliko biskupa je također bilo tamo, jer je to bio prvi put da je kralj upravljao dvorom bez svog pravni savjetnici.

Slobodni čovjek je optužio monaha da ga je silovao kćerka.

Dvanaest svjedoka stajalo je pored slobodnog seljaka. I dvanaest svjedoka - kolega monaha - stajalo je sa strane optuženog.

Kralj je čuo loše stvari o događajima u opatija. Kralj je sa sudijske klupe mogao vidjeti da stanovništvo je stalo na stranu seljaka, i to samo njihovi Poštovanje prema njemu ih je spriječilo da ga uvrijede monasi.

Seljak je stajao držeći svoju kćer za ruku i zahtijevao pravdu.

Preko puta njega stajali su monasi, uzvikujući da Djevojka je bila bludnica. Iz gomile se začuo krik. obični ljudi. Optuženi je dolazio iz istaknutog porodica. Njegovi rođaci su pokušali sve da ušutkaju

Machine Translated by Google

slobodnjak - prijetili su mu vatrom i mačem ako Nije povukao svoju optužbu. Ali hrabri čovjek ostao je nepokolebljiv, pogledao kralja u lice i zahtijevao pravdu.

Međutim, monah je spuštao pogled kad god bi Kralj ga je pogledao u oči.

Rodbina je zamolila djevojku da priđe. Kada je ona savladavši svoju stidljivost, kralj Heinrich ju je pogledao u oči i znala je da govori istinu:

Monah je čuo njenu ispovijest, rekla je djevojka, i zatim joj je naredio da ode na groblje i izgovori dvanaest molitve na grobu njene majke. Odatle je prisilio ugurao ju je u ćeliju i napao je. Ona je vrisnula i opirao se, ali niko u opatiji nije digao ruku da pomozite joj. Sljedećeg jutra, opat ju je odveo u njega. Predložio joj je da ostane u opatiji kao sobarica.

Međutim, otac je otišao u opatiju s grupom naoružani ljudi, a ona je puštena.

Tada se opat približio i zakleo se svime što jest Sveto što je djevojka lagala. Bog će pomoći da istina pobijedi, i Bog bi trebao donijeti presudu. Optuženi brat bio je spreman da se podvrgne vatrom iskušenju.

Mladi kralj je ogorčeno primijetio: „Dokle će još?“ Ljudi još uvijek vjeruju u takvu magiju?

Svi koji su čuli ove riječi bili su užasnuti, i Biskupi su se u strahu povukli pred kraljem.

Machine Translated by Google

Kralj Heinrich je shvatio da je otišao predaleko, pa je rekao: "Ako vjeruješ da će Bog učiniti čudo, onda mi dozvoli da ga vidim."

Dvanaest monaha donijelo je željezne ploče koje su imali spreman, pred prijestoljem.

Dolazili su u parovima, svaki je nosio po jedan tanjir, sa oči usmjerene prema nebu u molitvi.

Monah je donio drvenu rešetku za vatru i postavio je ispred kraljevskog trona.

Molili su se Bogu da pomogne istini da prevlada i da spasi njihovog nevinog brata iz kandži đavola.

Pažljivo stanovništvo postalo je zabrinuto, jer je kralj Heinrichove nepažljive riječi su ih užasno uznemirile.
nervozan/na.

Braća su se ponovo vratila, i svaki je nosio veliki trupac, moleći se s pogledom usmjerenim prema nebu. I nagomilali su se drva i napravili veliku vatru koja je visoko plamtjela.

Kralj Heinrich, međutim, sjedio je nepomično na svom prijestolju i ponašao se kao da nije čuo neugodna šaputanja biskupa i uzbuđenog mrmljanja naroda.

Redovnici su stavili željezne ploče u vatru i Opat je prizvao Svemogućeg Boga kao svjedoka da je brat je bio nevin i da je sve što se o njemu govorilo opatija nije bila istinita.

Mislio je da će ubiti dvije ptice jednim udarcem i time spriječio opasnost za koju se bojao da mu prijeti opatija.

Machine Translated by Google

Kralju Heinrichu su oči bljesnule, jer je prozreo opatov plan.

Pastor se molio sve glasnije i glasnije i svjedočio pred Bogom za nevinost svog brata iz opatije. On zamolio je Svemogućeg Sudiju da dokaže pred svima prisutnima da su tužilac i njegova kćerka bili lažljivci i da je kćerka, posebno, zaslužila je da bude spaljena na lomači, jer je lažno optužila pobožnog brata.

Kralj Heinrich je povikao: „Želiš li nacrtati kraljev sud na tebe, pastore? Bog je stvorio "kralj sudija, a ne opat iz Rottweila!" U međuvremenu, željezne ploče su se usijale, a dva monaha su dunula u njih. ugalj s parom mijehova kako bi ga svi mogli vidjeti bio je stvaran.

Drugi su donijeli stolicu. Postavili su optuženog monaha na nju. to i stavio noge u limenu posudu - punu do vrha. Opat je glasno rekao da je to neophodno za monaha da se pojavi pred svojim bogobojaznim sudijom čistim nogama.

Kralj Heinrich je, međutim, primijetio da tekućina u tava je imala plavičasti odsjaj.

Nakon što su oprali monahu noge - bez da su osušio ih je - ustao je i podigao obje ruke u molitvi.

Redovnici su koristili dugačke kliješta kako bi uhvatili užarene ploče i spustili ih na drveni roštilj, koji je bio samo jedan korak od uglja. Bili su toliko vrući da Roštilj je gorio i dimio.

Machine Translated by Google

Opat je uzeo brata za ruku i odveo ga do
užarene ploče.

„Sada svjedoči, vječni Bože“, vikao je, „da je naš
Brat nije kriv!

I optuženi je hodao preko užarenih ploča kao da
bili su hladno kamenje.

Narod je vrisnuo! A djevojka je vrisnula
najglasniji. Slobodnjak je povukao svoju kćer, koja je
pala je na zemlju i vrištala da je bludnica!

Monasi su se podrugljivo bunili i rikali da je zaslužila smrt.
I narod je zašutio i nije znao šta da radi
vjerovati.

Kralj Heinrich slegnuo je ramenima ne mrdnuvši ni dlaku i
samo je šutke gledao djevojku koja se bacila
kod njegovih nogu.

Tada je povikao jakim glasom: "Da vidimo hoće li Bog
ostaje pri njegovoj presudi!

„Svetogrstvo, kralju Heinrichu!“, vikali su biskupi i
Stanovništvo je bilo užasnuto kraljem i nekim od
žene su vikale. Kralj je naredio:

"Zagrijte ponovo željezne ploče!"

Niko se nije pomaknuo.

Zatim nekoliko mladih vitezova, koji su uvijek
okružili su kralja, istupili naprijed i zgrabili tanjire
kliještama, bacio ih nazad u ugalj, dodao još

Machine Translated by Google

drva na vatru i puhao u vatru sa
mijeh.

Međutim, monasi su se bunili i žalili da
Ovo je bilo svetogrđe protiv vječnog Boga.

Samo je opat shvatio šta kralj želi da uradi,
i problijedio je od straha.

„Zar se ne osjećate dobro, opate?“, upita ga kralj.

Nije odgovorio.

Biskupi su pozvali kralja Heinricha da prestane sa svojim svetogrđem.

„Podigni suknju!“, reče kralj djevojci.

Mladi vitezovi su koristili kliješta da stave željezne ploče,
koje su bile još toplije nego prije, na drvene
roštilj. Bili su toliko vrući da je drvo plavo plavo
plamen.

Dva monaha su požurila i htjela odvesti djevojku, ali
Kralj je naredio glasnim glasom: „Stani! To nije
tvoj zadatak!

Sišao je sa svog trona, uzeo djevojku za
ruku i rekao: „Ako je bilo potrebno da monah dođe
pred svojim Bogom s čistim nogama, onda to nije ništa manje potrebno
da i djevojka to uradi!

Rekao je djevojci da sjedne na stolicu i on
lično je stavila noge u limenu tepsiju.

Vidio je da je sadržaj gusta tekućina i
prozirno poput čistog kristala.

Machine Translated by Google

Ali ostali koji su posmatrali drhtali su od uznemirenosti i nisu znali šta bi trebali reći.

Tada kralj reče drhtavoj djevojci da ustane i on sam ju je odveo do užarenog gvožđa.

I dok je bojažljivo oklijevala trenutak prije Stupivši na prvo mjesto, ljubazno je rekao: „Znam da Nemaš krivice, zato se ne brini!

Djevojčica je skupila hrabrost i prešla preko užarene ploče kao da su hladno kamenje. A poslije Na njenim stopalima nije bilo ni najmanjeg žulja.

Stanovništvo je vrisnulo. I monasi su također.

Ali znali su zašto!

Seljak je privukao kćer na svoje grudi i držao ju je tako čvrsto da se skoro ugušila.

Biskupi su bili zapanjeni i nisu mogli da razaznaju glave ili repovi iz toga. Nekoliko monaha je pokušalo probiti se gomili da se udalji. Kralj je glasno naredio glas, "Uhvatite ih!"

Nekoliko snažnih momaka zgrabilo je monahe i donijelo ih vratio ih pred kraljevski tron, koji je pozvao nekoliko vitezova da ih čuvaju. Zatim je naredio: „Napravite "Gvožđe je opet vruće!"

Svi su bili nepomični od iznenađenja, i niko znao je na šta kralj cilja.

Biskupi više nisu rekli ni riječi. Mladi vitezovi zagrijao je tanjire treći put. I Heinrich je

Machine Translated by Google

donio je novu tavu sa svježom vodom u njoj. Zatim je rekao glasnim glasom: „Sada bi nam Bog trebao reći da li Opat nam je govorio potpunu istinu. I Opat bi trebao oprati noge svetom vodom, kako bi bio čist kada dođe pred Božji prijestol."

Opat je vrištao od užasa, odbijao i pružao otpor rukama i nogama. Ali su ga prisilili da sjedne na stolicu, i jedan od biskupa mu je oprao noge svježom svetom vodom. voda.

Iako je udarao rukama i nogama, bio je silom odveden do užarenog željeza, i dok je njegova noga dodirivala prvi, podigao se smrdljivi dim i vjetar nosio je gadan miris spaljenog mesa kroz gomilu. Opat je vrisnuo i srušio se na zemlju. Tada Monasi su se bacili kralju pred noge i priznali njihovu krivicu. I kralj je proglasio djevojku nevinom.

Dao je protjerati opata i monahe iz opatija.

Šokirano stanovništvo je, međutim, kleknulo i pomolilo se.

I iako su biskupi, a kasnije i mnogi drugi zamolio ga je da razjasni stvar, kralj je ostao tihi.

Međutim, vijest o presudi proširila se širom cijelog Rajha, izazivajući teror i čuđenje.

Machine Translated by Google

Bog se ne manifestuje kroz natprirodna čuda, već
u svetom redu prirode.

Machine Translated by Google

Vječne stvari
Tu su, gdje im služimo

Ovaj kratki odlomak iz romana Otta Gmelina, „The "Lice Kaisera" nas vraća u 1243. godinu i stranice kroz poglavlje svjetske historije ispunjeno ogorčena borba između njemačkih kajzera i ambicije svjetovne moći papa. Fridrih II von Hohenstaufen, najvažniji Kaiser zapadni, njemački kralj i vladar Sicilije i Jerusalim je istovremeno dodatno proširio moć Zapada do njegove konačne i najveće slave. On bio je najsveobuhvatniji duh svoje epohe i nošen kao glasnik ideje Rajha, oličenje vijeku. Pape tokom njegove vladavine nisu mu vjerovale, ali bili su čudno dirnuti njegovom blistavom suverenošću. U 1239. godine je ekskomuniciran po drugi put. Zatim Bila je 1243. godina. Papa Gregor IX je preminuo. Ubrzo nakon toga prije izbora novog pape, kardinala Flesca, kasniji Innocence IV, pojavio se pred Kaiserom u Grosseto, i sljedeći sudbonosni razgovor se odvijao mjesto:

Machine Translated by Google

Kardinala Flesca su primili dostojanstvenici i vodila je u drugu sobu - široku, prekrivenu tepihom i šareno oslikanu - u kojoj je Kaiser sjedio na svom prekrasnom prijestolju.

Petrus von Vinea, sudija, stajao je s njegove lijeve strane. Nakon uvodnih riječi i pozdrava,
Kaiser je pitao zašto je kardinal došao. Čuo je to.
nije bila službena posjeta u ime papskog vijeća.
Kardinal je izgledao kao da razmišlja, počeo se smiješiti i rekao je da, kao što je Kaiser znao, vijeće stoji pred izbor novog pape; prije početka izbora, bilo bi važno utvrditi stav Kajzera o nekim pitanjima. Zato je i došao. Tada je kardinal podsjetio Kajzera na prethodno

pregovore i naglasio da on, kao prorektor
Gregor je rado prihvatio ovaj težak zadatak, jer je vidio je spasenje svijeta u jedinstvu duhovne i svjetovne moći. Bio je zadovoljan što je utvrdio da Njegovo Veličanstvo Kaiser slijedi isti cilj; poznata moć uvjeravanja Njegovog Veličanstva ga je toliko duboko dirnula da su papski dvor i Sveti Otac

praktično ga je smatrao Kaiserovim advokatom. Bilo je znao je da njegov položaj nije bio lak i da u
Da bi služio miru, često je stao na stranu Kajzera i možda previše žestoko branio Kajzerove prijedloge.
Ali to je učinio iz uvjerenja da Njegovo Veličanstvo želio je dobro, a nije želio kršiti

Machine Translated by Google

legitimna prava Svete Crkve. Možda je iza ovoga stajalo i lično poštovanje prema Njegovom Veličanstvu, kod kojeg je često imao čast biti gost i prijatelj. On
sve ovo sada pamtio kao izbor
predstavnik Krista bio je pri ruci. Znao je kakav utjecaj ima na kardinale kolegija.
Zato je došao sebi i pitao Njegovo Veličanstvo kako
Zamišljao je formiranje budućih odnosa sa
Papinski tron. Šta god Njegovo Veličanstvo sada izrazi, ostat će u tajnosti između njih; obećao je da niko neće čuti ništa od njega o razgovorima ili izjavama Njegovog Veličanstva. Jer on

nadao se da će služiti miru.

Kaiser je šutio. Pustio je da prođe nekoliko trenutaka.
prije nego što je odgovorio: Cijenio je upit. On
cijenio je kardinala kao posrednika koji je uvijek pokazivao razumijevanje za njegovo stajalište i čiji je jasan duh prepoznavao. Stoga je rado odgovorio i
bez rezerve: Uklanjanje ekskomunikacije je
prvi uslov za mir.

Kardinal se nasmiješio i klimnuo glavom: Nije se dogodilo.
ovim stvarima, uslovima. Došlo bi se do
slaganje o tome. Možda bi bilo moguće tako usmjeriti kardinalov izbor - uz Božju pomoć! - da Njegovo Veličanstvo i Sveta Crkva budu u službi.

bila je stvar osnova. Nije se moglo ne vidjeti da

Machine Translated by Google

stajao je pred značajnom raskršću. Mnogo toga bi zavisi od odluka. Sama Crkva je bila ugrožena, a vjera znatno poljuljana.

Činilo se da Kajzer naćuli pogled. Njegove oči pogledao je direktno u kardinala. Naglasio je da potpisao je zakone o jeresi papskog dvora i imao je često je postupao u skladu s tim. On sam je prvi dao herezu zakone Rajhu.

Kardinalove oči su se zasjale: To su bila državna pitanja. Duboki uvidi i ono što vladar govori pred Ljudi su dvije različite stvari. Čak je i Bog bio dublji. nego što se činilo gluposti ljudi. Bilo je poznato da je Kajzerov razum išao dalje, da je proučavao spisi drevnih. Čak su i nevjernici stajali blizu njega. Crkva, i ne bez razloga, optužio je Njegovo Veličanstvo za heretičke stavove. Nije bio ovdje u ime Crkve. Ali bilo je poznato da je Njegov Veličanstvenim postupcima nisu nedostajali dokazi na osnovu kojih bi se zaključiti da nije bio vezan vjerom.

Kajzer je pažljivo slušao kardinalove riječi. sva ozbiljnost.

Kada je stao, odgovorio je:

"Moji postupci proizlaze iz moje carske funkcije. Gdje su" su nesavršeni, to je zato što nisam bio potpuno uspješan u služenju ovoj funkciji. Međutim, samo ova funkcija je temelj.”

Machine Translated by Google

Kardinal je klimnuo glavom. Svakako je razumio carski položaj. Ali upravo je to bio problem: Dva snage ne mogu postati jedinstvo. Razum je bio podrška za osoba, ali isti razlog prati sumnja.
Ništa nije bilo zaštićeno od sumnje. Sam Bog je to dao. s razlogom. Moglo bi čak i zadirati u suverena ured, koji bi inače mogao samo potresti Svetog Crkveni stubovi.

Kajzer podiže pogled: Kancelarija leži u srcu, baš kao i druge sigurnosti. Sumnja se zaista može pojaviti, ali moglo je promijeniti samo oblik vječnih stvari, ne uništiti ih.

Fiesco je šutio i gledao u lice Kaisera.

Bilo je slobodno i gotovo sijalo od svjetlosti misli. Pažljivo, polako, Fiesco je rekao: „Ko god je jednom prepoznao neizvjesnost ljudskih stvari uzrokovana razumom, pala bi predano pred nogama milosrđa, koje Crkva ponudio mu, ili bi se uronio u okean ništavilo...“

Na trenutak je bilo mirno. Petrus von Vinea je pogledao

gotovo drhteći prema Kaiseru. Kardinal je ustao pažljivo malim očima.

Iznenada, Kajzer je ustao. Malim pokretom ruke rukom, trijumfalno je rekao:

„Gospodine kardinale, nijedan čovjek ne može živjeti bez vjere.“

Vječne stvari su tamo, gdje im služimo. Pogledajte na

Machine Translated by Google

Zar ovaj svijet nema reda u svemu? Želimo pokušajte povećati ovu narudžbu. Zato Kaiser ima svoj kancelarija. To je Božija volja.”

Zavladala je svečana tišina. Kaiser se vratio i naprijed preko sobe, stao nekoliko koraka ispred Kardinal i rekao je:

"Zasnivam se na sebi i na Bogu u sebi." Ne mogu biti ništa drugo nego ono što jesam. Moram se pokoravati svemoguća zapovijed. Bog je odabrao moju osobu da vlada. nad Reichom. Moj duh mora bdjeti i štititi, da naručiti i graditi. Moja osoba je moja kancelarija i moja kancelarija je moja osoba.”

Ponovo je zavladala tišina. Kaiserove riječi su odjekivale u njihova srca. Nepokolebljiva snaga i neprisilna prirodna Plemstvo je odzvanjalo iz njihovog tona. Osjećali su to kao sigurnost, ali oni to nisu znali . Fiesco i Petrus su stajali s oborili glave i nisu se usuđivali podići pogled.

Kardinalova glava je utonula među njegova ramena, što je skupljeni zajedno, a leđa savijena. Gotovo bez što je značilo da je dvaput uzdahnuo: „Ali odakle? Ali odakle gdje?”

Njegovo Veličanstvo stajalo je slobodno. Svjetlost, odraz od Sunčan dan vani obasjavao je njegove crvene pramenove kose. Njegovo oko bilo je prodorno, ali jasno.

„Zašto me stalno pitaš? Zar ne znaš, zar ne osjećaš? Kako možeš živjeti i raditi svoj posao?“

Machine Translated by Google

Teško onome ko je izgubi, ako vjera ne proizilazi iz iza sumnje. On će proći i biti ništa čak i prije nego što umre."

Petrus je stidljivo pogledao. Vladala je zbunjenost. očajnički u sebi. Fiesco nije uhvatio monarhov Pogledaj. Pao je, pao je pad prokletih, beskrajan, pod njega samo ponor. Petrus ga je vidio kao pobijeđenog, neko pada, blijedog lica, usta iskrivljena od bol i ruganje. Ali izgledao je kao da ga je neko nosio zajedno. Odjednom, Fiesco je podigao pogled i sreo pogled sudije. Bilo je to kao razumijevanje, savez stvorenja protiv neshvatljivog. Ali onda to ponovo je zaurlao nad njima da su strašno sami.

„Da bi to vrijeme bilo ispunjeno, Bog mi je dao moje ured."

Tišina se nadvila nad trojicom muškaraca. Vrijeme je jurilo. nad njima poput groma. Sudbina je stajala pred njima.

Kardinal se prvo sabrao. Kao da ništa od ovoga značio je bilo šta, govorio je o politici, počevši sa Mirovni uslovi Kajzera. Razgovor nastavio, došao do poente i nije ništa proizveo novo. Kaiser i Petrus su ponovo zapisali ono što su zahtijevali, kako su doživljavali mir, šta su nudili. Fiesco je često bio zbunjen i često je pitao Ista stvar dva puta. Sat vremena kasnije, ponovo je bio na svom

Machine Translated by Google

konj. Činilo se da mu mozak ključa, srce grozničavo, Svijet oko njega bio je zbunjujući san.

Kajzer pogleda Petrusa:

"Šta je htio?"

Petrus je pokušao uzvratiti kajzerov osmijeh:

"Da iskušam Vaše Veličanstvo. Bojim se da će postati neprijatelj Vašeg Veličanstva."

Kajzer je klimnuo glavom:

"Mali ljudi ne podnose svjetlost, propadaju na njoj."

Kao da je htio opravdati kardinala, Petrus je rekao:

"Pokušavao je..."

Ali Kajzer ga je prekinuo:

"Zašto sa mnom? Zašto s drugima? Moram ostati spreman."

Kajzer je otišao.

Petrus je stajao sam, sjeo na stolicu i stavio svoju glavu u rukama i mrmljao iznova i iznova: „Mali muškarci..."

Machine Translated by Google

Najvrednija stvar u životima ljudi je mirna voda,
sveti sati. Oni su izvor svega zdravog,
snažne, kristalno jasne misli, riječi i djela. Od
Ove velike dubine izbacuju kreativno, dobro,
plemić.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pomeranija

Zemlja na moru

Riječ "Pomeranija" potiče od fraze "po". marju“, što znači „na moru“. Stotine hiljada Nijemaca iz svih pokrajina Rajha provodilo je mirne ljetne sate na svijetlozlatnim plažama Pomeranije, gledajući valove Baltičkog mora koji se tutnje, i crpeći iz njih snagu, zdravlje i fizičku ljepotu. Pomeranija je postala zemlja na moru, čak i ako ne znaju porijeklo njenog imena. Gosti Pomeranije iz unutrašnjosti

zadivljeni su jedinom masivnom, bijelom kredom u Njemačkoj litice. Gledaju dolje iz svojih soba u beskraj prostranstvo mora, zapljusnuto valovima, ali oni također vide valovi se razbijaju o drveće duž slavnog Brezova šuma u Stubnitzu, koja se u proljeće rasplamsava milioni sitnih cvjetova. Oni također lutaju duboko samoća duž strmih litica ili duž široke plaže zavoj od Usedoma i Wollina s gustim grmljem: oni dremaju okruženi galebovima, između ribarskih brodova i na dinama, i uvijek su okruženi sjaj, mir i ugodnost. Pomeranac Ljetni krajolik je radostan i urnebesno lijep, istaknut na moru blistavim bojama Pomeranije,

Machine Translated by Google

bijela i plava: bijela poput svijetlih kredastih litica i dina, tamnoplava poput mora i neba s teškim bijeli oblaci na horizontu.

Pomeranija je također prekrasna duž laguna sa s njihovim brojnim ribama i cvijećem prekrivenim komadom zemlje. Istočna Pomeranija je lijepa i izvan masivne dine u području baltičke unutrašnjosti. Postoje strme, kamenite planine s izmjenom s dubokim jaruge, zelene mrlje, tamne močvare i obilno lišće i šuma. Stakleno bistra morska jezera su razasuta posvuda, pravi ptičji raj za nordijski ptičji svijet divljih pataka i divlji labud, čaplja i vodena kokoš. Sedef leptir i zlatna zeba lebde iznad vodenog cvijeća i močvarno trnje. Noću, krik velike galebove sove odzvanja u prekrasnoj šumi, krik koji se tako rijetko čuje čuo. I šuma Pomeranije, gdje je nekada davno Medvjedi i drevni evropski bizoni, risovi i divlje mačke lutali su, i danas ponovo, poluostrvom Darss-Zignst, nedaleko od seoske kuće Hermana Göringa, su američki bizon.

Posljednje ledeno doba stvorilo je topografiju Pomeranije. Stvorilo je veliku Baltičku morenu, Baltičko zaleđe a u Istočnoj Pomeraniji, Okrugla Morana. Ovo Topografija je dala Pomeraniji sjaj i ugodnost u kojoj danas osjećamo žilu kucavicu pograničnog stanovništva i pogranične pokrajine na moru.

Raznolikost pomeranskog kraja se uvijek vraća s

Machine Translated by Google

naglasak na beskrajnoj širini ravnice. U rijetkoj miješanoj hrastovoj šumi nekada su živjeli nordijski narodi koji su obrađivali tlo kamenim sjekirama i plugom. Kolosalni humci potiču iz kasnijeg kamenog doba, grobovi rođaka tih seljaka. Na kraju bronzanog doba, cijela Pomeranija je dramatična zemlja. Na svakoj znamenitosti i danas nalazimo ostatke naselja. Od
Ovaj put dolazi do najstarijeg otkrića svastike u Pomeranija. Iz močvara Sophlenhofa pronađen je jedan sjajna bronzana vaza sa četiri vrtloga na plamteći sunčev disk. Prahistorija važnih germanskih plemena sežu u Pomeraniju. Slaveni su se filtrirali, ali u 12 . vijeku, njemački doseljenici su se vraćali u velikim masama. Izgradili su kuću u donjosaksonskom stilu, četverostranu dvorište, warkishska potkrovlje i u Pyritzeru Welzacker, pravi zlatni rudnik krajolika, izgradili su „Vorlaubenova kuća". I u svakoj vrsti arhitekture, stara pomeranska seljačka kuća djelovala je umjetnički i umirujuće. Pomeranija je seljačka zemlja i kao takva sastavni krajolik Reicha. Njena plodna polja leže poput tamnih mora pod širokim nebom, isprekidana linijama brazda polja. Nije ni čudo da kontemplativni, usamljeni, ovdje se razvio snažan i tvrdoglav kreativni tip, istrajna u svemu što pokušava, šutljiva i zatvorena zajedno protiv stranaca.

To je istina za sirove pomerance, o kojima se priča toliko priča u Rajhu? Mora da postoje neke

Machine Translated by Google

istina u tome, čak i za historičara srednjeg vijeka, Thomas Kontzow, izvještavao je o ljudima iz Pomeranija:

"Mnogo su pristojniji i pobožniji ako troše" neko vrijeme od strane Slavena, ali ipak, oni još uvijek imaju - i od Slavena i sa strogih nebesa ispod kojima žive - mnogo grubosti u njima.”

Također je dobro poznata riječ Fridrika Velikog, ko je rekao da ako dođe kraj svijeta, on bi otišao u Pomeraniju jer bi to trajalo 20 godina kasnije tamo... Ali ne možemo poreći da su državnici iz Fridrik Vilhelm I je preuzeo od Fridrika Vilhelma III saradnja Pomeranaca vrlo ozbiljna u poslovima države, u kojoj su ponudili toliko vrijednih političkih snage. Fridrik Veliki, čiji je otac Fridrik Vilhelm I već bio veoma naklonjen pomerancima zbog njihove izuzetne pouzdanosti, pronašao je ovu pohvalu za njih:

„Pomerani imaju direktan, naivan duh; Pomeranija je nekada provincija svih koja rađa snage i za rat i za drugu vladu grane; samo ih iz diplomatskih razloga radije ne koristim, jer se često mora koristiti prevara protiv prevare.”

I zvučalo je krajnje nježno kada je 1780. godine rekao je pomeranskoj delegaciji koja je tražila pomoć:

"Veoma mi je drago što vam mogu pomoći, pomeranci, jer ja Volim pomerance kao svoju braću. Ne može se voljeti

Machine Translated by Google

više ih nego što ih volim, jer su dobri ljudi koji su uvijek stajali uz mene da me brane otadžbine, kako na bojnom polju tako i na domaći front. Stajali su uz mene sa svojim imetak i njihovu krv. Ne mogu biti ljudsko biće ili imati ljudsko srce ako im ne bih pokazao svoje zahvalnost sada."

Pomeranci su pretrpjeli vrlo teške gubitke u Šleski ratovi. Šezdeset pomeranskih vojnih zapovjednika Borili su se i krvarili za svog kralja, a i običan vojnik je to učinio čuda. Hrabri pomeranac, i prije svega Pomeranski grenadir, bio je poslovičan. Drevni General feldmaršal von Schwerin stajao je sa zastavom u ruci pred Pragom sa svojim pukom, vodeći ga sa elanom mladića sve dok nije pao. Kada je general von Winterfelt je pao, Fridrik Veliki je izgubio „najviše" veličanstvena figura u pruskoj vojsci."

Vojni i strateški talenat, da, genijalci iz Pomeranije su brojni: general-feldmaršal od Wrangela, Albrecht Graf von Roon, general Georg von der Warwitz i general Baseler bili su Pomeranci. Kristian von Kleist, koji je pronašao herojsku smrt u Kunersdorfu, bio je vojnik i pjesnik. Mnogi veliki administratori i organizatori došli su iz Pomeranije; među njima i generalni upravnik pošte Stephan, koji je poznat i danas. Posebna i izuzetna ličnost bio je Ernst Woritz Arndt, jedan od velikih vođa...

Machine Translated by Google

narodni ustanak u oslobodilačkim ratovima: pjesnik, istraživač, političar. Odaje se počast preteči modernog leta u Anklameru Lillenthaleru. Veliki doktori

Virchow, Billroth i Schleich su postavili temelje moderne medicine. Lice pomeranskog špica

pejzaž, doživljen sa sjevernonjemačkom strogošću, ogleda se u toplini njegovih kontemplativnih ljudi i ogledaju se u umjetnosti onih velikih slikara Njemački romantičarski period, Phillip Otto Runge i Caspar David Friedrich, koji su obojica bili pomeranci.

Granična teritorija na okeanu bila je od samog početak mnogih bitaka. Tokom srednjeg Vjekova, Tridesetogodišnji rat ga je uništio do te mjere nepriznavanje i razbili njeno političko jedinstvo. Međutim, Pomerani su se potpuno obnovili. Srednji vijek je također bio sjajan period za Pomeransko arhitektura, kojoj dugujemo masivne, gotičke katedrale u Stettinu, Stargardu, Stralsundu, Greifswaldu i Kolbergu. Čak i mnogi potpuno nepoznati mali gradovi imaju ostatke drevnih kapija i zidova. Ove četverostrane teške kamene zgrade sastoje se od okruglog okna koje se uzdiže iz niže strukture, odražavajući hrabre Pomerance.

Tek tokom stoljeća, Pomeranija je ponovo postigla ujedinjenje, nakon što je bila rasparčana Vestfalskim ugovorom. Dio Pomeranije, zajedno s Ruegenom, nije se ujedinio sve do Bečkog kongresa 1813. godine.

Mnogi kasniji događaji objašnjavaju se tim periodom.

Machine Translated by Google

Svjetski rat, koji ju je učinio frontovskom teritorijom nasuprot Poljske, ponovo je ograničio ili usporio njen napredak. Ali upravo u teškim godinama neorganizovanosti i beznađe, pomeranac tvrdoglavo i nepokolebljivo je obavljao svoju dužnost. Novi period sa svojim snažnim impulsima zatekao je Pomerance, te tvrdoglave, nestrpljive ljude trajne snage, pripremljeni u svom duhu. Njihova odbojnost prema lažnom sjaju i njihova snaga i vjera lako su se ukorijenili u njima sjajna vremena: bili su sretni što im je bilo dozvoljeno da rade i postići. I na svim bojnim poljima svih vremena, Pomeranski vojnik je bio čast vojnika ljudi.

Machine Translated by Google

Jedna stvar je danas važna:

Otadžbina.

I plamen žrtve

baca svakog čovjeka na njegovo mjesto.

- Hölderlin